

Jaffna Co-operative training School

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவு கல்லூரி

1969

ARCHIVES

JAFFNA
CO-OPERATIVE
TRAINING
SCHOOL

December : 1969
மார்ச்சு : 1969
Vol : 1
மலர் : 1

யாழ்ப்பாணக்
கூட்டுறவுக்
கல்லூரி

Greetings and best wishes to the Principal, Staff and Students of this excellent institution serving co-operators of the Jaffna area and other Tamil speaking parts of Ceylon. We wish you success in abundance in the great work in which you are engaged.

*The Royal Commission on the
Co-operative Movement in Ceylon.*

Sgd. A. F. Laidlaw, Chairman

„ K. Aloapillai,

„ R. H. De Mel, „

„ T. B. Panabokke, „

„ T. D. L. Peiris, Secretary

13-2-69

யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலும் தமிழ் பேசும் ஏனைய பகுதி
களிலுமுள்ள கூட்டுறவாளர்களுக்கு சேவையாற்றிவரும் சிறப்பு
மிக்க இக்கல்லூரியின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்
அனைவருக்கும் எமது வாழ்த்துக்களையும், ஆசிகளையும் கூறுகின்
றோம். நீங்கள் மேற்கொண்ட பெரும் பணியில் பெரும் வெற்றி
காண வாழ்த்துகின்றோம்.

13-2-1969.

இலங்கை கூட்டுறவு இயக்க
அரச ஆணை ஆய்வுக்குழு

334
JAF

AR

2007

334
JAF
KL

JAFFNA CO-OPERATIVE TRAINING SCHOOL

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி

2007

Editor:- T. K. Jeyabalan, B.A.(Cey.)

Asst. Editor:- S. Pancharatnam

249923

249923

December : 1969

மார்ச்சு : 1969

University of Jaffna

249923

Library

Vol : 1

மலர் : 1

Our thanks are due to all those who kindly sent us Messages and contributed articles.

Editorial Committee

We thank all our Advertisers for their kind patronage.

Editorial Committee

The Headquarters of the
NORTHERN DIVISION COOPERATIVE FEDERATION

கட்டுறவு இல்லம்

வடபகுதி ஐக்கியமேற்பார்வைச் சபையின்
தலைமை அலுவலகம்

Dr. S. K. Saxena, Director, International Cooperative Alliance, discusses a point with Mr. R. Rajaratnam, President, N. D. C. F., at a Regional Conference held at New Delhi.

சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத் தாயனத்தின் நெறியாளர் கலாநிதி S. K. சக்சேனா வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைத் தலைவர் திரு. இ. ராசரத்தினத்துடன் புது டில்லியில் நடைபெற்ற ஒரு பிரதேச மகாநாட்டில் கலந்துரையாடுகின்றார்.

CONTENTS

அட்டவணை

1. Messages			
2. ஆசிரியர் கருத்து	—	—	19
3. Principal's Notes	—	—	20
4. அதிபரின் கருத்து	—	—	22
5. Cooperative Ideology and Principles	—	—	25
6. What Others Think About Us	—	—	27
7. A Forward Step	—	—	31
8. Statistical Analysis of Number Trained	—	—	34
9. Geology and Water Resources of Jaffna & Environs	—	—	35
10. Straight And Narrow	—	—	41
11. Inflation in Ceylon	—	—	43
12. மனித சரித்திரத்தின் போக்கை மாற்ற முயன்ற மாவீரர்	—	—	45
13. கூட்டுறவு வங்கி இயல்	—	—	49
14. The Place of Manual Work in the Curriculum	—	—	52
15. இலங்கையிற் பணவீக்கம்	—	—	54
16. கைத்தொழில் அமைவுக் காரணிகள்	—	—	59
17. The Laidlaw Report — 1969	—	—	63
18. இலங்கையின் கிராமிய பொருளாதார நிலை	—	—	64
19. கூட்டுறவுக் கல்வி	—	—	71
20. இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் இரத்தினக்கல் தொழிலும்	—	—	72
21. கிராமிய இலக்கியம்	—	—	77
22. யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்	—	—	79
23. Staff List	—	—	87
24. School Calendar — 1970	—	—	88

OUR ADVERTISERS

N. D. C. F.	—	—	18
Vali-North M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	24
Tellippalai Cooperative Hospital Society Ltd.	—	—	30
Autos Agencies	—	—	39
Jaffna District Cooperative Harbour Services Union	—	—	40
Mohamedally Abdulally	—	—	42
Kamadchiambal Cooperative Industrial Society Ltd.	—	—	46
Jaffna Cooperative Provincial Bank Ltd.	—	—	47
Jaffna Food Supply Station Vahuppu Labour Society	—	—	48
Pandaterruppu Parish M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	48
Inuvil M. P. C. S. Ltd.	—	—	56
Jaffna Cooperative Textile Societies Union Ltd.	—	—	57
Samuel Sons & Co. Ltd.	—	—	58
N. Vaithilingam & Co.	—	—	61
Rajah Motor Stores	—	—	61
Kopay Central M. P. C. S. Ltd.	—	—	62
Alaveddy M. P. C. S. Ltd.	—	—	62
Vickneswara Textiles	—	—	66
South Yalpanam M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	67
Valikamam West M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	68
Susul Industries	—	—	69
Jaffna Malayalam Tobacco Sales Society Ltd.	—	—	69
Udupiddy V. C. Area M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	70
Milk White Soap Works	—	—	70
Thirunelvely M. P. C. S. Ltd.	—	—	74
Puloly M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	75
Muthaliakulam M. P. C. S. Ltd.	—	—	75
Kaddaivelly M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	76
Thenmaradchy M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	76
Jaffna M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	81
Northern Province Fishermen's Coop. Societies Union	—	—	81
N. D. A. P. C. Union	—	—	82
Nuwara Eliya Coop. District Union	—	—	82
Gabry Garments Industries	—	—	83
Chitralaya Studio	—	—	83
Island M. P. C. S. Union Ltd.	—	—	84
Jaffna Town Coop. Lorry Transport Society Ltd.	—	—	84
N. D. C. F.	—	—	85
Bharat Studio	—	—	86
Refine & Co.	—	—	86
Jaffna G. P. S. Labour Society	—	—	86

Message

from The Honourable Minister of Agriculture and Food

I am happy to note that Jaffna Co-operative Training School is planning to publish a magazine for the first time since its history of seventeen years. I have no doubt this publication is intended as an appendage to the general training programme and as such it deserves every encouragement.

Whatever methods and media are used in Co-operative training, they must indeed be geared towards equipping the employees with a sound knowledge of modern business techniques and developing in them right attitudes so that they will be able to change the societies in which they work to efficient business organisations serving the community in the best interests of the country.

What Co-operatives lack mostly nowadays is the right kind of employee, who can not only feed the members' needs but also could make the members feel that proper attention is paid to them. An employee should not only 'act' his part but also should 'live' his part. The theoretical knowledge given in training schools may not meet this kind of requirement fully.

While theoretical knowledge is important, one must not lose sight of the fact that Co-operatives are living organisations which need this type of infusion of blood into the system. As in developed countries, the Co-operative employees have to take up the responsibility of management in the near future. Much of the criticism levelled against Co-operatives could be avoided if co-operative employees acquire special aptitudes through training.

Wishing your publication every success.

M. D. Banda

Minister of Agriculture & Food

கௌரவ விவசாய, உணவு அமைச்சரின்

ஆசிச் செய்தி

தனது பதினேழு ஆண்டு வரலாற்றிலே முதல் முறையாக ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி உத்தேசித்தமை எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது. இவ்வெளியீடு பொதுப்பயிற்சித் திட்டத்திற்கு உறுதுணையாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த வகையிலே அதற்கு எல்லா ஆதரவும் நல்கப்படல் வேண்டும்.

கூட்டுறவுப் பயிற்சியிலே கையாளப்படும் முறைகளும், சாதனங்களும் எவையாக இருப்பினும் அவை பணியாளர்களுக்கு நவீன வியாபார உத்திகளைப் பற்றிய அறிவைப் புகட்டுவனவாயும், செம்மையான மனப்பான்மையைப் பணியாளரிடையே உருவாக்குவனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாட்டின் நலன்கருதி சமூகத்திற்குத் தொண்டாற்றும் வினைத்திறன் மிக்க வியாபாரத் தாபனங்களாய் தாம் கடமைபுரியும் சங்கங்களைப் பணியாளர் மாற்ற முடியும்.

அங்கத்தவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதோடு தமக்குரிய கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது என்ற உணர்வை உறுப்பினர்களுக்கு ஊட்டவல்ல செம்மையான தகைமை வாய்ந்த பணியாளர் பெரும்பாலும் இல்லாமையே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் இன்றைய குறைபாடாகும். தனது பங்கினை 'நடிப்பதோடு' ஒரு பணியாளர் அமையாது அதனை 'வாழ்தலும்' வேண்டும். பயிற்சிக்கலாசாலையிலே அளிக்கப்படும் ஏட்டறிவு இத்தகைய தேவையினை முற்றிலும் பூர்த்தி செய்ய முடியாதிருக்கலாம்.

புத்தக அறிவு அத்தியாவசியம்தான். ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உயிருள்ள தாபனங்கள் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. ஆதலால், அவற்றிற்கு இத்தகைய இரத்தம் ஏற்றப்படல் வேண்டும். வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளைப் போன்று இங்கும் கூட்டுறவுப் பணியாளர் விரைவிலே முகாமைப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். பயிற்சிமூலம் கூட்டுறவுப் பணியாளர் விசேட திறமைகளைப் பெற்றால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மீது சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் பலவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்:

உங்களது வெளியீடு வெற்றி பெறுவதாக.

M. D. பண்டா

விவசாய, உணவு அமைச்சர்.

Message

from the Chairman, Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon

I am delighted to send a message to the School Magazine of the Jaffna Cooperative Training School, which I visited a few months ago.

The importance of an institution of this kind and its influence on the Cooperative Movement generally can hardly be exaggerated. As a system of business and economic reform the movement must have well trained men and women to carry on its work, and these must get a major part of their training in an institution of this kind.

Furthermore, Cooperation is a movement dedicated to social as well as economic development and to ideals of justice and brotherhood. A training school is a place where these concepts and ideals are sown and nurtured. So it is difficult to imagine a virile cooperative movement without good training schools for all the various workers and leaders needed in the cooperative societies at all levels.

The men and women in cooperative training schools in Ceylon have a great career before them. It will be their duty and responsibility to provide leadership for the cooperative movement of the future, and in doing this they will make a very valuable contribution to the well-being of the whole nation.

It is with these thoughts in mind that I send best wishes to the staff and trainees of the Jaffna Cooperative Training School.

Dr. A. F. Laidlaw

Chairman,

*Royal Commission on the Cooperative
Movement in Ceylon.*

Colombo.
11th June, 1969.

இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்க அரச ஆணை ஆய்வுக்குழுத் தலைவரின்

ஆசிச் செய்தி

நான் சில மாதங்களுக்கு முன்பு சென்று பார்வையிட்ட யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியின் சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்தி அனுப்புவதில் களிப்படைகின்றேன்.

இத்தகைய ஒரு நிறுவனத்தின் முக்கியத்துவத்தினையும், பொதுவாகக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மீது அதன் செல்வாக்கினையும் மிகைப்படுத்திக் கூறமுடியாது. வியாபார பொருளாதார சீரமைப்பு முறை என்ற பாங்கிலே கூட்டுறவு இயக்கம் தனது கடமைகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு நன்கு பயிற்றப்பட்ட ஆண்களையும், பெண்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் தமது பயிற்சியின் பெரும்பகுதியை இத்தகைய ஒரு கல்லூரியிலே பெறவேண்டும்.

மேலும், கூட்டுறவு இயக்கம் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியையும், நீதி நெறி களையும், சகோதரத்துவத்தையும் தழுவிய ஓர் இயக்கமாகும் இக்கருத்துக்களையும், இலட்சியங்களையும் விதைத்துப் பேணி வளர்க்கும் இடமே பயிற்சிக்கலாசாலையாகும். எனவே, எல்லா மட்டங்களிலுமுள்ள சங்கங்களுக்குத் தேவையான பணியாளர்களுக்கும், தலைவர்களுக்குமான நல்ல பயிற்சிக்கலாசாலைகள் இன்றி வீரியம்மிக்க கூட்டுறவு இயக்கத்தை கற்பனை செய்வது கடினமாக இருக்கிறது.

இலங்கைக் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலைகளிலுள்ள ஆண்களும், பெண்களும் ஒரு வாழ்க்கைப்பணியினை மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கின்றனர். வருங்காலக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குத் தலைமை அளிப்பது அவர்களின் கடமையும், பொறுப்புமாகும். இதைச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் நாட்டின் நலனுக்கு மதிப்புமிக்க தொண்டினை ஆற்றியவராவர்.

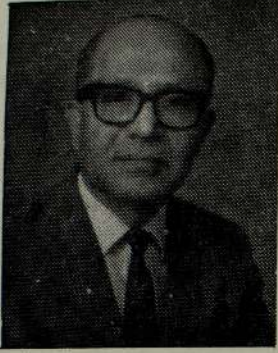
இந்த எண்ணங்களை நான் மனதிற்கொண்டே யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், பயிற்சியாளர்களுக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களை அனுப்புகின்றேன்.

கொழும்பு,
11-6-69

கலாநிதி A. F. லெயிட்லோ
தலைவர்
இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்க
அரச ஆணை ஆய்வுக்குழு.

Message

from the Regional Officer, J. C. A.

It gives me great pleasure to write this message for the inaugural issue of the Jaffna Cooperative Training School Magazine.

Cooperative education is a must if the Movement is to survive and hence it has been included in the reformulated Principles of Cooperation.

In fact it is the observance of this Principle that would make the observance of the rest possible.

The Jaffna Cooperative School has been rendering yeoman service to the cause of Cooperation for a long time. This Magazine will no doubt help it to achieve even greater heights.

I wish the new venture all success.

P. E. Weeraman

Regional Officer for South-East Asia,
International Co-operative Alliance,
Regional Office and Education Centre
for South-East Asia, New Delhi.

18th August, 1969.

சர்வதேச கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபன தென் கிழக்காசிய பிரதேச அதிகாரியின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியின் முதலாவது சஞ்சிகைக்கு இச்செய்தியை எழுதுவது எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது.

கூட்டுறவு இயக்கம் தொடர்ந்து உயிர்வாழ வேண்டுமானால் கூட்டுறவுக்கல்வி அவசியமாகும். இதன்றான் திருத்தியமைக்கப்பட்ட கூட்டுறவுக் கொள்கைகளுள் அது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அக்கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தாற்றான் ஏனைய கொள்கைகளை அனுட்டிப்பது சாத்தியமாகும்.

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி கூட்டுறவிற்கு நீண்டகாலமாகச் சிறந்த தொண்டாற்றி வருகின்றது. இத்தொண்டு மேலும் ஓங்க இச்சஞ்சிகை உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இப்புதுமுயற்சி வெற்றிபெற வாழ்த்துகின்றேன்.

P. E. வீரமன்

தென்கிழக்காசிய பிரதேச அதிகாரி,
சர்வதேச கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனம்,
தென்கிழக்காசிய பிரதேச காரியாலயமும் கல்விநிலையமும்,
புதுடிவீ.

Message

from the Commissioner of Co-operative Development

It gives me great pleasure to write this message for the first issue of a Co-operative Magazine published by the Jaffna Co-operative Training School. The trainees deserve to be congratulated for their attempt at bringing out a publication of this nature. Co-operative Journals can serve a very useful purpose in this country where there is a pressing need for reading material on Cooperation.

The fact that employees are aware of this need is also encouraging in view of the role they are expected to play in moulding the future of the Co-operative Movement. Till such time the employees take upon themselves the responsibility of placing their valuable experience and advanced knowledge at the disposal of the Committees in a way that will not create a wrong impression but ensure willing cooperation, we cannot expect any spectacular progress in the Co-operative Movement.

It may not be out of place here to mention that we are gradually drifting away from the hackneyed idea of Committees managing Co-operative Societies to the more modern idea of employees managing societies for and on behalf of or under the direction and guidance of Committees.

In Ceylon we have still not made this change. If this should take place, as it must, the employees too have to change accordingly by acquiring special qualifications and skills so that they will be equal to the task that will be entrusted to them.

I trust that the Jaffna Co-operative Training School would take the lead in this matter of building up an effective Co-operative Movement.

W. Dathirana
C.C.D. & R.C.S.

கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியினால் வெளியிடப்படும் கூட்டுறவுச் சஞ்சிகையின் முதல் இதழுக்கு இவ்வாழ்த்துச் செய்தியினை அனுப்புவதில் மகிழ்வெய்துகின்றேன். இத்தகைய ஒரு சஞ்சிகையினை வெளியிடுவதற்குப் பயிற்சியாளர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கன. கூட்டுறவு பற்றிய பிரசுரங்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படும் இந்நாட்டிலே கூட்டுறவுச் சஞ்சிகைகள் மிக்க பயனளிக்கும்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதில் பணியாளர்கள் வகிக்க வேண்டிய பங்கினை நோக்குமிடத்து, அவர்கள் இத்தேவையினை உணர்ந்திருப்பது உற்சாக மூட்டுகிறது. தமது பெருமதிப்பு வாய்ந்த அனுபவத்தையும், முதிர்ந்த அறிவையும், தப்பிப்பிராயங்கள் ஏற்படா வண்ணம், ஆனால் ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடிய வகையிலே பணியாளர்கள் அவற்றினை நிருவாகக் குழுக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் பொறுப்பினை ஏற்கும் வரை கூட்டுறவு இயக்கத்திலே வியத்தகு முன்னேற்றம் எதையும் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

நிருவாகக் குழுக்களே கூட்டுறவுச்சங்கங்களை முகாமை செய்யவேண்டும் என்ற சலித்துப்போன எண்ணத்திலிருந்து விடுபட்டு நிருவாகக் குழுக்களின் சார்பாக அல்லது அவர்களின் நெறிப்படுத்தலுக்கும், வழிகாட்டுதலுக்கும் ஏற்ப பணியாளர் கூட்டுறவுச்சங்கங்களின் முகாமைக்குப் பொறுப்பாயிருத்தல் வேண்டும் என்ற நவீன கருத்தை நோக்கிப் படிப்படியாக நாம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறுவது இங்கு பொருத்தமற்றதன்று.

இலங்கையிலே நாம் இன்னும் இம்மாற்றத்தைச் செய்யவில்லை. நிகழவேண்டிய இம் மாற்றம் நடைபெற்றால், தமக்கு ஒப்படைக்கப்படவிருக்கும் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய விசேட தகைமைகளையும், ஆற்றல்களையும் பெற்று பணியாளர் தம்மை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

செயலாக்கமுடைய கூட்டுறவு இயக்கத்தினை உருவாக்குவதில் யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி முன்னணியில் நிற்கும் என நம்புகின்றேன்.

W. பத்திராண

கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரும்
பதிவு காரியஸ்தரும்.

Message

from the Government Agent, Jaffna District

It gives me great pleasure to send this message to the Jaffna Co-operative Training School.

It is often said that what our rural institutions need most is leadership. This, beyond doubt, is true; but it is only half the truth. Leadership must as a necessary corollary go hand in hand with an enlightened following; without that Organisations and Movements can be perverted to serve ulterior ends. The lessons of history in regard to unbridled political leadership or dictatorship, are valid in other spheres as well.

Co-operative education while helping to create leadership must also create this enlightened following. It is not enough to have formal training classes for officials of the Department or the Movement, it is not enough to train people in Co-operative Law and Accounts; Co-operative Education has to be carried to the people, the general membership, on whom in the final analysis, the success of the movement depends, and this has to be done by a co-operative extension service that will spread itself out to all levels of the community.

The whole question of Co-operative Education, I am confident, will be subject to serious re-thinking, particularly as a result of the stimulating comments that have been made on the subject by the Co-operative Commission. In any future plans for the development of co-operative education, the Jaffna Co-operative Training School will have a vital role to play. On it will devolve greater responsibilities and wider functions. True to tradition I am sure that the school will step into this new era of co-operation with a thorough awareness of the problems and needs of the time and a readiness to meet them with a sense of responsibility.

The Co-operative Commission has observed that "Co-operation is a delicate flower that will thrive only in the right soil." It is a function of institutions like yours to prepare that soil. As the Commission rightly points out we have the resources already there, waiting to be marshalled and put to proper use. "There is a solid foundation to build on: great need, fairly widespread literacy and certain traditions of solidarity." It is up to those who have dedicated themselves to education to tap these resources and put them to the fullest use.

24th November, 1969

F. O. Dietersz
Government Agent, Jaffna District.

யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியின் சஞ்சிகைக்கு இவ்வாசிச் செய்தியினை அனுப்புவது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

எங்களது கிராம நிறுவனங்களுக்கு அதிகம் தேவைப்படுவது தலைமையே என அடிக்கடி கூறப்படுகின்றது. இது உண்மையாயினும், அரை உண்மையே. தலைவர்களும், ஐயந்தெளிந்து அவர்களைப் பின்தொடர்பவர்களும் இணைந்துசெல்லுதல் அவசியம். இல்லையேல் நிறுவனங்களும், இயக்கங்களும் உள்முகமான நோக்கங்களுக்காக தகாவழியிற் பயன்படுத்தப்படலாம். கட்டற்ற அரசியல் தலைமை பற்றியும், சர்வாதிகாரம் பற்றியும் வரலாறு இயம்பும் உண்மைகள் ஏனைய துறைகளுக்கும் பொருந்துவனவாகும்.

கூட்டுறவுக் கல்வி தலைமையை உருவாக்குவதோடு இத்தகைய ஐயந்தெளிந்து பின் செல்பவர்களையும் உருவாக்குதல் அவசியம். திணைக்களத்தின் அல்லது இயக்கத்தின் உத்தியோகத்தர்களுக்கு விதிமுறையான பயிற்சியை அளித்தல் போதாது. கூட்டுறவுச் சட்டத்தையும் கணக்கு வைக்கும் முறைகளையும் பற்றி அறிவுபுகட்டுவதும் போதாது. கூட்டுறவுக் கல்வி பொது மக்களை எட்டவேண்டும். ஏனெனில், அவர்களிற்குள் இயக்கத்தின் வெற்றி தங்கியிருக்கின்றது. சமூகத்தின் எல்லா மட்டங்களையும் ஊடுருவக் கூடிய கூட்டுறவு விரிவாக்கச்சேவை மூலம் இதைச் செய்தல் வேண்டும்.

கூட்டுறவுக் கல்வியைப் பற்றி, குறிப்பாக கூட்டுறவு ஆணைக்குழுவின் ஊக்கமுட்டுகின்ற குறிப்புக்களின் விளைவாக, மறுஆய்வு நடைபெறும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன். கூட்டுறவுக் கல்வியின் அபிவிருத்திக்கான எதிர்காலத்திட்டங்களிலே யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரிக்குப் பெரும் பங்குண்டு. கூடிய பொறுப்புக்களும், மேலும் விரிவான கடமைகளும் அதற்கு ஒப்படைக்கப்படும். காலத்தின் பிரச்சினைகளையும் தேவைகளையும் பற்றிய முழு உணர்வோடும், அவற்றினை எதிர்நோக்குவதற்கு வேண்டிய பொறுப்புணர்ச்சியோடும் கூட்டுறவின் புதிய ஊழிக்குள் கல்லூரி, 'மரபுவழுவாது' காலடி எடுத்து வைக்கும் என்பது உறுதி.

பண்பட்ட நிலத்திலேதான் கூட்டுறவு என்ற மென்மையான மலர் செழித்தோங்குமென கூட்டுறவு ஆணைக்குழு இயம்புகின்றது. மண்ணைப் பண்படுத்துவது உங்களது கல்லூரியைப் போன்ற நிறுவனங்களின் கடமையாகும். ஆணைக்குழு சரியாகச் சுட்டிக் காட்டியது போல, எம்மிடம் வள ஆதாரங்கள் உள்ளன. அவற்றினை ஒழுங்குபடுத்தி செவ்வனே பயன்படுத்த வேண்டியது தான்: "உறுதியான அடித்தளம் இருக்கின்றது — அதிக தேவை, பரந்த எழுத்தறிவு, கூட்டுப்பொறுப்புணர்வை வளர்த்துள்ள சில மரபுகள்". கல்விக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள் இவ்வள ஆதாரங்களைச் செவ்வனே பயன்படுத்த வேண்டும்.

F. C. பீற்றர்ஸ்

அரசாங்க அதிபர், யாழ்ப்பாண மாவட்டம்.

24-11-69

Message

from the President of the Co-operative Federation of Ceylon

The Jaffna Co-operative Training School, which was established in 1952, has during the past 17 years rendered an invaluable service to the Co-operative Movement by training employees of Co-operative Societies and by educating the members in the Principles and Practices of Co-operation.

This Training School which commenced activities in a very modest way by holding small "Daily" as well as "Sunday" classes for managers and salesmen of Societies in the Tamil-speaking areas of the Island, has now developed into a full-fledged Training Institute holding Junior Level Courses of 2½ months' duration, Ordinary Level Courses of 4 months' duration and Higher Level Courses of 9 months' duration including 2½ months of Practical Training, for various categories of Co-operative Employees.

It is a recognised fact that the successful working of a Co-operative Society depends on the unified and co-ordinated efforts of not only the members and Committee Members but also of the Employees of that Society. Better results could undoubtedly be obtained if these three categories of persons are equipped with the necessary knowledge to perform their tasks and responsibilities more efficiently.

That the Jaffna Co-operative Training School has performed a laudable service in this regard, is evident from the fact that it conducts Refresher Courses and Seminars for Members and Committee Members of Societies, and Classes for Employees of Societies.

I wish the Jaffna Co-operative Training School every success in its endeavours to build up a healthy and strong Co-operative Movement by supplying it with trained personnel and an enlightened membership both of which are sadly lacking in most of our Co-operative Societies.

Edmund Wijesuriya, M.P.
President,
Cooperative Federation of Ceylon

அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத் தலைவரின் ஆசிச் செய்தி

1952ம் ஆண்டிலே நிறுவப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி கடந்த பதினேழு ஆண்டுகளாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதன் மூலமும், அங்கத்தவர்களுக்குக் கூட்டுறவுக் கோட்பாடுகள், செயல்முறை பற்றி கல்வி புகட்டுவதன் மூலமும் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு பெருமதிப்பு வாய்ந்த சேவையை ஆற்றியுள்ளது.

இத்தீவில் தமிழ்பேசும் பகுதிகளிலுள்ள சங்கங்களின் முகாமையாளர்களுக்கும், விற்பனையாளர்களுக்கும் சிறுதின வகுப்புக்களையும், ஞாயிற்றுக்கிழமை வகுப்புக்களையும் நடாத்தியதன் மூலம் மிக எளிய முறையிலே முயற்சிகளைத் தொடங்கிய இப்பயிற்சிக்கல்லூரி, இன்று பல்வேறு கூட்டுறவுப் பணியாளர்களுக்கென இரண்டரை மாதகால கனிஷ்ட பயிற்சியையும், நான்கு மாதகால சாதாரண பயிற்சியையும், ஒன்பது மாதகால உயர்தரப் பயிற்சியையும் (இரண்டரை மாதகாலச் செயல்முறைப்பயிற்சி உட்பட) நடாத்தும் முழுநேரப் பயிற்சிக் கல்லூரியாகத்திகழ்கின்றது.

ஒரு கூட்டுறவுச்சங்கத்தின் தொழிற்பாடு அங்கத்தவர்களதும், நிருவாக அங்கத்தவர்களதும் ஒற்றுமையான, ஒத்திசைவான முயற்சியில் மாத்திரமல்ல, அச்சங்கத்தின் ஊழியர்களினது முயற்சியிலும் தங்கியிருக்கிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்பு உண்மையாகும். மூலகையினரும் தமது கடமைகளையும், பொறுப்புக்களையும் திறமையுடன் ஆற்றுவதற்கு இன்றியமையாத அறிவு பெற்றிருப்பின் நிச்சயமாக நல்லபயனைப் பெறலாம்.

இவ்விடயத்திலே யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி மெச்சத்தக்க சேவை புரிந்துள்ளது. இக்கல்லூரி நடாத்தும் அங்கத்தவர்களுக்கும் நிருவாகசபை உறுப்பினர்களுக்குமான கருத்தரங்குகளும், நினைவுறுத்தற் பயிற்சி நெறிகளும், பணியாளர்களுக்கு நடாத்தும் வகுப்புக்களும் இதற்குப் போதிய சான்று பகரும்.

பெரும்பாலான எமது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பயிற்சிபெற்ற பணியாளர்களும், கல்வியறிவு பெற்ற அங்கத்தவர்களும் இல்லாதிருப்பது வருந்தத்தக்கது. இக்குறையினை நிவிர்த்தி செய்து நலம்வாய்ந்த திடமான ஒரு கூட்டுறவு இயக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி எடுத்துவரும் முயற்சிகள் வெற்றிபெற வேண்டும் என நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

எட்மண்ட் விஜயசூரியா, பா. உ.

தலைவர், அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம்.

Message

from the President, N. D. C. F.

I have great pleasure in sending this Message to the Jaffna Cooperative Training School Magazine. My pleasure is all the greater as this is the first time the Magazine is being published and is thus a good sign of the progress the School has made.

Realising the indispensability and value of Cooperative Education, the Northern Division Cooperative Federation started the Jaffna Cooperative Training School. From small beginnings it has blossomed into a full-fledged educational institution providing three levels of training and it has the distinction of being the only institution providing Higher Level training in the Tamil Medium. The School also periodically conducts refresher courses and seminars.

Within the financial limits imposed upon it, the School is rendering valuable service to the Cooperative Movement in the North and other Tamil-speaking parts of the island, by sending out every year young men and women who have been thoroughly grounded in the philosophy and practice of Cooperation.

The decision to publish an Annual Magazine is a very welcome one, as the Magazine will serve as a vehicle for the creative talent of the trainees and give them an opportunity to express their thoughts about Cooperation and other subjects.

I have no doubt whatsoever that the School will make still greater progress in the years to come and render even more valuable service to the community. I wish the School all success.

R. Rajaratnam
President, N.D.C.F.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபைத் தலைவரின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி வெளியிடவிருக்கும் மலருக்கு எனது ஆசிச் செய்தியை அனுப்புவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இக்கல்லூரியின் வரலாற்றிலே முதன்முதலாக முகையவிழ்க்கும் மலர் இதுதான் என்பதையும், இக்கல்லூரி அடைந்துள்ள வளர்ச்சிக்கு இவ்வண்ணமலர் நல்ல ஓர் அறிகுறி என்பதையும் உணரும் போது என் மகிழ்ச்சி பெருமகிழ்ச்சியாகத் துளம்புகின்றது.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபை கூட்டுறவுக் கல்லூரின் அத்தியாவசியத்தினையும், மாண்பினையும் உணர்ந்து யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரியை நிறுவியது. சிறிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி, மூன்று பிரிவான பயிற்சி வகுப்புக்களை நடாத்தி வருவதுடன், உயர்பிரிவுக்கான பயிற்சியைத் தமிழில் போதிக்கும் ஒரே கல்லூரி என்ற தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும் இன்று ஒளிவீசுகின்றது. காலத்திற்குக் காலம் நினைவுறுத் தற் பயிற்சி நெறிகளையும், கருத்தரங்குகளையும் இக்கல்லூரி நடாத்தி வருகின்றது.

இக்கல்லூரிக்குக் கிடைக்கும் நிதியுதவி வரையறுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூட்டுறவுத் தத்துவத்திலும், கூட்டுறவுக் கோட்பாடுகளிலும் நன்கு திளைத்த வாலிபர்களையும், நங்கையரையும் நல்குவதன் மூலம் வடபகுதிக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும், தமிழ் பேசும் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் சிறப்புமிகு சேவையினை இது ஆற்றி வருகின்றது.

இக்கல்லூரியில் பயிற்சி பெறுவோரின் ஆக்க சக்திக்கும், அவர்கள் கூட்டுறவு குறித்தும், பிறவிடயங்கள் பற்றியும் தமது கருத்துக்களை விளக்குவதற்கும் உகந்த சாதனமான இம்மலரை ஆண்டுதோறும் வெளியிடத் தீர்மானித்தமை மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

எதிர்காலத்தில் இக்கல்லூரி மேலும் பெருவளர்ச்சியடைந்து சமுதாயத்திற்கு மேலும் விலைமதிப்பற்ற சேவைபுரியும் என்று திடமாக நம்புகின்றேன்.

எல்லா வெற்றிகளும் கிட்ட என்வாழ்த்துக்கள்.

இ. இராசரத்தினம்

தலைவர்,

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை.

Message

from the Principal, School of Cooperation, Polgolla.

What we lack most in the Cooperative Sector today is a forum for frank discussion of the numerous problems cooperators have to face both within and outside the movement. In recent times numerous organisations have sought to fill the vacuum by the publication of periodicals, magazines and by holding seminars and discussions. It is my earnest hope that your magazine will not only provide a means for the expression of ideas but will also play a dominant role in stimulating discussions among

members and non-members, among employers and employees, among officials and non-officials and thus make a vital contribution to the advancement of the movement.

R. B. Rajaguru

Principal,
School of Cooperation, Polgolla.

16th June, 1969.

பொல்கொல்லை கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி அதிபரின் ஆசீச் செய்தி

கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குள்ளும் வெளியிலும் கூட்டுறவாளர் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ள பல பிரச்சினைகளை மனந்திறந்து கலந்துரையாடுவதற்கு ஓர் அரங்கு இல்லாமையே இன்று கூட்டுறவுத்துறையில் குறைபாடாக இருக்கின்றது. அண்மைக் காலங்களாக பல நிறுவனங்கள் பருவ வெளியீடுகளையும், சஞ்சிகைகளையும் வெளியிட்டும், கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்களை நடாத்தியும் இக்குறையினை நிவர்த்தி செய்ய முயன்று வருகின்றன. உங்களது சஞ்சிகை கருத்துக்களை வெளியிடும் சாதனமாக அமைவதோடு அங்கத்தவர்களிடையும், அங்கத்தவரல்லாதவரிடையும், பணிமுதல்வரிடையும், பணியாளர்களிடையும், உத்தியோகத்தரிடையும், உத்தியோகத்தர் அல்லாதவரிடையும் கலந்துரையாடலைத் தூண்டுவதில் முனைப்பான பங்கினை வகித்து கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மேம்பாட்டிற்கு உயிர் துடிப்பான பணியினை ஆற்றும் என்று மனமார நம்புகின்றேன்.

R. B. இராஜகுரு

அதிபர்,

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி,
பொல்கொல்லை.

16-6-69

Message

from the Senior Assistant Commissioner of Cooperative Development

I have great pleasure in sending this message on the occasion of the publication of the first issue of the Jaffna Cooperative Training School Magazine.

The Co-operative Movement in any country cannot go faster than the Co-operators of the country. It is the Co-operators who make the movement dynamic and virile. This is a movement based on highly ethical and moral principles and aims at making the have nots have and leveling down the economic disequilibrium that prevails among the individuals in society.

Hence the practices and principles that have to be followed for the attainment of a prosperous Cooperative movement have to be understood, assimilated and applied in actual practice. If Cooperation has not fulfilled the aims of its sponsors, it is due to the lack of understanding of Cooperation. Proper Co-operative education is a prerequisite for a healthy movement.

Cooperative enterprises have assumed large proportions extending to all fields of economic activity and therefore it is imperative to keep alive the members' sense of participation to safeguard the society's internal democracy and maintain an efficient system of management, through an appropriate system of education and training. Such education should propagate true ideals of Cooperation and cultivate correct attitudes among members and employees alike.

The Jaffna Cooperative Training School deserves to be congratulated for the important role it plays in the field of Co-operative education and training. I wish the school all success.

K. S. Donnuthurai

*Senior Assistant Commissioner
of Co-operative Development, N. R.*

25-11-69

சிரேஷ்ட கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளரின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி வெளியிடும் சஞ்சிகையின் முதல் இதழுக்கு இவ்வாசிச் செய்தியினை அனுப்புவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

எந்த நாட்டிலும், கூட்டுறவாளர்களைவிட வேகமாக கூட்டுறவு இயக்கம் செல்ல முடியாது. கூட்டுறவாளரே கூட்டுறவு இயக்கத்தினை வீரியமுடையதாயும், விரைவியக்க முடையதாயும் ஆக்குகின்றனர். இவ்வியக்கம் உயரிய அறக்கோட்பாடுகளைத் தழுவி சமுதாயத்திலே பொருளாதார சமத்துவத்தை நிலைநாட்ட விழைகிறது. ஆதலால் கூட்டுறவு இயக்கம் செழித்து ஓங்கவேண்டுமானால் அதன் கொள்கைகளையும் செயல் முறைகளையும் நன்கு புரிந்து கொண்டு அவற்றைச் செயல்படுத்த முனையவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கம் தனது நோக்கங்களை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்ட தென்றால் அதற்குக் காரணம் அதனைச் செவ்வனே புரிந்து கொள்ளாதது தான். செம்மையான கூட்டுறவுக் கல்வியே பலம் வாய்ந்த இயக்கத்திற்கு வழிகோலும்.

இன்று கூட்டுறவு முயற்சிகள் விரிவடைந்து பொருளாதாரத்துறை முழுவதையும் ஊடுருவியிருக்கின்றன. ஆதலால் பொருத்தமான கல்வி, பயிற்சித்திட்டமூலம் சங்கத்திற்குள்ளே குடியாட்சியைப் பேணுவதற்கும், செயற்றிறன்மிக்க நிருவாகத்தைத் தொடர்ந்து நடாத்துவதற்கும் உறுப்பினர்களின் பங்குபற்றும் உணர்வினைத் தூண்டதல் இன்றியமையாதது. இத்தகைய கல்வி உண்மையான கூட்டுறவு இலட்சியங்களைப் பரப்புவதோடு உறுப்பினர்களிடையேயும் பணியாளர்களிடையேயும் செம்மையான மனப்பான்மையையும் உருவாக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவுக்கல்வி, பயிற்சித்துறையிலே யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி ஆற்றிவரும் முக்கிய தொண்டு பாராட்டத்தக்கது. இக்கல்லூரி மேலும் வெற்றிபெற வேண்டுமென ஆசி கூறுகின்றேன்.

கே. எஸ். பொன்னுத்துரை

சிரேஷ்ட கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர்.

25-11-69.

Message

from The Assistant Commissioner of Co-operative Development, Jaffna.

From the inception of the Cooperative Movement in Ceylon, the people of Jaffna have been pioneers in the Cooperative sphere. The Jaffna Cooperative Training School is a good example of their pioneering efforts. Realising the importance of cooperative education, the Northern Division Cooperative Federation decided to establish a Training School, and it was set up on July 7th 1952—a red-letter day in the history of the Movement. The School has gradually developed. Today it has a trained graduate as Principal, with four full-time lecturers, and seven part-time lecturers on its staff, and conducts several training courses. The School is rendering invaluable service not only to Jaffna, but also to the other Tamil-speaking areas of the Island. It is the only institution which conducts the Higher Level Course in the Tamil medium, and also provides hostel facilities for Tamil-speaking trainees from other parts of the Island, who have no suitable facilities to follow the Junior and Ordinary Level courses in their areas.

The Old Boys' Association is striving to put up a magnificent library, which will help in the development of the School. It is particularly fitting that, in this context, the present trainees are bringing out this magazine. This augurs well for the future.

The trainees deserve to be congratulated on their efforts to dispel ignorance, convinced as they are that a humanitarian movement like the Cooperative Movement which transcends race, caste and creed, is the only salvation for mankind. It is my earnest hope that more such journals will bring the message of Cooperation to the people. I wish this student venture all success.

V. Canagasabai
A.C.C.D.

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர் அவர்களின் ஆசிச் செய்தி

இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சரித்திரகாலம்தொட்டே யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பல துறைகளிலும் முன்னோடிகளாகவிருந்து தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி அமைந்துள்ளது. கூட்டுறவுக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையினர் இக்கல்லூரியை ஆரம்பித்த 1952 ம் ஆண்டு ஆடித் திங்கள் ஏழாம் நாள் எமது கூட்டுறவு வரலாற்றில் பொன் நெழுத்துக்களால் பொறிக்கக்கூடிய ஒரு சுபதின மென்றால் மிகையாகாது. இக்கல்லூரி ஆரம்பித்ததிருந்து படிப்படியாக வளர்ச்சிபெற்று இன்று ஒரு நிரந்தர பட்டதாரிப் பயிற்சினெறி பெற்ற அதிபரையும், நான்கு முழுநேர விரிவுரையாளர்களையும், ஏழு பகுதிநேர விரிவுரையாளர்களையும் பெற்றுப் பல பயிற்சிவகுப்புக்களையும் நடாத்திவருகின்றது. இக்கல்லூரி யாழ்ப்பாணப் பகுதிக்கு மட்டுமல்லாமல் நாட்டின் ஏனைய பாகங்களிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் அரிய சேவையாற்றி வருகிறது. குறிப்பாகத் தமிழ்மொழிமூலம் கூட்டுறவுப் பணியாளர் உயர் பிரிவுப்பயிற்சியை அளிக்கும் தனி நிலையமாக நின்று உதவுவதுடன் சாதாரண, சுனிஷ்ட பிரிவுப்பயிற்சிகளைத் தமிழ்மொழிமூலம் பெற வசதியில்லாத ஏனைய மாவட்டங்களிலுள்ள தமிழ்பேசுவோருக்கு விடுதி வசதியோடு பயிற்சிபெற வசதியளித்து நாட்டின் பல பகுதிக்கும் உதவுகிறது.

கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த ஒரு நூல் நிலையத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கான முயற்சியில் அதன் பழைய மாணவர் சங்கம் ஈடுபட்டு வருகையில், பயிற்சிபெறும் மாணவர்கள் கல்லூரியின் பெயரில் ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட முன் வந்தமை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு நல்ல அறிகுறியாகும்.

சாதி, சமய, இன பேதமற்ற பொருளாதார, மனுஷீகத் தன்மைகளைக்கொண்ட கூட்டுறவே மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வல்லதென்ற உணர்வுடன் அறியாமை இருளை அகற்றும் அரும்பணியில் ஈடுபட மாணவர்கள் துணிந்தமையை மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். இதுபோன்ற பல சஞ்சிகைகள் வெளியாகவேண்டும். அவை நாட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பரவவேண்டும். தன்னலமற்ற மாணவர்களின் வெளியீடு விரைவில் எதிர்கால மாணவர் சமுதாயத்துக்கு வழிகாட்டியாக நிலைத்து நின்று தொண்டு புரிய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக.

வி. கனகசபை

கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர்,
யாழ்ப்பாணம்.

Message

from The Deputy Commissioner of Cooperative Development

I am pleased to learn that the trainees at the Jaffna Co-operative Training School have decided to publish a Magazine. I have no doubt that this venture will stimulate the present trainees to read, think, and discuss more and more about the Co-operative Movement in Ceylon and abroad apart from their normal studies. I wish to commend the trainees on this venture

and convey my congratulations and best wishes to them on the occasion of publishing the first issue of this Magazine.

T. D. L. Pieris,
Deputy Commissioner of
Cooperative Development

12-12-69

பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்கள் ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு தீர்மானித்ததையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றியும், வெளிநாடுகளின் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றியும் அறிவதற்கும், சிந்திப்பதற்கும், கலந்துரையாடுவதற்கும் இது மாணவர்களைத் தூண்டும் என்பது திண்ணம். மாணவர்களுக்கு எனது பாராட்டும் நல்வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகுக.

T. D. L. பிரிஸ்

பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

12-12-69

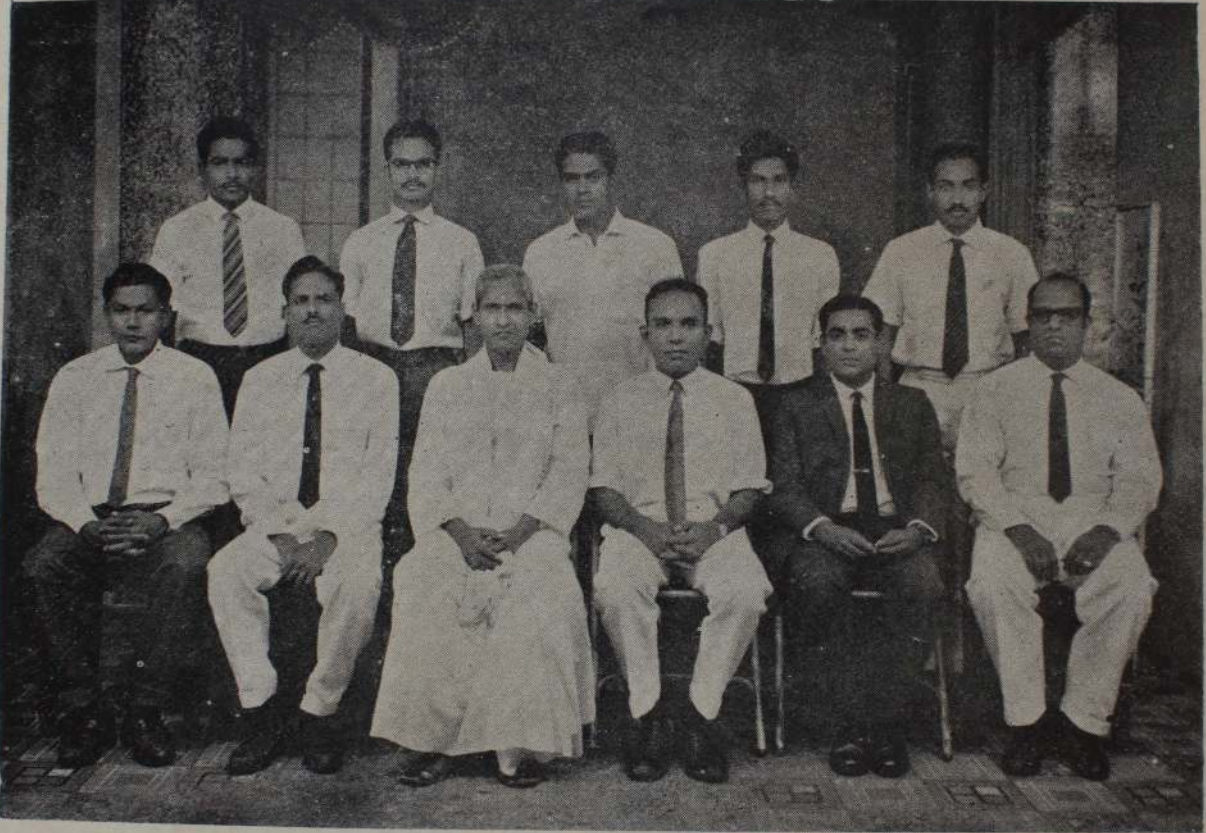
கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான புத்தகங்களும் பத்திரங்களும்

கீழே காட்டப்பட்டிருக்கும் பட்டியலிலுள்ள புத்தகங்களும், பத்திரங்களும் எங்களிடம் விற்பனைக்கிருக்கின்றன. தங்கள் தேவைகளை எங்களிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

	ரூபா-சதம்
1. கடன் மனுப்பத்திரம்	-03
2. கடன் முறி	-03
3. மத்தியஸ்தர் மனு	-03
4. கேள்விப் பத்திரம்	-03
5. அங்கத்தவர் பாஸ்புத்தகம் (நாணய சங்கம்)	-25
6. ப. நோ. கூ. ச.	-50
7. அங்கத்தவர் பேரேடு	7-25
8. பொதுப் பேரேடு (நாணய சங்கம்)	3-50
9. " " (பண்டசாலை)	6-00
10. கடன் இடாப்பு	3-00
11. அங்கத்தவர் இடாப்பு	1-50
12. காசுப்புத்தகம் (நாணய சங்கம்)	5-00
13. " (பண்டசாலை)	7-00
14. சிட்டைப்புத்தகம் பண்டசாலை	20/1 3-25
15. " " "	18/1 7-00
16. மனேஜர் பிணைப்பத்திரம்	-20
17. பொருள் பேரேடு (பண்டசாலை)	6-00
18. அங்கத்தவர் மனுப்பத்திரம்	-03
19. பங்கு இடாப்பு	3-50
20. பங்குப் பணச் சிட்டை	1-00
21. விளைபொருள் இடாப்பு	3-50
22. உப-விதிகள் ப. நோ. கூ. சங்கம்	-40
23. விவசாயக் கடன் மனுப்பத்திரம்	-05
24. விவசாயக் கடன் முறி	-06
25. விவசாயக் கடன்-இணைப்பு	i -03
26. விவசாயக் கடன்-இணைப்பு (புத்தகம்)	ii 6-75
27. விவசாயக் கடன்-இணைப்பு	iii 3-00
28. விவசாயக் கடன்-இணைப்பு	iv 3-30
29. நெசவுச் சங்க உபவிதி	-40
30. ப. நோ. கூ. ச. காசுப் புத்தகம் புதியது	6-00
31. விற்பனைச் சிட்டை	8/1 3-75
32. சமாசங்களின் கணக்குமுறை	3-50
33. ப. நோ. கூ. ச. சமாச உபவிதி	-45
34. கடற்றொழிலாளர் கூ.வி. சங்க உபவிதிகள்	-75

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை
காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

EDITORIAL COMMITTEE

Standing (L to R):- V. Pushparajah, T. Shanmuganathan, S. Rajendram, S. Pancharatnam,
S. S. Swamenathan.

Seated (L to R):- P. Kandiah, R. M. Nagalingam, P. Selvaratnam, T. K. Jeyapalan (*Editor*),
K. Paramothayan (*Principal*), R. Rajasundaram.

Absent:- A. Maheswara, M. A. Abdul Rasaque, P. Nadarajah.

ஆசிரியர் கருத்து

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியின் முதலாவது சஞ்சிகை வெளியீட்டிற்கு ஆசிரியர் என்ற முறையில் கருத்து எழுதுவதையிட்டு பூரிப்படைகின்றேன். கல்லூரி மாணவர்கள் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு என்று ஒரு சஞ்சிகை தேவை என்பதை உணர்ந்து கல்லூரி அதிபரிடமும் வடபகுதி ஐக்கியமேற்பார்வைச் சபையிடமும் அனுமதி பெற்றார்கள். சஞ்சிகை வெளியீட்டிற்கு மனமுலவந்து அனுமதி அளித்த கல்லூரி அதிபருக்கும், வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இச்சஞ்சிகை வெளியிடுவதன் நோக்கம் மாணவரின் அறிவினை வளர்ப்பதும், கூட்டுறவு இயக்கம்பற்றிய கருத்துக்களை பொதுமக்களிடம் பரப்புவதுமாகும். இச்சஞ்சிகை கூட்டுறவுத்துறையில் தரம் வாய்ந்த சஞ்சிகை இல்லாக் குறையை போக்கும் என நம்புகிறோம்.

1969-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுக் கல்லூரியின் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக் கப்படவேண்டிய ஆண்டாகும். இவ்வாண்டு எமது கல்லூரியின் வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றதுடன் ஒரு புதிய திருப்பத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடுநிலையில் நின்று ஆராய்ந்த கூட்டுறவு ஆணைக்குழு யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியினைப்பற்றி தனது அறிக்கையில் விசேஷமாகப் பாராட்டியுள்ளது. இலங்கையில் தாபிக்கப்பட வேண்டிய உயர்தர கூட்டுறவு கல்லூரிகளில் ஒன்றாகவும் தமிழ்பேசும் மக்களுக்குரிய ஒரே ஒரு உயர்தரக் கல்லூரியாகவும் வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்துள்ளது. இப்பாராட்டுக்குரியவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியினை தம் முயற்சியினால் கட்டி வளர்த்த பெரியார்களேயாவர். இதனையிட்டு நாமும் பெருமையடைகின்றோம். நாமும் பெருமையடைய வேண்டும். கூட்டுறவு ஆணைக்

குழுவின் அறிக்கையை அமல் நடத்தவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். ஒவ்வொரு கூட்டுறவாளரும் இக்குழுவின் அறிக்கையை அமல் நடாத்த அரசினரைத் தூண்டவேண்டியது அவசியமாகும்.

அடுத்ததாக இவ்வாண்டிலேயே கூட்டுறவுக் கல்வியின்ற மாணவர்களின் முயற்சியால் இச்சஞ்சிகை வெளியாகின்றது. கூட்டுறவுக்கல்விக்கு சமுதாயத்தில் முக்கிய இடமளிக்க வேண்டும் என்று கூட்டுறவு ஆணைக்குழு கருத்து வெளியிட்ட இத்தருணத்தில் இச்சஞ்சிகை வெளிவருவது பொருத்தமுடையதாகும். தனிப்பட்டவரின் முயற்சியால் அல்லாமல் இதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட சகலரின் முயற்சியாலேயே இச்சஞ்சிகை வெளியாகின்றது எனின் மிகையாகாது.

இச்சஞ்சிகையின் வெளியீட்டுக்கு உதவிய சகலருக்கும் ஆசிரியர் என்ற ரீதியில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டவரை இரக்கின்றேன். இச்சஞ்சிகையின் வெளியீட்டுக்கு உதவிய சஞ்சிகைக் குழுவுக்கும், மாணவரின் முயற்சியைனக் கருதாது தமது முயற்சியாகக் கருதி இச்சஞ்சிகை வெளிவர உதவிய அதிபருக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும், கல்லூரி ஊழியர்களுக்கும் நன்றி நவில்கின்றேன். இச்சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்திகள், கட்டுரைகள், விளம்பரங்கள் தந்து உதவிய சகலருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். எமது வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்த்து - நுகிய காலத்தில் சிறந்த முறையில் இச்சஞ்சிகையை அச்சிட்டுத்தந்த கூட்டுறவு அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும் இச்சஞ்சிகையை ஒப்பு நோக்கி உதவிபுரிந்த யாவருக்கும் எனது நன்றிபறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன். இச்சஞ்சிகை நாம் எதிர்பார்த்த படி வெளிவருவதற்குதவிய யாவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றி உரித்தாகுக!

தே. க. ஜெயபாலன், B. A. (Cey.)

உயர் பிரிவு.

Principal's Notes

It is incumbent on me as Principal of the school to write an account for the magazine which will substantially be neither the kind of annual reports written for school magazines by Principals of schools generally, nor a brief message written in sheer perfunctory compliance. This inaugural issue, though purely a students' effort, needed my help and guidance, the unstinted cooperation of the rest of the staff, tutorial, clerical and minor, the devotion of a small circle of student leaders, and the kind patronage of cooperative institutions and officials. To all those who collaborated in this venture the school is indebted for all times.

This being a students' initiative, the account I give has to be not so much a catalogue of records and achievements of the school, but a brief description of the nature of the work to which we are committed as a school. No doubt I derive satisfaction from the fact that the school is able to bring out her maiden issue within two years of my assumption of office as Principal. It is my fervent prayer and hope that what we have done will go a long way in making this school a real school of the community.

I am greatly indebted to the President, the Vice-President, the Honorary Secretary and the rest of the Working Committee, the Managing Committee, the Administrative Secretary and the staff of the Northern Division Cooperative Federation, the A.C.C.D. and his staff, one and all, for the help and encouragement they have extended to me at all times. They have made my work light and enjoyable. Particularly the President has been a friend, philosopher and guide to me and I feel duty bound to pay him my humble tribute publicly for the kind of work in which he is involved, in seeking to build a better world

through cooperation. What the school is today is largely the realisation of his dream and I thank him for the confidence he has reposed in me and the courage he has always infused in me by his example.

To my mind it appears that this school has a tryst with destiny. Nevertheless its future seems to be so inextricably mixed up with the future of the community of cooperators who sustain it. Perhaps the greatest event in the history of the school was the visit of the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon headed by Dr. A. F. Laidlaw, on the 13th of February, 1969. What the Commissioners felt about us on that occasion is reproduced elsewhere in this issue. Their recommendations are also out as I write this account, and it is indeed gratifying to note that they have not only placed a very high premium on cooperative education, but in recommending three Cooperative Colleges for the whole island they have also specifically recommended that this school should be converted into the Jaffna Cooperative College. It is no doubt pleasant to preside over the destinies of an institution with many laurels to its credit. But it does not stop with that. It calls for greater responsibility, insight, imagination and initiative. The greatest impact of the Report of the Royal Commission is that it has made us think for the first time in sixty years on the strategy of cooperative development.

And think we must as a school if we are to shoulder our responsibilities aright. Whether the recommendations of the Commission are implemented or not, there is no doubt that this school has earned a permanent niche in the cooperative movement of the country, and the time is most opportune for all those who are associated with the

school to determine the role of the school for the future. Unless we think anew we shall have neither the education nor the community we want.

If I may quote the well known lines of Robert Frost which I have often revelled quoting:-

“The woods are lovely, dark and deep.
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep.
And miles to go before I sleep.”

Cooperative education has slept too long in the luxuriant woods of pampered ease. The time is now ripe for it to journey out to cover marshes and scrublands that lie ahead. The journey is a long one, but the goal is worthy of the effort. That is my humble submission to my colleagues in the noble task of cooperative education. The promises we have to keep by our countrymen are far too many that we can no longer afford to sleep in the cosiness of complacency.

It is but proper that I should say something specific about the kind of school we are committed to build up. Our major task is to build up a community of cooperators in responsible relationship with the rest of the community, with a hand on the pulse of the nation and an awareness of the needs of society. Membership education in the broadest sense would also include the business of the cooperative. Our task then is to impart specific skills for specific purposes in order to build up a body of responsible co-operators running efficient cooperative organisations for the good of the country.

We have also to develop a culture of our own, a culture that would go far beyond the areas of specialised knowledge which we will have to impart. The education we give should extend to values and attitudes, rights and responsibilities, standards of conduct and canons of judgement... ‘a habitual

vision of greatness’ as A.N. Whitehead would put it the areas of knowledge that cannot be explicitly taught but which have to be assimilated over a long period in an educative environment. In short our aim should be to give a new vision of a better economic and social order through cooperation. With a renewed vision we should be able, not only to improve the perspective in which we see our problems, but to exert more control over our environment and place greater value on intelligent action than our predecessors did.

A brief note on the choice of the crest and motto of the school is necessary. Ever since the idea of a school magazine was mooted some of us have been racking our brains over the choice of a crest and motto that would aptly describe the place of this school in the community at large. Here again the Report of the Royal Commission had been an enlightening influence and I think it is worthwhile my quoting the relevant section in fact, I could not have found a worthier reference for the purpose.

“If someone were to ask us: ‘What should be the aim of the cooperative movement in this country?’, we would answer: ‘to bring on an economic revolution’. And if the second question were: ‘What should Government’s role be?’ the answer would be: ‘To encourage the people to usher in that revolution.’

“It will be a quiet revolution but it must be radical in character and carried out as swiftly as possible. Its motto will be: **Productivity, Efficiency and Social Justice**. It will eliminate waste, stamp out corruption, and cut away the parasites that feed on legitimate trade and commerce. It will reward honest labour with a living wage and be fair to both producer and con-

sumer. It will reduce the wasteful use of manpower and put the stamp of honour and dignity on all whose toil, no matter how lowly, produces the goods and services of the nation. It will have a low regard for any privilege or rank which does not spring from honest effort and personal worth'.

Before I conclude this brief account I have to thank the staff and the trainees, past and present and all cooperators and cooperative officials who have helped to build up an image for the school, of which we can be

always proud. My thanks are also due to Mr. A. J. Canagaratna, Editorial Secretary of the 'Cooperator' and his assistant Mr. K. Nadesan, for their great help in getting this issue printed and published. I will be failing in my duty if I do not thank the Northern Province Cooperative Printing and Publishing Society for their courteous and prompt service and cooperative spirit. Lastly I offer my humble gratitude to God for His incomprehensible workmanship which has made this school what it is today.

அதிபரின் கருத்து

கல்லூரியின் அதிபர் என்ற முறையில் இச்சஞ்சிகையின் சில குறிப்புகள் எழுதக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இம்மலர் மாணவரின் ஊக்கத்தால் மலர்ந்ததால் பிறகல்லூரி அறிக்கைகளைப் போலமையாது இவ்வறிக்கை கல்லூரியின் வருங்காலம்பற்றியே பெரும்பாலும் ஆராய முற்படுகின்றது. மாணவரின் முயற்சிக்கு எனது உதவியும் வழிகாட்டலும், ஏனைய ஆசிரியர்களினதும் காரியாலயப் பணியாளர்களினதும் ஒத்துழைப்பும், மாணவ தலைவர்களின் ஈடுபாடும், இன்னும் பல கூட்டுறவு நிலையங்களினதும் உத்தியோகத்தர்சனினதும் ஆதரவும் பெருமளவிற்கிடைத்ததாற்றான் இம்முயற்சி வெற்றியளித்துள்ளது. இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் உதவி கொடுத்த அனைவருக்கும் இக்கல்லூரி பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

நான் அதிபராகி ஈராண்டுகளுள் கல்லூரி ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதுதான். எமது முயற்சிகள் யாவும் இக்கல்லூரியின் தன்மையைப் படிப்படியாக மாற்றி ஈற்றில் இக்கல்லூரியை ஒரு சிறந்த சமுதாயக்கல்லூரியாக மாற்ற உதவுமென்று நம்புகிறேன்.

எந்த வேளையிலும் எனக்கு உற்சாகமும் உதவியும் நல்கிய வடபகுதி மேற்பார்வைச்சபைத் தலைவர், உபதலைவர், கௌரவ காரியதரிசி, செயற்குழு, நிருவாகக்குழு, நிருவாகக்காரியதரிசி, ஊழியர்கள், கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர், அன்றரின் ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கடமைப்பாடுடையேன். அவர்களின் உதவியும் ஊக்கமும் எனக்கு உறுதுணையாய் அமைந்திருப்பதால் எனது கடமையில் நான் ஈடேற்றம் காண முடிகின்றது. சிறப்பாக வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைத் தலைவருக்கு நான் பகிரங்கமாக நன்றி கூறவேண்டியவராயிருக்கிறேன். அவர் தலைவராகமட்டுமல்ல நண்பனாகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருந்து தனது உயரிய கடமைகளைச் சிறந்த முறை

யில் செய்து வருவதை நான் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. கல்லூரியின் இன்றையநிலை அவரது கனவின் நிறைவேற்றந்தான் என்றால் மிகையாகாது. என்மீது அவர் காட்டும் மதிப்பிற்கும் அன்பிற்கும், தனது முன்மாதிரியால் எனக்கு ஊட்டிவரும் துணிவிற்கும் அவருக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சி ஏதோ எப்படியோ முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்டதுபோல் எனக்குத் தோன்றுவதுண்டு. அதனுடைய வருங்காலம் அதனைத் தாங்கி வரும் கூட்டுறவாளர்களின் வருங்காலத்துடன் பின்னிப்பிணைந்திருப்பதும் உண்மையே. இக்கல்லூரியின் வரலாற்றில் இவ்வாண்டு மாசித்திங்கள் பதின்மூன்றாம் நாளன்று கூட்டுறவு விசாரணைக் குழுவின் வருகைதான் மிகப்பெரிய சம்பவம் எனலாம். கல்லூரியைப்பற்றிய அவர்களின் கருத்துக்களை வேறிடத்தில் பிரசுரித்துள்ளோம். அதுமட்டுமல்ல, அவர்களின் அறிக்கையிற்கூட இக்கல்லூரிக்குப் பெரும் புகழ் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் சிபார்சுகள் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வகை முழுவதற்கும் மூன்று கூட்டுறவுக் கல்லூரிகள் நிறுவப்படவேண்டுமென்றும், இக்கல்லூரி அவற்றில் ஒன்றாக அமையவேண்டுமென்றும் விசாரணைக்குழு சிபார்சு செய்துள்ளது. புகழ் மாலைகள் குடப்படும் சந்தர்ப்பத்திலேதான் நாங்கள் எம்மைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். விசாரணைக்குழுவின் அறிக்கையின் மிகப்பெரிய சாதனை யாதேனில் அது எம்மைச் சிந்திக்க வைத்துவிட்டது. அற்புது ஆண்டுகளில் முதன்முதலாக கூட்டுறவின் போக்கைப்பற்றி நடுநிலையில்நின்ற சிந்திப்பதற்கு அது உதவியுள்ளது.

ஆகவே எமது கல்லூரியைப் பொறுத்தமட்டிலும் எங்கள் பொறுப்புக்களை நாங்கள் சரிவர உணர்ந்து கொள்வதற்காகச் சிந்திக்கவேண்டிய நிலையில் உள்

ளோம். விசாரணைக்குமுன் சிபார்சுகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலென்ன, ஏற்றுக்கொள்ளப்படா விட்டாலென்ன, ஒன்றுமட்டும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகி விட்டது. அதாவது இந்நாட்டின் கூட்டுறவு இயக்கச் சரித்திரத்தில் இக்கல்லூரி தனக்கென ஓர் உயரிய மதிப்பிற்குரிய இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. அதற்குப்பாத்திரமுள்ளவர்களாக நாங்கள் எம்மை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறும் நெஞ்சையள்ளும் கவிதை ஒன்று எனக்கு ரூபகம் வருகின்றது. அதனுடைய தத்துவம் பின்வருமாறு: சோலை அழகானது; ஆழமானது; செறிவானது. ஆனால் என்னைப்பொறுத்தமட்டில் நான் அச்சோலைக்குட் சென்று உறங்க முடியாது. உறங்குவதற்குமுன் நான் நிறைவேற்றவேண்டிய வாக்குத்தத்தங்கள் பல வுண்டு; போக வேண்டிய இடத்திற்குத் தூரமோ அதிகமுண்டு.

கூட்டுறவுக்கல்வி நீண்ட காலமாக அமைதியான சோலைக்குள் உறங்கிவிட்டது. ஆனால் அதற்கும் வெளியே உலவ வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. சதுப்புகளும் புதர்களும் நிறைந்த நெடுந்தாரம் கூட்டுறவுக் கல்வியை எதிர்நோக்கியுள்ளது. பிரயாணம் கடினமான போதிலும் குறிக்கோள் மேன்மையானது. எமது நாட்டினர்களுக்கு நாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய வாக்குத்தத்தங்கள்தான் எமது உயரிய குறிக்கோளாக அமைய வேண்டும்.

இக்கல்லூரியின் நோக்கம்பற்றித் திட்டவட்டமான கருத்துகள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பெரும் சமுதாயத்துடன் பொறுப்புள்ள முறையில் இணைந்து செல்லக்கூடிய ஒரு கூட்டுறவுச் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதே எமது பிரதம நோக்கமாகும். கூட்டுறவுக்கல்வி அங்கத்துவ கல்வியையும் விசாபாரக் கல்வியையும் ஒருங்கே அடக்கியுள்ளது. அந்தந்தத் தேவைக்குரிய முறையில் கல்வியூட்டுவதன்மூலம் சிறப்பான கூட்டுறவு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கக்கூடிய கூட்டுறவாளர் களை உருவாக்குவதே எமது மிகப்பெரிய பொறுப்பாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, இக்கல்லூரிக்கெனப் பிரத்தியேகமான ஒரு சால்பை அல்லது பண்பை வளர்க்கவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அது சிறப்புத்தேர்ச்சிக் கல்விக்கு அப்பாற்பட்டது. அது நேரடியாகப் புகட்ட முடியாததொன்றாகும். சில உயரிய நோக்கங்களையும் நெறிகளையும் தோரணைகளையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் அக்கல்வி அடக்கும். எதிலும் பெருமிதத்தைக் காண்பதே அக்கல்வியின் தன்மையாய் அமையும். சுருங்கக்கூறின் கூட்டுறவின்மூலம் ஒரு சிறந்த பொருளாதார, சமுதாய ஒழுங்கை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய திருப்பத்தைக் கொடுப்பதே இக்கல்லூரியில் அளிக்கப்படும் கல்வியின் நோக்கமாகும்.

இக்கல்லூரியின் கேடயச் சின்னம் பற்றியும் அதனுள்ளிடம்பெறும் மேற்கோளுரை பற்றியும் சில விளக்கங்கள் கொடுப்பது அவசியமெனக் கருதுகிறேன். பல நாட்களாக எங்களிற் பலர் இதையிட்டுச் சிந்தித்து வந்தோம். ஈற்றில் விசாரணைக்குமுன் அறிக்கையைப் படித்த பொழுது அதைப்பற்றி எமக்கு வேண்டிய அறிவுரையாவும் அதனுள் பொதிந்து கிடந்தது. ஆகவே ஆப்பகுதியை மட்டும் இங்கு மொழி பெயர்த்துத் தருவது பொருத்தமானது.

“இந்தநாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கம் எதுவாயிருக்க வேண்டும் என்று எம்மை யாராவது கேட்டால், ‘ஒரு பொருளாதாரப் புரட்சியை ஏற்படுத்தல்’ என்றுதான் நாம் விடைகொடுப்போம். இரண்டாவதாக, அரசாங்கத்தின் பங்கென்ன வென்று கேட்டால், ‘பொருளாதாரப் புரட்சியை நிறைவேற்ற மக்களுக்கு ஊக்கமளிப்பது’ என்போம்.

“அப்புரட்சி அமைதியான புரட்சியாயமையும். ஆனால் அப்புரட்சி வேகமானதாயும் அடிப்படை மாற்றம் விழைவதாயும் அமையும். அதனுடைய குறிக்கோள் வருமாறு:— நிறைவினைவு, வீலை நதிநன், சமுதாய நீதி. அப்புரட்சி அழிமானத்தை அகற்றி, ஒழுக்கக்கேட்டைக் களைந்து, முறையான உழைப்பைச் சுரண்டி வாழும் சக்திகளைச் சிதைத்தெறியும். நேர்மையான உழைப்பிற்குத் தகுந்த சன்மானம் கொடுத்து உற்பத்தியாளரையும் நுகர்ச்சியாளரையும் பாதுகாக்கும். மனித உழைப்பின் துர்ப்பிரயோகத்தைக் குறைத்து நாட்டிற்காக உழைக்கும் யாவருக்கும், தாழ்ந்தவர் உயர்ந்தவர் என்ற பாடுபாடின்றி, தன்மானம் வழங்கும். நேர்மையும் தன்மானமுமற்ற உழைப்பிலிருந்து பிறக்கும் சலுகைக்கோ பதவிக்கோ அது மதிப்புக்கொடுக்கமாட்டாது.”

இக்கல்லூரியையிட்டு எவரும் எக்காலமும் பெருமைப்படக்கூடிய வகையில் அதற்கு ஒரு சிறப்பான உருவம் கொடுப்பதில் பல ஆண்டுகளாக உழைத்து வந்த ஆசிரியர்களுக்கும், கல்லூரிப்பணியாளருக்கும், பயிற்சியாளருக்கும், பிற கூட்டுறவாளருக்கும் கல்லூரியின் சார்பில் எனது மனம்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இச்சஞ்சிகையை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்குப் பேருதவி புரிந்த ‘கூட்டுறவு’ப் பத்திரிகையின் பத்திராதிபி செயலாளர் திரு. ஏ. ஜே. சனகரத்தினு, அவரது உதவியாளர் திரு. க. நடேசன் ஆகியோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். கூட்டுறவு உணர்வுடன் காலந்தாழ்த்தாது சேவையாற்றிய வடமாகாண கூட்டுறவு அச்சக நூற்பதிப்புச் சங்கத்திற்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்காதுவிடல் எனது கடமையில் வழுவியவளுவேன். இறுதியாக மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் இக்கல்லூரியை வளர்த்துவரும் இறைவனுக்கு எனது உளம் நிறைந்த நன்றியறிதலை அன்புக்காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறேன்.

வலிகாமம் வடக்குப் பலநோக்குக்
கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் (வரைவுள்ளது)
VALIKAMAM NORTH MULTIPURPOSE CO-OPERATIVE
SOCIETIES' UNION LTD.

நுகர்ச்சிப் பொருள்களா? ஆடம்பரச் சாமான்களா?
மோட்டார் ரையர்களா? பீங்கான் வகைகளா?
மோட்டார் வள்ளங்களின் உதிரிப்பாகங்களா?

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் கிடைக்கும்.

மொத்த நிலையம்

சுன்னாகம்

தெல்லிப்பழை

சில்லறை நிலையம்

★ கீரிமலை ★ மயிலிட்டி ★ தெல்லிப்பழை ★ சுன்னாகம்
புடவை வியாபாரம்: சுன்னாகம், தெல்லிப்பழை, மயிலிட்டி

சமாசப் பாண் பேக்கறியைப் பார்வையிட்டீர்களா?

சரியான நிறை! குறைவான விலை!! தீரமான பாண்!!!

● பிஸ்கட்டுகள் ● கேக்குகள் ● போண்டா வகைகள்

ஓட்டுக்கு எந்த நேரமும் கிடைக்கும்

காலந்தவருத சிறந்த ஒப்பந்த வேலைகளுக்குப் பாராட்டுப்பெற்றது
எங்கள் சமாசம்

சமாச லொறிகள் பொருள்களைப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுசெல்ல நல்வாய்ப்பளிக்கும்

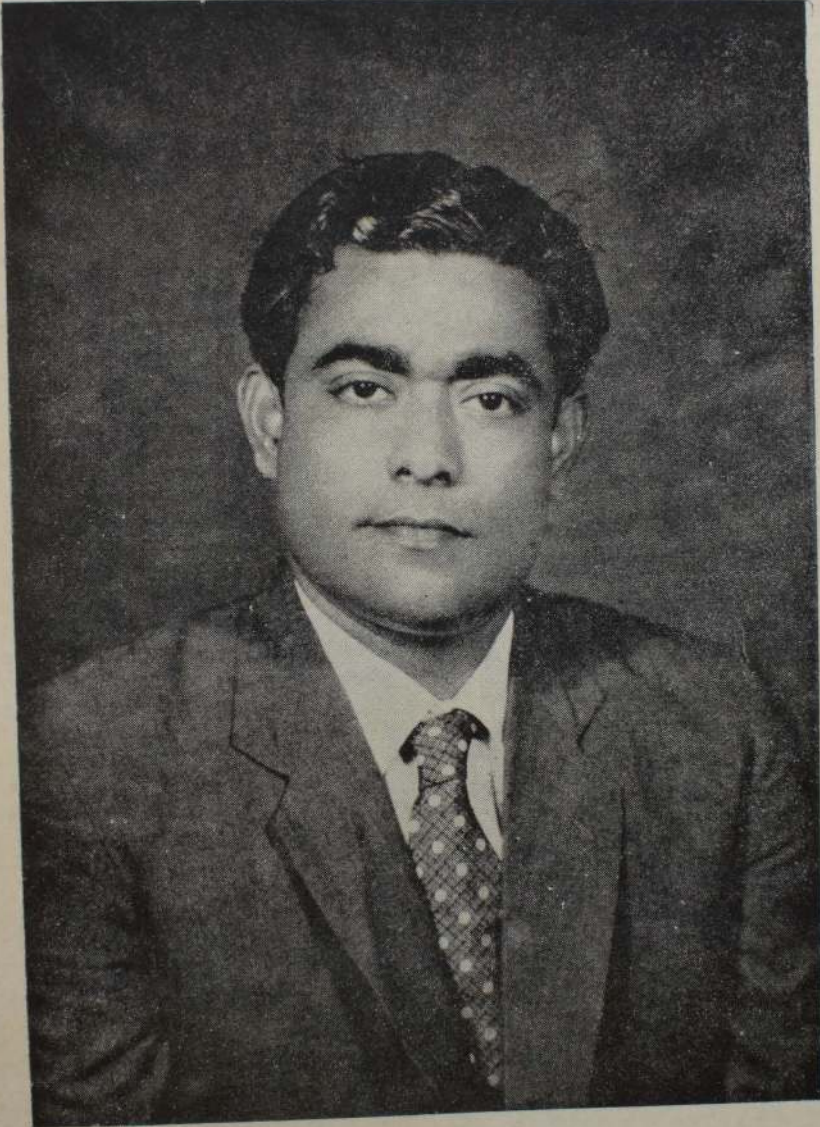
நேர்மை! நிதானம்! கண்ணியம்! காலம் தவருமை!

எமது இலட்சியம்

கூட்டுறவை ஆதரித்து நாட்டுயர்வு காண்பீர்!

OUR PRINCIPAL

எங்கள் அதிபர்

K. Paramothayan, Esq.

B.A. (Cey.), Dip.Ed. (Cey.), Dip.Ed. (Lond.)

1-1-1968 —

COOPERATIVE IDEOLOGY AND PRINCIPLES

Too many cooperators refuse to face the facts of life in a rapidly-changing world and consequently cooperative organisations may fall into the fatal error of performing tasks and following policies that served very well in former days and under quite different conditions but now only serve to show that the organisation was conceived for a generation and an environment that are gone. There is a further compelling need nowadays for a clarification of the philosophy of the cooperative movement. Standing between the public and private sectors, it has adopted some features and methods from one and some from the other, with the result that it may be mistaken for either. In some countries cooperatives are referred to as the finest type of private enterprise, while in others they are regarded as an agency of the state. We take the view that the cooperative sector has its own rationale and justification as a distinct economic system in its own right. But it will not be possible to examine ideology and principles at any great depth here—for this we would refer the reader to various titles in the Bibliography. Our purpose here will be only to sketch the highlights of current thought with regard to cooperatives in the modern world.

The various forms of cooperative enterprise now found in almost all countries had their beginning in the difficult economic and social adjustments associated with the industrial revolution, starting first in Britain in the 18th century, greatly intensifying in the 19th century and gradually spreading to other countries. Cooperatives were begun by both urban workers and farmers to counteract the excesses of unbridled capitalism. The story of Rochdale and the famous shop opened in 1844 is well known. Actually Rochdale was not the first cooperative society and it was only one aspect of the cooperative idea then taking root in many experimental endeavours at about the same time. A few years later, about 1848, cooperative credit for farmers had its beginning in Germany. Out of these pioneer experiments came a set of principles and working rules, in many countries known as the Rochdale principles and everywhere simply as cooperative principles.

It is a popular error to assume that these principles, once laid down many years ago, have been blindly followed ever since without critical review. The International Cooperative Alliance (ICA), the world organization of national cooperative movements, has examined and reformulated the principles several times, the latest in 1966 when the Karve Commission brought in its Report after a three-year study by experts drawn from

several countries, western, communist and developing. So, while some individual cooperators and certain Societies seem to act as if time has stood still since 1844, the international movement is wide awake to the need for reformulating cooperative principles and updating cooperative practices, retaining only the basic philosophy that is universally regarded as constant.

Since certain misconceptions have grown up around these principles, we feel the need to restate them here as approved by the I. C. A.

- (i) Open and voluntary membership—no person can be compelled to join, nor may he be excluded for artificial or extraneous reasons;
- (ii) Democratic control—one person, one vote—by the members only;
- (iii) Dividend on capital is limited and kept to a reasonable level by decision of the members and often by cooperative law—a cooperative society is essentially a union of persons, not of capital;
- (iv) Surplus earning (profits) resulting from operations belong to those who make use of the business and may be used or divided by the members on any equitable basis;
- (v) Every cooperative society should support education and involve the members in appropriate educational programmes;
- (vi) Various types of cooperatives should join together and support one another in order to form a strong cooperative sector.

Few cooperators will quarrel with these six principles even though they may debate certain shades of emphasis or ask for clarification of some issues. The ICA is fully conscious of this—for example, it has a committee studying the interpretation of these principles as applied to agricultural cooperatives. What confuses the whole question is the distinction between the basic principles and various practices that were in vogue in cooperatives at one time or another. The Rochdale pioneers adhered firmly to the policies of "cash trading" and "sale at current market price", but these are not now regarded as principles even though it might be wise to follow them under certain circumstances. Similarly with the rule of political neutrality—cooperatives in some countries are not neutral but in India the commission heard a very good adage quoted: "When you enter the temple of Cooperation, leave your political shoes outside". The distinction between principle and practice may be seen in this comparison: a cooperative society that does not adhere to the advice to conduct

business on a cash basis is still a cooperative, but one that continuously refuses to admit new members or that distributes profits on the basis of shareholding, is not.

The main point we wish to make in this discussion is that the fundamental principles of Cooperation are not outdated just because some of them are getting pretty old, and far from being old-fashioned they are the shining hope of economically oppressed people everywhere. To put it in another way: any system of Cooperation has about it certain flexible features that must be changed to suit the time and new conditions, but it must also have in it a set of deeply-rooted principles deriving from concepts of brotherhood and social justice that belong to the eternal verities.

Various international bodies in addition to the ICA have formulated policy statements on the working of Cooperatives. The International Labour Organisation, which has encouraged and assisted cooperative development since its founding in 1919, concluded a comprehensive statement on Cooperation in 1966 following three years of study by 82 member countries, including Ceylon. It is called Cooperatives (Developing Countries) Recommendation, 1966. The United Nations itself, at the twenty-third General Assembly in November, 1968, issued a major statement with regard to the significance of cooperatives in economic and social development.

Some features of cooperatives are essential to their nature since they derive from principles: for example, orientation to need instead of investment, voluntariness, democracy and widespread participation. Other features are more or less incidental to some organisations but fairly important to others: for example, share capital, profits and reserves. These latter must be kept in perspective, never forgetting that they are concepts derived from capitalist business and not from cooperative ideology. The movement in Ceylon has inherited some of these extraneous ideas, for example, making contributions to education dependent on profits, which in essence are incidental to a cooperative

institution. One eminent figure in the movement in America, Murray D. Lincoln, very properly said: "Ours is the one sort of business in which you can make all the money in the world and still be a failure. It is also a business in which you can break even and still be a crashing success". It may be mentioned here that a new type of consumer cooperative now being tried in a few cities in Canada has no mark-up of prices, pays no interest on shares, builds no reserves, aims at no profit and therefore pays no patronage dividend. To cover operating and overhead expenses each member simply pays a fixed weekly service charge. It is still in the experimental stage but shows great promise of success. It is an example of flexibility and adaptation that are needed in the application of cooperative principles match changing aims and new circumstances.

Finally, to complete this brief review of ideology, one overriding concept must always be kept in mind: the dual nature of cooperatives—they are both a business and a social institution, an enterprise and a people's democratic movement at one and the same time. This is indeed a difficult role to play and has frequently given cooperatives both the feeling and appearance of a split personality, but it is a role that they must play, otherwise cooperatives will lose the very reason for their existence. We venture the opinion that they must be efficient enterprises first, for if they cannot do this they can hardly expect to win much support for the other. Countless thousands of cooperatives have disappeared because they tried to operate on ideology alone without sufficient attention to business efficiency. Cooperation has more to fear from the possibility of being just an ineffectual ideology than from the danger of becoming merely big business. We take the view that, cooperatives being basically economic institutions, their leaders need make no apology because they are efficient businesses; but the same leaders would have great difficulty in giving excuses for a cooperative that is a business success but not also an institution oriented towards reform and social justice.

*Report of the Royal Commission on the
Cooperative Movement in Ceylon, 1969*

The Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon
headed by Dr. A. F. Laidlaw visits the school on 13-7-69

What Others Think About Us

எம்மைப்பற்றிப் பிறரின் கருத்துகள்

I have been very much impressed when visiting this beautiful place and well run Cooperative Training School. It was worth coming from my own country, Czechoslovakia, to see this centre and to meet such friendly and kind people. Good luck, dear brothers!

Dr. Milos Vebicka,

*Editor in Chief of Cooperative Press,
Czechoslovakia, 20-1-67.*

இன்று யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்து "இஸ்ரேயிலில் கூட்டுறவு இயக்கம்" என்ற விடயம் பற்றிப் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இந்த ஸ்தாபனம் சமுதாயத்தின் அதிக முக்கிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றது. இந்த ஸ்தாபனத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து இன்னும் பயனளிக் கக்கூடிய வகையில் உதவிசெய்வது அரசாங்கத்தின் கடமை. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் புனிதத்தை உணர்ந்த ஒருவர் அதிபராக இருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடியது.

வ. ந. நவரத்தினம்,

*பா. உ. சாவகச்சேரி,
11-3-68.*

I was very happy that I had been afforded the opportunity to address the trainees on the subject of 'Youth Settlement Schemes'. I was impressed by the keen interest shown by the trainees and by their desire to obtain a knowledge of the various new avenues of employment open to them. I hope the trainees will be able to utilise the knowledge imparted to them at the school to better themselves and be of service to the country.

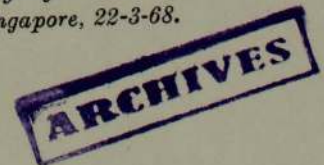
J. M. Sabaratnam

*Addl. Govt. Agent, Jaffna District,
18-3-68.*

Cooperative Education is fundamental to Cooperative development, and you have done a good job in that aspect.

Prof. Jacen T. Hsieh,

*Nanyang University,
Singapore, 22-3-68.*

Visited the Jaffna Cooperative Training School and examined some of the problems the school is faced with.

Also examined a proposal to train Cooperative Inspectors in the Tamil medium at this centre.

It will be very good if this training school would be developed on the lines of the Polgolla Training School, so that it would be of benefit to the Cooperative Movement.

W. Pathirana,
C. C. D. & R. C. S. 12-6-68.

Visited the Jaffna Cooperative Training School in the company of Mr. V. Canagasabai, A. C. C. D. Jaffna East, and Mr. P. Govindasamy, Inspector Gr. I.

The potentialities of this school for training of employees of societies and students of cooperation are immense when viewed in the light of the predominant role played by the cooperative movement in the life of the people in this area. This visit has impressed on me why it is necessary to give all assistance, financial and otherwise, to enable the institution to play its rightful role in Cooperation in Jaffna.

The school holds much promise and it is incumbent on the Principal and the Instructors to impart Knowledge in adequate measure to those seeking such instruction.

I wish the institution all success.

W. W. J. Mendis,
Deputy C. C. D. & R. C. S.,
22-6-68.

ஊழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் பெர்துக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

இக்கல்லூரி சிறந்த முறையிலே நடந்து வருகின்றது. மாணவ மாணவிகள் மிகவும் ஆர்வத்துடன் கல்வி கற்கிறார்கள். அதிபரும் விரிவுரையாளர்களும் இது ஒரு சேவை என்ற மனப்பான்மையுடன் கடமையாற்றுகிறார்கள். அவர்களை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

பொல்கொலைப்போல, இந்தக் கல்லூரியில் தமிழ்மொழியில் எல்லாவிதக் கூட்டுறவுக் கல்வியும் போதிக்க அரசாங்கம் உதவியெய்யவேண்டும்.

மு. சிவசிதம்பரம்,
உப சபாநாயகர்,
23-7-68.

இன்று இக்கல்லூரியில் நடைபெற்ற விஜயதசமி விழாவில் பங்குபற்றிச் சொற்பொழிவு செய்தேன். இக்கல்லூரி மாணவர்கள் சிறந்த சமயவிழாக்களைக் கொண்டாடும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அதிபர் உள்ளிட்ட அனைவரும் இப்பணியில் முழு மனதோடு ஈடுபடுவதைக் கண்டு அடியேன் பெருமகிழ்ச்சியுற்றேன்.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

1-10-68.

It was a valuable experience for me to know your School. I feel very honoured, indeed, to have been allowed to deliver a lecture here. I shall always remember you and I shall always enjoy remembering you. For the future I wish you all the success you deserve in improving the human factor of the Ceylon Cooperative Movement.

Dr. W. Deter,

F. R. Germany,

18-10-68,

I had an opportunity to pay a visit this morning to this Cooperative Training School. I was much impressed by the knowledge and the outlook of the Teaching Staff. I wish the School every success.

Yuvaraj Uthaiyabansinghji,

President, National Cooperative Union of India,

28-10-68

Visited the school same time. Glad to see it has made great progress, with its own buildings, expanded roll and Staff since I first helped to open it in 1952. This serves a great purpose in training all participating in the Movement, which is ever expanding into business lines too. The curriculum I find has taken timely note of this and is all set for quite all-round equipment for both participation and management.

S.O. Fernando,

Former C. C. D. & R. C. S. &

Permanent Secretary, Home Ministry,

28-10-68.

இன்று பயிற்சியாளர் முன்னிலையில் பேசும் பேறு பெற்றேன். அவர்களின் ஆர்வம், ஒழுங்கு, அமைதி இவை எனது இதயத்தைத் தொட்டன.

ஊக்கமும் உற்சாகமும் மிக்க அதிபர் திரு. க. பரமோதயன் அவர்களின் தலைமையில் பயிற்சி நிலையம் மேன்மேலும் வளர்ந்து ஓங்க வாழ்த்துகிறேன்.

வ. பொன்னம்பலம்

தலைவர்

அளவெட்டி. ப. நோ. கூ. சங்கம்

6-2-69

To-day I have received the best wishes of the Jaffna Cooperative Training School to carry to the Cooperative College, Loughborough. I hope that this will prove the beginning of a long and pleasant association in Cooperative education for the future. My best wishes to you all.

D. Rushton,

Tutor, Cooperative College,

Loughborough, U. K.

30-8-69

Phone No: CHUNNAKAM 08

Space donated by

தெல்லிப்பழை ஐக்கிய வைத்தியசாலைச் சங்கம் (வரைவுள்ளது)

THE TELLIPPALAI CO-OPERATIVE HOSPITAL SOCIETY LTD.

(Regd. No. J 1013 of 1949)

TELLIPPALAI

THE FOUNDERS OF THE SCHOOL

கல்லூரியைத் தாமித்த வர்கள்

A photograph taken on the occasion of the opening of the school by Sir Oliver E. Goonetilleke, (K.C.M.G., K.C.V.O., K.B.E.) on 7-7-1952.

A FORWARD STEP

by
R. O. S. Cooke, Esq.
Visiting Lecturer

Ever since the Rochdale Pioneers enunciated the basic Principles of Cooperation, the importance of Cooperative Education and Training for the development of the Cooperative Movement has been amply recognised.

When the Rochdale Pioneers, who were themselves workers, established their famous society among the working people who were beyond their reach, they realised that an enlightened membership is the backbone of a successful cooperative society.

So they paid great attention to the promotion of education by conducting classes and inviting visiting lecturers, in the upstairs of their premises at Toad Lane in the village of Rochdale in 1844 which is now a big Town.

With the rapid expansion of the Movement in terms of membership and economic activity in Societies, Cooperative Education assumes an even more important and significant place than in the days of the Pioneers.

Today the main concern of Cooperative Education is the education of the three important categories of persons who have to play a distinct role if a Cooperative Society is to function efficiently. They are:-

- (1) The members;
- (2) The Committee members;
- (3) Last but not least, the employees.

Apart from these three main groups, the Cooperative Movement has also to concern itself with the education and training of the larger community which sustains it and makes it cooperative conscious.

The Northern Division Co-operative Federation felt this dire need and has been conducting one-day, week-end and Sunday classes in a general way for office-bearers, committee members and employees of societies, on its own for some years.

As the Movement expanded, it was felt that the success of Cooperative Societies depended on efficient management and they realised the truth of the saying;

“Good Manager, Good Society;
Good Society, Good Manager;
Bad Manager, Bad Society;
Bad Society, Bad Manager.”

As the employees are inseparable from their societies, in the interests of its affiliated societies the N.D.C.F. decided to give priority to training of employees. This subject was discussed in week-end seminars and also in the various Training Classes and it was finally resolved at the Annual Conference of the N.D.C.F. held in July, 1950, that a Cooperative Training School should be established in Jaffna to train employees to begin with.

It will be of interest to note that it took two years to establish this School since the date of passing the resolution, due to various handicaps:- (1) lack of funds and (2) the department had also to be convinced that this was not a rival school to the one at Polgolla. But when they saw that Societies couldn't be run efficiently without trained employees, the Department came forward to help the N. D. C. F. with a subsidy to run the school. It also loaned the services of a Grade II Inspector to

assist in the running of the School. It was fortunate that the officer was the late Mr. Samuel Thuraisingham who made an immeasurable contribution to the building up of the School in its early stage, by his dedicated labours.

The then Vice-President of the N. D. C. F., the late Mr. J. C. Amarasingham who was a retired Principal of the Nallur United Christian College for Teachers, came forward to be the Principal of this school. The late Mr. D. Saverimuttu a retired Headmaster of St. Patrick's College who lived near the Federation Office volunteered to be one of the lecturers and also helped in the organisation of the School, and the late Mr. A. Arulampalam, the then Honorary Secretary of the N. D. C. F. who was a lawyer offered to lecture to the students on Cooperative Law.

It was my privilege as the then Assistant Registrar of Cooperative Societies to help the school in various ways. As the years rolled by, almost unconsciously the school became a dominant interest for me. So much so that on my retirement from the Department I found myself in the role of a Principal taking over from the late Mr. J. C. Amarasingham who retired due to ill-health. I am happy to be still associated with the School as one of the Visiting Lecturers.

The first regular Courses were for Managers and Salesmen from societies in the Tamil-speaking areas of Ceylon. There were two types of classes:

- (a) Daily Classes
- (b) Sunday Classes

The subjects taught were Cooperation, Book-Keeping, Salesmanship, Business Methods and Ordinance Rules and By-laws.

The then Minister of Food and Agriculture, Sir Oliver Goonetilleke, O.B.E., K.C.M.G. declared open the school on the

7th of July, 1952. The original premises were in a rented building on the Clock Tower Road, now occupied by the Textile Union. Among the early trainees were also Textile Demonstrators and Supervisors of the Department of Cottage Industries (now Small Industries), Food Production Overseers attached to Cooperative Agricultural Production and Sales Societies as Administrative Secretaries, and Statistical Collectors of the Department of Fisheries.

The School also conducted Adult Education Courses through its Centres established in various parts of the District. In 1955 and 1956 the Department of Cooperative Development bought two buildings at the Beach Road, Jaffna, from Colombo Plan Funds under Canadian Aid to Fishermen of Ceylon and allowed them to be used by the N. D. C. F. — one as the Provincial Education Centre and the other as the Jaffna Cooperative Training School. Now both these buildings together with a big hall completed in 1967, form the premises of the Jaffna Cooperative Training School. Recently the N. D. C. F. applied to the G. A., Jaffna District, for lease of a piece of Crown Land opposite the School for expansion purposes. The G. A., has already indicated to the N. D. C. F. that he proposes to give half an acre for the use of the School.

At present there is no Provincial Education Centre as such as is often misunderstood even by the Cooperative Federation of Ceylon and the School of Cooperation, Polgolla. All courses are conducted by the Jaffna Cooperative Training School. With expansion, it became necessary to have a full-time Principal. The school is fortunate to have obtained the services of Mr. K. Paramothayan B.A. (Cey.), Dip.Ed. (Ceylon & London) as Principal from January

PAST PRINCIPALS

முந்திய அதிபர்கள்

J. C. Amarasingham
7-7-52 — 31-12-59

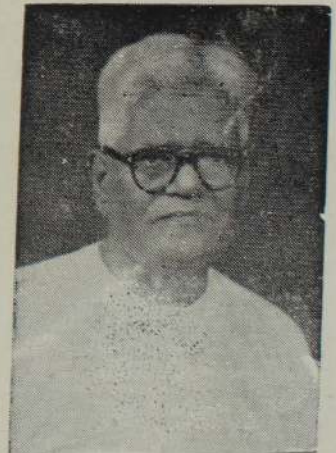
R. C. S. Cooke, Esq.
1-1-60 — 30-8-61

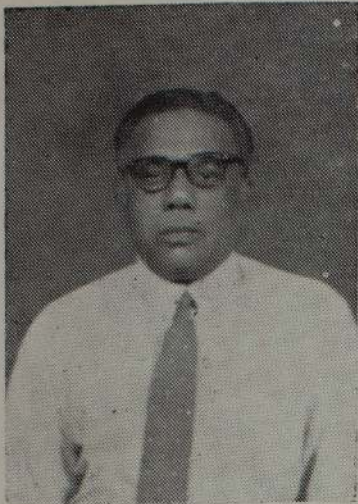
A. Arulampalam, Esq.
1-9-61 — 8-3-62

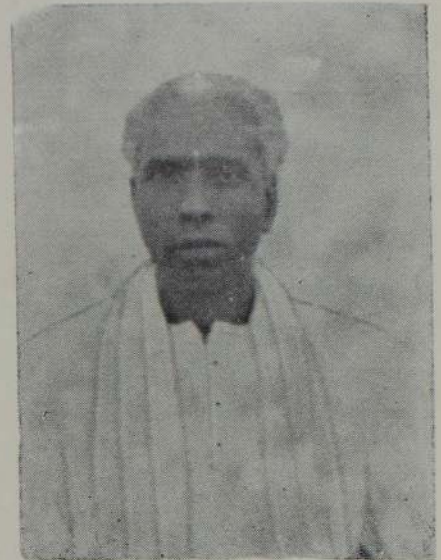
S. T. Thuraisingam, Esq.
Acting Principal
17-3-62 — 15-11-62

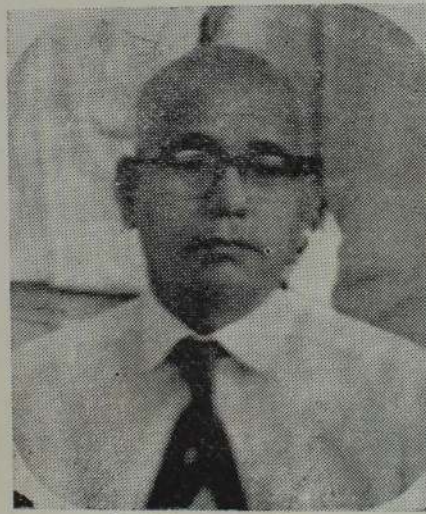
V. Veerasingham, Esq.
Hony. Principal
28-4-62 — 31-12-62

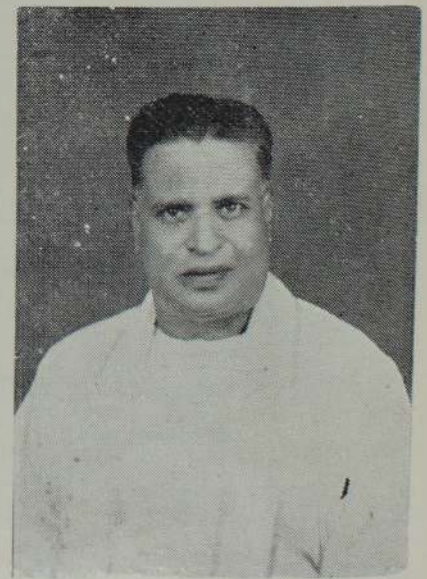
T. Sivagurunathan Esq.
Acting Principal
15-11-62 — 31-12-62

V. S. Perriah, Esq.
1-1-63 — 31-12-64

E. Rajaratnam, Esq.
5-3-65 — 31-12-66

S. Candiah, Esq.
Hony. Principal
3-3-67 — 3-12-67

P. Govindasamy, Esq.
Acting Principal
1-1-67 — 30-3-67

1st 1968. His long experience in a leading secondary school in Jaffna and his real interest in the theory and practice of Cooperation and Education should ensure a good future for the School. He is assisted by three Departmental Inspectors and seven Visiting Lecturers.

The School has a well-equipped library and provides hostel facilities to outstation students. But it is hoped that this school would become a residential one when suitable amenities are available.

With the establishment of Multi-purpose Cooperative Societies and Unions in 1957, the C. E. C. Ordinary Level Course was started in the School to train employees and prospective employees. This Course which is of 4 months duration continues to be conducted.

In 1964 another Course called the C. E. C. Junior Level Course was added. This Course is meant for employees of Cooperative Societies whose educational attainments are below the J. S. C. Level. The duration of the Course is 3 months.

The C. E. C. Higher Level Course was started in 1965. This is meant for employees in Cooperative Societies at the level of Managers, Administrative Secretaries and Accountants in Unions who have passed the C. E. C. Ordinary Level, and others with G. C. E. (A. L.) or H.S.C. The duration of the Course is 9 months which includes 2½ months of practical training. This is the only course of its kind in Ceylon in the Tamil medium, meant for employees and prospective employees. It would do well to extend this course to another month as the syllabus is very exhaustive.

On an average more than 150 persons are trained annually in the School. Additional lectures, Work Experience programmes, Refresher Courses and English and Shorthand Type-writing Classes are arranged for all trainees from time to time.

It was W. P. Watkins who said that Cooperation, which has been described as an economic movement employing educational action, can equally well be described as an educational movement employing economic action.

What is then the next step forward for our school which has rendered such useful service these past 17 years? One suggests that the school should assume a new role which stretches beyond educating employees and committee members in the processes and procedures of Cooperative undertakings. What we are trying to build in this country is not merely building better cooperative societies but also a cooperative social order. To this end the School must strive to build in the minds of all citizens a belief in the Cooperative Creed and at the same time popularise the methods of discussing cooperative and allied social problems.

The Extension Programme of the school should therefore be planned to carry the conceptions to the field by means of seminars, as well as lectures and publications.

A Research Unit, utilising field and statistical studies may provide the necessary data for discussion and dissemination of Cooperative Principles and Practice. In a developing country where the University has yet to launch on such social studies and extension programmes, the Cooperative School will do well to step into the breach.

STATISTICAL ANALYSIS OF NUMBER TRAINED IN THE SCHOOL

கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்றவர்களின் புள்ளி விவரம்

Year ஆண்டு	Daily Class தினசரி வகுப்பு	Sunday Class ஞாயிறு வகுப்பு	C. E. C. Junior Level கூ.ப.த.ப. கனிஷ்ட பிரிவு	C. E. C. Ordinary Level கூ.ப.த.ப. சாதாரண பிரிவு	C. E. C. Higher Level கூ.ப.த.ப. உயர் பிரிவு
1952	70	21	—	—	—
1953	90	28	—	—	—
1954	106	—	—	—	—
1955	73	—	—	—	—
1956	49	—	—	—	—
1957	90	—	—	—	—
1958	—	—	—	118	—
1959	—	—	—	124	—
1960	—	—	—	108	—
1961	—	—	—	65	—
1962	—	—	—	133	—
1963	—	—	—	88	—
1964	—	—	29	88	—
1965	—	—	129	76	19 (6 months) (6 மாதம்)
1966	—	—	129	75	33 („ „)
1967	—	—	44	63	18 (9 months) (9 மாதம்)
1968	—	—	33	64	8 („ ,)
1969	—	—	34	68	16 („ „)
Total மொத்தம்	478	49	398	1070	94
Total மொத்தம்					2089
REFRESHER COURSES					
1. Refresher Course for Managers and Adm. Secretaries, 1968 மு்காமையாளருக்கும் நிர்வாகக் காரியதரிசிகளுக்குமான நினைவுறுத்தற் பயிற்சி நெறி, 1968.					
					22
2. Refresher Course for Trained Employees and Auditors on the New Accounting System and Management, 1969. பயிற்சி பெற்ற கூட்டுறவுப் பணியாளருக்கும் எண்பார்வையாளருக்குமான நினைவுறுத்தற் பயிற்சி நெறி - (புதிய கணக்கியல் முறையும் நிர்வாகமும்) - 1969					
					63
Total மொத்தம்					85

THE STAFF, 1969

Standing (L to R):- S. S. Swamenathan (Clerk), S. Rajendram (Office Asst), A. Maheswara (Education Asst.), R. M. Nagalingam (Inspector C. S.), S. Thirunavukkarasu (Office Asst.), S. Manuelpillai (Watcher).

Seated (L to R):- T. Ganesh (Visiting Lecturer), P. Selvaratnam (Visiting Lecturer), M. Sinnathamby (Visiting Lecturer), S. H. Perinbanayagam, (Visiting Lecturer), K. Paramothayan (Principal), R. C. S. Cooke (Visiting Lecturer), S. Candiah (Visiting Lecturer), D. Sellakandu (Visiting Lecturer), P. Kandiah (Inspector C. S.), R. Rajasundaram (Inspector C. S.).

THE STAFF 1900

GEOLOGY AND WATER RESOURCES OF JAFFNA AND ENVIRONS

by

Prof. K. Kularatnam, M.A., Ph. D. (Lond.) D.Sc. (Paris)

M.A.I.M.E., F.R.G.S., F.S.S. Diploma Geomology,

A.G.A., Diploma Geography (Madras)

Member of the American Institution of Mining Engineers.

The island of Ceylon is a continuation of the Deccan Peninsula both in geology and geography. It is therefore built up almost entirely of crystalline rocks of Archaen Age, namely metamorphosed gneisses and schists and intrusive granites, of age ranging from about 500 to 2,000 million years or more.

The exceptions to this are:

1. A belt of sedimentary limestone of Miocene Age, stretching from Kalpitiya along the coast to about Mullaitivu, and including the entire Jaffna peninsula and the neighbouring islands. This deposit of sedimentary limestone may be considered as about 30 million years old.

2. A belt of gravel of Pleistocene Age (about one million years old) running from about the north of Colombo, as a belt averaging five to seven miles in width, parallel to the landward boundary of the Miocene limestone, and ending south of the Mullaitivu area.

3. Two small patches of sedimentary shale and sandstone of Jurassic Age (about 150 million years old), occur near Tabbowa and Andigama in the Puttalam District.

4. The coastal sand dunes and alluvium of the lower basins of rivers of rather recent age, rich in ground water.

Thus it would be seen that practically the entire area of the Jaffna Peninsula and environs is floored by limestone of Miocene and later age. This limestone is of sedimentary origin, unlike the crystalline limestone which is found

in the interior of the Island. The latter is of Archaen Age, (over five hundred million years old). The sedimentary limestone of the Jaffna Peninsula and Islands was laid down as a deposit on the beds of the Miocene sea, which over 30 million years ago covered the N. W. fringe of the Island, as well as the South-East fringe of peninsular India during the Miocene period of the Tertiary Era of Geological History. It is composed of the remains of shells and other organisms which lived in the sea then. These remains accumulated as a layer in the bed of the Miocene sea. Later, as a result of the withdrawal of this sea, the limestone deposits of N. W. Ceylon and S. E. India were left exposed above sea level as dry land. The present Palk Straits represents the shrunken remains of that much wider Miocene sea.

Limestone is a good water-bearer, particularly due to its jointed nature. It is riddled with joints and cracks which allow rain water to percolate underground. In addition, limestone is soluble in water. This means that rain water when it percolates underground dissolves lime along its passage and thus creates cavities, channels and other vacant spaces in which water can be collected. Because of these factors, the limestone of the north has an excellent water holding and storing capacity. The presence of a dense and thriving agricultural human settlement can be ascribed principally to the nature of limestone as an aquifer. In a region where rainfall is low and confined to about three to four months

of the year, and where evaporation is high, such human occupation as is found in the area could not have been possible but for the underground supply of water in the limestone, which is tapped by means of shallow wells. The limestone acts somewhat like a sponge in storing and conserving at least a part of the rainfall. The crystalline rocks of the mainland of Ceylon are unfortunately, not good water bearers owing to their insolubility and the absence of joints and fissures. That is why in the mainland dry zone they have had to store rain water in surface reservoirs, by resorting to the construction of tank bunds. Of course the nature of the topography, by providing gradients has made it possible to throw bunds and dams across the valleys of streams and rivers to create tanks. In the Jaffna peninsula and Islands, as the land surface is flat, it is not conducive to the construction of tanks for irrigation, by means of bunds. Also, the water will seep underground. The loss through evaporation will also be high.

It is very important that the level of surface water storage in the peninsula and islands should be maintained high. Otherwise, with the increase in population and agricultural activity and the consequent increased demand for water, the sub-surface water resources will become gradually depleted. Already there are signs of this imminent danger. The remedy lies in inducing more and more of the rainfall water to percolate underground and enrich the store by raising the water table. In fact in former times, our ancestors understood the problem and met the situation scientifically. The large number of ponds and kulams and water holes is evidence of this. They acted as funnels by means of which rainwater found its way conveniently underground. As everyone knows, clay is impervious to water. Rain water

cannot percolate underground where the surface is covered by clay, although there may be pervious limestone below it. So, it is important to see that the beds of the ponds and kulams are kept free of clay and silt. In fact in the olden days, our ancestors used to scrape off the silt and clay from the bottoms of the ponds etc. during the dry seasons and use it for various purposes, e.g. for pottery and brick making, as manure for the fields, etc. Thus they tended to keep the "funnel function" of the ponds and kulams in good order so that when the rains came, the water, instead of running off to the sea or causing floods by stagnating at the surface, percolated underground to replenish the sub-surface store. By desilting the beds of ponds and kulams, it would be possible to both reduce floods and at the same time increase the quantity of water stored under the surface, thus helping to raise the level of the fresh water underground. For the limestone country of the North which is not much above sea level it is important to ensure that there is a thick layer of fresh water accumulated below the land surface. Otherwise, there will be a tendency for the level of salt water to rise, with its serious consequences to agriculture and life.

Not only are there joints and fissures in the Northern limestone, but there are also large voids and other cavities, subterranean solution chambers etc. in the limestone below the surface. These may have been created by the continued removal by solution of lime by sub-surface water in convenient sites. Their presence is not visible at the surface, except when sometimes the roofs of such underground chambers collapse, as in the case of the Puttur and Nilavarai natural wells. When water is drawn or pumped out of these wells, it is not only the water that is contained in the wells them-

selves that is drawn out, but also water below a large surrounding area. Indiscriminate pumping might exhaust the layer of fresh water and then allow the underlying salt water to rise. That is why long periods of rest for recuperation should be allowed for. Unless the fresh water-table is maintained high by making more and more rain water to percolate underground every year, there is a serious risk of disturbing the balance between the lower lying layer of heavier salt water and the overlying layer of accumulated fresh rain water. Active steps towards underground fresh water conservation, on a planned and scientific basis have become very urgent and important today, for underground water is the lifeblood of the North.

The red soils of Jaffna are also associated with the limestone. The sedimentary limestone contains small percentages of sand, clay, iron oxide etc. These remain behind as surface residue after the lime of the limestone has been dissolved and removed by water. These accumulate at the surface in small quantities and after the lapse of a long period of time tend to become the thin mantle of soil cover over the limestone bedrock. Because of the ingredients present, viz. clay, iron-oxide and lime in this soil it is fertile. Owing to the high average temperature in the North, humus does not accumulate in the soil; it gets destroyed. Hence the need to add humus to the soil artificially by burying leaves and other waste organic matter including animal dung.

Jaffna water is hard because of the lime contained in solution.

While the red soil is generally fertile, the soil in the proximity of lagoons and the coast is not. This is due to the presence of salt. The Thondaimannar Lagoon Scheme is in-

tended to flush out this salt into the sea in a few years' time and thus render the soil capable of cultivation. The additional benefit from this scheme is the fact that by allowing a layer of fresh water to accumulate in the lagoon, at the surface, it will enrich the underground water reservoir also with the fresh water that is likely to percolate underground from it.

The sand dunes of Ariyalai and Chavakachcheri area as well as Ampan are said to contain excellent raw material for a glass industry. It is perhaps on the strength of these that one expert proclaimed Ceylon as a glass-makers' paradise. The glass sand exists not only in large quantity but also in good quality, free from injurious chemical impurities like iron and ilmenite, unlike the sand deposits of several other parts of the island.

The Miocene Limestone being of a high degree of chemical purity, and in view of the relative absence of magnesium, is a very satisfactory raw material for the manufacture of high quality cement, unlike the crystalline limestone of the rest of the island which suffers from the presence of magnesium. Hence the siting of the cement factory in the North, at an ideal site from the geological point of view.

As though through long gained experience, nature has produced the palmyra as her most invaluable gift to the Dry zone dweller. In terms of the environment, it is not only the most suited and successful crop but also the most versatile and valuable crop. At least wherever other crops cannot be cultivated, it is imperative to plant the palmyra. Every available vacant space should be devoted to it, if it cannot be put to any other better use. Its economic value is common knowledge; but in addition, it is a great protector of the soil and its import-

ance from the point of climatic amelioration needs no explanation. Hence the setting up of a Palmyra Research Institute in the North is urgent and vital.

Other important spheres which offer potential fields for development in the North and East are the commercial cultivation of cashew, ground nut, cotton, citrus and the grape vine.

Japan earns 40 million dollars annually from the export of culture pearls. It seems to be possible to develop this industry in our lagoons also, but experiments will have to be carried out first.

The facilities for the development of tourism that exist such as at Keerimalai and the calm bays at Kalkudah, etc., for swimming, fishing and yachting also call for attention.

Above all are our human resources—the educated youth “Man is not what he thinks he is. Man is not what he intends to be. Man is what he does for others—today and tomorrow.” Therefore, the youth must be mobilised for voluntary development service.

When one speaks of water management, one has to keep in mind that the maximum amount of moisture which a certain type of soil can contain is termed its “capacity.” Whenever irrigation takes place, exceeding the field capacity, water logging will result causing damage to the plants. When water content in the soil drops to a point where the plant will not be able to draw the soil water, it is called the “wilting point.” Field capacity and wilting point vary from soil to soil. In water management a soil moisture budget has first got to be determined for any cultivated area. This will depend on many variables, such as annual rainfall incidence, its seasonal regime, loss through seepage run-off, evaporation, evapotranspiration (through the leaves, etc.) pumping etc. Unless

all these factors are taken into account in planning the utilisation and conservation of the water resource of an area, much preventable loss and damage can result. This is happening in Ceylon today.

Evaporation from the surface of tanks and reservoirs can be minimised by growing water plants, shelter belts, spraying films of non-toxic chemicals which permit aeration, etc.

Feasible methods of stimulating the clouds to precipitate the moisture contained in them as rain should be practised. Moisture containing air masses in the Dry Zone could be lifted with the help of heat energy derived from the sun. Water bodies such as tanks absorb and radiate back more energy than the land surface. Hence a studied plan of development of tanks will be of help in this connection too.

Underground water is the most precious asset of the North without which life will be almost impossible. Therefore it is the duty of everyone to **conserve and manage** it economically and scientifically avoiding waste.

One notices today that farmers in the North are adopting, through ignorance, a policy of killing the goose that lays the golden egg. They are unnecessarily over-irrigating their subsidiary crops, thus causing the depletion of underground water. They are drawing heavily from this bank. A lot of water thus drawn is being lost through evaporation. To reduce this, it is necessary to adopt the Israel practice of not permitting any pumping after about 8 A. M. and before about 4 P.M. If pumping is allowed during hours of bright sunshine, as much as 50 p.c. of the water will go waste through evaporation.

A survey of the ground water resources of the Dry Zone is long overdue. The Water Resources Board should be called upon to carry this out without any more delay.

விவசாய நீர்ப்பாசனத்திற்குகந்த—

- ★ “வில்லியர்ஸ்” எஞ்சின் பொருத்தப்பட்ட “சென்றறிக்” தண்ணீர் பம்புகள்
- ★ டீசல் எஞ்சின் பொருத்தப்பட்ட 3 அங்., 4 அங். அகலமான குழாய்கள் உடைய “சென்றறிக்” தண்ணீர் பம்புகள்

வீட்டுத் தேவைகளுக்குகந்த—

- ★ மின்சாரத்தால் இயங்கும் “சென்றறிக்” தண்ணீர் பம்புகள்
(தண்ணீர் குழாய்கள் பூட்டித்தரும் வேலைகள் பொறுப்பேற்கத் தயாராகவுள்ளோம்)

விவசாய இரசாயன மருந்து தெளிக்கும்—

- ★ கையால் இயங்கும் “ஸ்பிரேயர்”கள்
- ★ எஞ்சினால் இயங்கும் “ஸ்பிரேயர்”கள்

விவசாயப் பெருமக்களின் தொல்லைகளை நீக்கி, செலவைக் குறைத்து, விளைச்சலைப் பெருக்கும்—

- ★ “ஜெல்” கிருமி நாசினிகள்
- ★ “ஜெல்” களை கொல்லிகள்
- ★ “ஜெல்” பசளைகள்

“வில்லியர்ஸ்” “ஆல்ஸ்ஸி” எஞ்சின்களுக்கும், “ஸ்பிரேயர்” கருவிகளுக்கும், உழவு யந்திரம், பெட்டி, கலப்பை ஆதியனவற்றிற்கும் தேவைப்படும்—

- ★ சகல உப உறுப்புக்கள்

தண்ணீர் பம்புகள், ஸ்பிரேயர்கள் ஆதியனவற்றை பழுது பார்த்து, திருத்தி, சீராக இயங்க வைக்கும் திறமையுள்ள—

- ★ மெக்கானிக்கர்களின் சேவைகள்

விவசாயிகளே !

தங்களின் இவ்வாறான தேவைகளுக்கு
எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்!!

உங்கள் திருப்தியே எங்கள் சேவை

ஓட்டோஸ் ஏஜன்சீஸ்

107, கண்டி வீதி,
வவுனியா.

கடல்மார்க்கமாகவும்

தரைமார்க்கமாகவும்

உங்கள் சரக்குகளை

ஏற்றுமதி, இறக்குமதி

செய்வதற்கு

யாழ்ப்பாண மாவட்ட

கூட்டுறவுத் துறைமுக சேவைச்

சமாசத்துடன்

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

கப்பல் பறியல்,

வத்தை, லோஞ்சி, கரைப்பறியல்,

கையாடற்சேவை ஒப்பந்தகாரர்கள்.

25, முன்வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி : 590. யாழ்ப்பாணம்

STRAIGHT AND NARROW

by

S. Handy Perinbanayagam Esqr.

Visiting Lecturer

Sir Robert Walpole ruled Britain by open bribery; cash, jobs, titles were lavishly distributed to silence would-be trouble-makers. He preached and practised the maxim "Every man has his price." Lord Melbourne complained "this damned morality will ruin the country." Minister Premadasa said in public that he owed a debt to the Tamil people because a Tamil friend now in the Administrative service helped him to cheat in class and at a public examination. Neither of them seem to be any the worse for deviating from the straight and narrow path. Premier Sir John Kotalawela also proclaimed that he owed a debt to the Tamil people because his one-time colleague, Minister C. Sittampalam, had helped him cheat his Mathematics teacher at Royal College. Edward Kennedy got some friend to impersonate him to answer a paper in an examination at Harvard and recently I read a book "The Founding Father" on the Kennedy family which quotes chapter and verse to show that it was the Kennedy money more than merit that secured the political plums for the clan. C. E. M. Joad, an author of philosophical works with an international standing and Professor of Philosophy at Birbeck College, London and lecturer during World War II in the B. B. C. on Morals, was caught, travelling without a railway ticket.

Bribes change hands in various ways. There is the forthright bargain - "Give me so much per vote in my family." Then there are promises of favours in the future - appointments, promotions introductions to the high and mighty. There are also birthday gifts for the grownups and the little ones. Besides birthdays and wedding anniversaries, there are temples to be repaired, roads to be broadened, schools to be enlarged, playgrounds to be provided. At election time people's concern for schools, temples, roads, lanes and community projects loom large. Funds are sometimes provided for these causes. Some big wig gets the cash and that is the end of it.

When the State took over the schools, the State gave the option to schools to stay out of the scheme, if they would not levy fees. Schools stayed out and they are not charging fees. Donations are extorted. Key money has to be paid before a child is admitted, according to an inexorable tariff. While the child is at school periodical

'gifts' are given to the authorities. Men and women who hold forth from platforms and pulpits on the straight and narrow path, see no inconsistency in practising or conniving at such duplicity. Whether the State was justified in imposing this condition on these schools is another matter. But for devout and pious folk who cannot speak two sentences without dragging in the name of the deity, to justify corruption on this ground reminds me of Becky Sharp's (Thackeray's *Vanity Fair*) dictum "It is easy to be virtuous on 300 pounds a year."

Are there many people who do not give themselves the benefit of the doubt in making up Income Tax returns or filling the Customs form mentioning dutiable articles and their prices? How many appointments are made purely on merit, either in Government Departments or the private sector? Money often passes and the number of people one has to see is a tedious ordeal. How much honesty is brought into play in filling out expense accounts? In America the expense account paper is known as the swindle sheet. Influence peddling is a sizeable industry there. *Time* of October 24, carries two revealing stories: one tells of how a lawyer - a close friend of the Speaker of the House of Representatives - used his (Speaker's) phone and his highly paid aide to arrange a deal between the Securities and Exchange Commission and a firm manufacturing hospital equipment etc. and made \$ 50,000. According to the other story, in 1963 a lawyer spoke to his friend President Kennedy about a matter in which the lawyer's client, a rich firm and the Interstate Commerce Commission were involved. Kennedy's staff discussed the matter with the Justice Department and the affair was settled in the Company's favour. When the lawyer tried to collect a fee, the Company refused. The lawyer sued and the Company argued that no fee is paid for using one's influence and in any case such payment was illegal. The judge drew a distinction between corrupt influence and personal influence to secure access to a public official and the jury awarded a 'fee' of \$ 175,000 to the lawyer.

These reflections are prompted by a remark made by Mr. P. Coomaraswamy at some Cooperative gathering a few months ago to the effect that corruption is not peculiar to the Cooperative

Movement. Of course it is not. Nor is it peculiar to Ceylon or even to the Police, P.W.D or Excise Departments only. It is a way of life of universal provenance. Many of us know of the Straight and Narrow Path. But few of us care to tread it.

There are however some groups, which seek to exact a rather higher standard of integrity from its members and other groups from which society expects more uprightness. Professions like Law and Medicine have a self-policing system. They set up bodies whose duty it is to see that standards of integrity are maintained by their members. Whether such standards are in fact being enforced is another matter. Persons holding religious positions

or enjoying a reputation for sanctity are expected by the common folk, at least approximately, to live up to their professions. Teachers, at least in the Orient, are even today expected not merely to teach geography and mathematics but also to be exemplars of virtue to their young charges. These days their paymasters speak and act as if they were being paid for this also. There are also callings like Cooperation which came into being as a means of self-help to the under-privileged, from which society expects more integrity than from occupations which are openly pursued for profit. That is why people are more critical of corruption in the Cooperative Movement. Its professions are altruistic and when it fails to live up to them, there is an outcry.

For Every Thing In

★ FANCY GOODS ★ GIFT ARTICLES ★ SUNDRY GOODS

and also for

★ LORRY SPARES AND WELDING MATERIALS

Visit us and be Satisfied

T' Gram: "SAIFEE"

T' Phone No. 515

MOHAMEDALLY ABDULALLY

LEADING TRANSPORTERS—MILLERS

5 & 7, GRAND BAZAAR, JAFFNA.

உங்களுக்குத் தேவையான

★ நவநாகரீக அழகு சாதனங்கள்

★ வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள்

★ சகல வையவங்களுக்கும் ஏற்ற
பரிசுப்பொருட்கள்

★ போக்குவரத்துச் சேவைகள்

★ நவீன விளையாட்டுப் பொருட்கள்

★ லொறி உதிரிப் பாகங்கள்

தந்தி "சைப்"

தெலிபோன் இல. 515

முகமதலி அப்துல்அலி, 5, 7, கிருன்ட் பஜார், யாழ்ப்பாணம்

INFLATION IN CEYLON

by

D. B. Selvanayagam, M.Sc. (Econ.) Lond.

During the last two years there has been an agitation for increased salaries in the public, private and corporation sectors. The clerical and other allied services in the public sector had demanded a forty rupee increase in the salaries. While in the private sector, the Ceylon Mercantile Union had been spearheading a demand for a thirty rupee increase in the salary, the Corporation sector has been the last to react. In order to meet their demands for revised scales the Government has appointed a special committee to examine and report on the emoluments and conditions of work in those sectors. Meanwhile the Government has decided to implement the proposals contained in an interim report issued by the Salaries Commission which was appointed shortly after the public servants' strike in 1968. Industrial unrest in our country has been precipitated by a sudden fall in the purchasing power of the currency. Rising prices have affected harshly the fixed income earners many of whom belong to the categories mentioned above.

Various sophisticated definitions have been given to the term inflation. But in layman's language it is a phenomenon of rising prices. The two most important types of inflation are first, the income or demand pull inflation and second the wage or cost-push inflation. The essence of demand or income inflation is the excess demand for goods and services as a result of increased incomes. In cost-push or wage inflation prices rise in response to increases in cost of production. Inflation in Ceylon has been a product of both factors, namely pressure of demand and changes in costs.

Inflationary pressures originated in Ceylon during the Second World War. It was not a phenomenon peculiar to Ceylon, for nearly every country in the world experienced inflation during this period. In Ceylon inflationary pressures were set in motion by vast military expenditure by the British Government. The military expenditure swelled the incomes of thousands of military employees, contractors and food producers. If there

could have been an increase in supply of goods to match the increased demand arising out of increased income, there would not have been such a pressure on prices. But with inadequate increases in local production and fewer imports, this did not happen and prices began to rise. In the immediate post-war period, the inflationary pressure was sustained by acute scarcities and the pent-up demand which had accumulated during the war.

It needs to be recognized that countries dependent on exports of primary commodities could generate inherent tendencies of an inflationary kind. Ceylon specialises in the export of primary commodities whose prices fluctuate in the open market. When our products fetch good prices in the export markets, we will have a favourable balance of payments. And a favourable balance is inflationary since it increases the money incomes of people, namely the exporters; without increasing the available goods for consumption simultaneously. Such a situation occurred during the Korean War in 1950—51. During the war, the prices of Ceylon's exports, particularly that of rubber rose. As a result inflationary conditions prevailed throughout the economy.

In the middle and late 1950's inflationary tendencies were created by deficit budgeting resorted to by successive governments. Deficit Financing is a popular device which is usually resorted to during a period of economic development. But in Ceylon there have been two unseemly features in this technique of deficit financing. Firstly, deficit financing can be justified if the deficits are incurred for capital development. However deficits have been incurred for maintaining increasing current expenditure, particularly in providing for expanding social services. Secondly the deficits had been financed from inflationary sources. The Government has been utilising its cash balances and borrowing from the banking system. It is evident that such methods would add to money supply and intensify inflation. The extent of deficit financing could be gauged from the fact that the deficits increased from 60 m rupees in 1948 to

more than 400 m rupees in 1958 and 868 m in 1968. The running of deficits to such magnitudes have had their impact on prices.

In the early 1960's the fiscal operations of the Government kept the economy brimming over with excess demand. The effect of continued large deficits on aggregate demand was aggravated by the imposition of stringent import controls in 1961. This was done because of the critical state of the country's foreign assets. It was no longer possible to cover the balance of payments deficit by drawing on foreign assets. In the face of the import ban and in the absence of adequate local production, there was an upward pressure on prices. Shortages coupled with excess purchasing power was the root cause of price increases during this period.

Due to the lack of adequate data it is not possible to determine the extent of inflation in Ceylon. Inflation could be measured by a wholesale or retail price index, but Ceylon does not possess either. We have however a cost of living index which suffers from many shortcomings. The Colombo consumer price index is heavily weighted by subsidized and price-fixed items. Further it does not include the prices of goods used by middle and upper-income groups. However according to above index, prices had been rising at an annual rate of 7 per cent throughout the fifties. In the early 1960's it had averaged nearly 2 per cent.

A truer picture of the situation could be got from the figures of money supply. It may be argued that there is a close correlation between money supply and price, especially in an undeveloped country like Ceylon, where there is a scarcity of consumer goods and inelasticity of domestic production. The gross currency circulation rose from 411 m in 1947 to 475 m in 1957 but more than doubled itself in the next ten years when the figure for 1967 was more than 1000 m rupees. Total demand deposits increased from 468 m in 1947 to 804 m in 1957 and nearly doubled itself to 1500 m in 1967. If money supply can be taken as an index, inflation in Ceylon appears to have been much greater than what the cost of living index would indicate.

A comparative study of the national income of Ceylon at current prices with those at constant prices would also give an indication of the inflationary trends in recent years. When we take the Gross National Product figures for 1967 and

1968 we find the percentage change of the Gross National Product in 1967 over the previous year at current prices was 6.8 and at constant prices 4.4. For the year 1968 the percentage change of the Gross National Product over the previous year was 19.3 at current prices and 7.3 at constant prices. These figures reveal that there was a sharp increase in prices during 1968. While prices increased by 2.4 per cent in 1967 they increased by 11 per cent in 1968. This large increase is substantially explained by the devaluation of the Ceylon Rupee in November 1967 and the adoption of the Foreign Exchange Entitlement Certificate scheme in May 1968.

No assessment has been made of the overall effect of devaluation on the cost of living. However it cannot be denied that it has pushed up the prices of imported and locally produced goods. Most of the prices of imports, especially essential goods and raw materials from non-sterling area countries have increased by 25 per cent while the prices of imports from United Kingdom have increased by 15 per cent. Most of the industrial goods which use imported raw materials have had their prices pushed up by about 20 per cent, because both raw material and labour costs have gone up. The prices of local products and indigenous articles have also gone up in the face of increased cost of living. The Foreign Exchange Entitlement Certificate system introduced in May 1968 has also been responsible for pushing up prices. Nearly 15 per cent of Ceylon's imports of industrial raw materials and some machinery and spares are imported under the open general licence and are priced 40 per cent higher than official imports. The prices of many consumer imports have also gone up by 40 per cent. Recently the Foreign Exchange Entitlement Certificate rate has been increased by 15 per cent which means that the prices have gone up still further. There is also the possibility that this rate may rise in the future.

In conclusion it may be stated that the fundamental cause of inflation in Ceylon has been the persistent deficits incurred every year which have also grown in size and the inelastic nature of local production. Recent changes in the exchange rate have however aggravated an already delicate situation. It may not be apposite here to deal with all the remedies for the inflationary situation in Ceylon. Nevertheless it may be said that unless the increasing budgetary deficits are diverted for capital development, inflationary pressures are bound to operate in a vicious circle.

மனித சரித்திரத்தின் போக்கை மாற்ற முயன்ற மாவீரர்

வ. பொன்னம்பலம், M. A.

18-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்துடன் உலக சரித்திரத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகியது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் பொருள் உற்பத்தி முறையில் ஓர் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட்டது. குடிசைக் கைத்தொழில்கள் சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து மறையவும் புதிய ஆலைத்தொழில்முறைகள் மெது மெதுவாக வளர்ந்தோங்கவும் தொடங்கின. ஆலைகளை இயக்கும் சக்திகள் மாறுபட்டன. செல்வத்தைக் குவித்த வண்ணம் இருந்த இயந்திரங்களின் உடைமையாளர்கள் முதலாளிகள் என்றும், ஆலைகளில் தமது உடல் உழைப்புத்திறனை விற்றுச் சம்பளம் பெறுவோர் பாட்டாளிகள் என்றும் பெயர் பெற்றனர். நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில் இருந்து சமுதாயத்தை விடுவித்து புதிய சமூகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியது கைத்தொழிற் புரட்சி. இது போன்ற பொருளாதார சமூக மாற்றங்கள் இங்கிலாந்து உட்பட ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளையும் பாதித்தது.

இங்கிலாந்தில் மூலதனம் படைத்தவர்கள் தமக்குக்கீழ் உடல் உழைப்பை விற்று வாழ்ந்த தொழிலாளர்களைத் துன்புறுத்தி இலாபம் சேர்க்கத் தொடங்கினர். ஆலைகளில் நெடுநேரம் உழைத்தும், குறைவான கூலி பெற்றும், நோய்களுக்கு இலக்காகியும் பெரிதும் இடர்பட்டனர். குழந்தைகள் வேலைக் கமர்த்தப்படுதல், கர்ப்பாஸ்திரீகளைக்கொண்டு வேலை வாங்குதல், முதலாய் கொடுமைகள் நிகழ்ந்து வந்தன. தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக சனச் செறிவில் பெருமாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. தொழிற்சாலைகளும், சுரங்கங்களும் நிறைந்த பிரதேசங்களை நாடி மக்கள் செல்லத் தொடங்கினர். புதிய நகரங்கள் தோன்றின. தொழிற்புரட்சியினால் சமுதாய வாழ்க்கை பற்றிய கொள்கைகளிலும் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இவர்களுள் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தனவெனினும் தொழிற்புரட்சியினாலேற்பட்ட இன்னல்களை அகற்றும் அளவிற்கு இவர்கள் ஒரு முகப்பட்டனர். இவர்களில், ரெபேர்ட் ஓவன், செயின் சேமன், புறாதோன், பூரியர், கார்ல்மாக்ஸ் என்பவர்களைச் சிறப்பாகக் கூறலாம். இன்று நாம் சீர்திருத்தச் செம்மல் ரெபேர்ட் ஓவனின் சிந்தனைச் செயல் ஆகியவற்றைச் சீர்தூக்கி நோக்கும் காலத்தில் மேற்கூறிய சம்பவங்களைப் பின்னணியாகக்கொண்டு நோக்குதலே சரித்திரச் சார்பற்ற முறையில் கற்கச் சிறந்ததோர் வழியாகும்.

தொழிலாளரின் துயர்துடைக்க தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த அறிஞர் ஓவன் சர்வதேசத் தொழிலாளர் தினமாகிய மேதினம் அமைந்த அதே மாதத்தில் பிறந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெரிய பிரித்தானியாவின், வடவேல்ஸ் பகுதியில் மொண்ட் கொமற்சியறிவுள்ள நியூட்டன் என்னும் இடத்தில் மேமாதம் 14ந் நாள் 1771ம் ஆண்டு இவர்பிறந்தார். 86 பயனுள்ள ஆண்டுகள் வயத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து நவம்பர் 17ந் திகதி 1858ம் ஆண்டு தன் நல்லுயிரை நீத்தார். இவருடைய தந்தையார் ஓர் இரும்பு வியாபாரி. ஓவன் தனது ஒன்பதாவது வயதில் ஒரு புடவை வியாபாரியாகப் பயிற்சிபெற வியாபார நிலையமொன்றில் சேர்ந்

தார். சில ஆண்டுகள் லண்டன் மாநகரில் வாழ்ந்த ஓவன் மான்செஸ்டர் நகரம் வந்தடைந்து ஓர் இயந்திரத்தொழில் நுட்ப நிபுணருடன் கூட்டுச் சேர்ந்து நூல் நூற்கும் இயந்திர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவினார். அவருடைய 19வது பராயத்தில் 500 பேர் கடமையாற்றிய பஞ்சாலை ஒன்றை நிர்வகித்து தனது தனிகரில்லாத் தொழிற்றிறனை நிரூபித்தார். சிலகாலம் செல்ல ஒரு வியாபார தாபனத்துடன் இணைந்து ஸ்கொத்லாந்திலுள்ள நியூலாண் எனும் பஞ்சாலையைப் பொறுப்பேற்றார். 1799 ல் இவ்வாலைச் சொந்தக்காரரின் மகளை அருமை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

1800 ல் நியூலாண் பஞ்சாலையில் பாதிப்பங்காளரும் அதிபருமாக அமர்ந்த ஓவன் உழைப்பாளிகளுடைய வாழ்க்கையின் உதவாநிலை கண்டு அதிர்ச்சியுற்றார். தொழிலாளர் நிலையைத் திருத்த திட்சித்தம் பூண்ட இவர், உடனடியாக உழைப்பாளிகளுக்கென மாதிரிக்கிராமம் ஒன்றை அமைத்தார். தொழிலாளர் இல்லங்களைத் திருத்தி சுகாதார வசதிகளுடன் விளங்க மாற்றி அமைத்தார். நோய்வாய்ப்பட்டோர், முதியோர் ஆகிய குறைபாடுள்ள தொழிலாளர்களின் பந்தோபஸ்தைப்பேண 'புறவிட்ட' நிதித்திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கினார். ஆலைமுதலாளிகள் தனிவியாபாரிகளுடன் சேர்ந்து தொழிலாளரைச் சூறையாடிய காலம் அது.

தொழிலாளர்களை இத்தகைய சுரண்டற்காரர்களின் பிடியில் இருந்து மீட்கக் கங்கணங்கட்டிய ஓவன், தேடிக்கண்டு கொண்டார் பண்டசாலைகளை. இப்பண்டசாலைகள் மலிந்த விலைக்கு பொருள் பண்டங்கள் விற்றுப் பாட்டாளிகளைப் பேணக்காததன. அவருடைய ஆலையில் அமர்ந்த இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்களுள் 500பேர் பள்ளிப் பருவமுள்ள பாலர்கள் என்பது கண்டு அவர் பதைபதைத்தார். வறுமை குடிக்கொண்ட குடிசைகளிலிருந்து வந்த இக் குழந்தைகளுக்கு கல்வி அறிவு அவசியம் என்ற முடிவுக்கு ஓவன் வந்தார். வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி, நகர்களுக்கும் பற்பலவேண்டும் என்று அமைத்துக்காட்டினார்.

இந்நூற்றாண்டிலேயே மிக முற்போக்கான கோட்பாடுகள் என்று, இன்று கருதப்படும் கொள்கைகளுக்கிணங்க தனது அன்றைய பாடசாலைகளை அமைத்தார் ஓவன். சுருங்கக் கூறின், பாமரராய், குருடர்களாய் வாழ்ந்த பாட்டாளிவர்க்கத்தை தன்னுணர்வுகொண்டு முன்னேற்றத்தக்க கல்வி அறிவைத்தந்து, ஓவன் எழுத்தறிவித்த இறைவனுார். இது அத்தனையும் நிகழ்ந்தது இருபதாம் நூற்றாண்டிலல்ல, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலேதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஓவனுடைய திட்சித்தத்தைப் பாராட்டி C.R.Fay என்ற பொருளாதார நிபுணர் பின்வருமாறு கூறினார்: "வில்லியம் கொபற்றும், ரெபேர்ட் ஓவனும் இந்நூற்றாண்டின் குறிப்பிடத்தக்க பிரமுகர்கள். இவர்கள் கட்டுக்கடங்காத புரட்சிக்காளைகள். அவர்களுடைய எழுத்தும், செயலும் துணிகரமானவை. இவர் சர்வதேச மனப் பான்மை கொண்டவர்"

1813ம் ஆண்டிலேயே ஓவன் ஒரு சிறு நூலை வெளியிட்டார். அதன் பெயர், "சமுதாயத்தைப்பற்றி ஒரு புதிய கண்ணோட்டம் அல்லது மனிதக் குணதீசய அமைப்புப் பற்றிய கட்டுரைகள்" என்பதாம். அவருடைய சாதனைகளைப்பற்றி அறிவதற்கு இந்நூலில் அவர் வெளியிடும் தத்துவங்கள் நமக்குப் பேருதவி புரிகின்றன. ஓவனின் சொந்த வார்த்தைகளில் அவருடைய தத்துவத்தைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்: "மனித குணதீசயங்கள் அவனின் சுயசக்திக்கு அப்பாற்பட்ட சுற்றுலாலும் உருவாக்கப்படுகிறது. ஆகையால் தனிமனிதன் தனது குணங்களுக்கோ, குறைபாடுகளுக்கோ தனித்துவப்பொறுப்பாளியல்ல". இதுபற்றி அவர் கொண்டிருக்கக்கூடிய கருச்சபையினின்றும் வெளியேற்றப்பட்டார். மனிதாபிமானம் என்ற பொதுக் கொள்கையில் ஊறிவளர்ந்த சோஷலிசவாதத்தை ஏற்றார். இங்கிலாந்தில் முதல் தோன்றிய சோஷலிஸ்டுகள் ஓவனையிட் சோஷலிஸ்டுகளாகும். இவர் ஓவனையிட் சோஷலிஸ்டுகளின் சமூகத்தந்தை என்பாராட்டுப் பெற்றார். பரஸ்பர ஐக்கியமும் கூட்டுறவும் தான் தொழிலாளர் விமோசனத்திற்கு ஒரே வழி என்று கூறினார்.

அவருடைய திட்டத்தின்படி ஒருவருக்கு ஒரு ஏக்கர் என்ற அடிப்படையில் 1200 பேர் குடியேற்றப்பட்டு அவர்கள் விவசாயத் தொழில் நுட்பத்துறைகளில் சம அறிவு பெற்றுச் செயற்பட வேண்டும் என்று கட்டிக்காட்டினார். தனிக்குடும்பங்களுக்கென கூறுபோடப்பட்ட பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரே கட்டிடத்தில் வாழ்வது நன்றென்று அவர் அபிப்பிராயப்பட்டார். மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்த

பாலர்களேப் பேணுவதற்கு விசேஷ வசதிகள் செய்து தந்தார். இத்தகைய மனிதக் கூட்டங்கள் தமது சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வனவாக அமைய வேண்டுமென்பது அவரது கனவு. தனியார்களையும், வேண்டுகோளையும், ஸ்தலதாபனங்களையும் மத்திய திருச்சபைகளையும், ஸ்தலதாபனங்களையும் மத்திய அரசாங்கத்தையும் ஈடுபடும்படி அவர் வேண்டிக் கொண்டார். 1825ல் 30,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை அவர் கொள்வனவு செய்து தனது கொள்கைகளைக் கிணங்க "புதிய சமரசம்" என்ற ஒரு கிராமத்தைக் கட்டிவளர்த்தார்.

தனி உடைமைத் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பதிலாக கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கத் துணை நின்றார். இத்தகைய தீவிர சேவையில் இருந்து 82வது வயதிலேயே ஓய்வு பெற்றார் என்றால் அவருடைய மன உறுதியும், திடச்சித்தமும், சேவையில் நாட்டமும் எத்துணை பெரியது என்பது சொல்லா முடியாது. இத்தகையதோர் பேரறிஞரை மலை புலனாகும். இத்தகையதோர் பேரறிஞரை இங்கிலாந்து பெற்றிருந்தது. இதன் பயனும் இங்கிலாந்தின் அரசியல் சரித்திரமே மாற்றமடைந்தது. ஓவனின் கருத்துச் செறிவும் செயற்றிறனும் பல பெரியார்களை இவரைப் பின்பற்றுவோராக மாற்றியது. இங்கிலாந்தின் எல்லைகளைத்தாண்டி அவர் புகழ்பரவி நிற்கும் அவர்தம் சிலைகள் ஐரோப்பிய நகரங்கள் பலவற்றில் உள. உலக சோஷலிச மேதைகள் என்ற வரிசையில் ஓவனுக்கு மாஸ்கோவில் இடம் தரப்பட்டு இருக்கின்றது. ஓவன் மனித சரித்திரத்தின் போக்கை மாற்ற முன்னின்ற மாவீரர். இத்தகைய சீர்திருத்தச் செம்மலை ஐரோப்பிய வரலாற்றில் உதித்த உத்தமர்களில் ஒருவர் என்று கூறுவது மிகப் பொருத்தமே. மனிதவர்க்கம் உள்ள வரையில் ஓவனின் புகழ் அழியாது.

Tele Phone: 809 (Kopay)

Regd: No. J/1017

Estd: 1949

NEERVELY, KAMADCHIAMBAL CO-OP INDUSTRIAL SOCIETY Ltd.

நீர்வேலி, காமாட்சியம்பாள ஐக்கிய கைத்தொழிற் சங்கம்

கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு!

குறைந்த விலை!

சிறந்த பொருட்கள்!

நீடித்த பாவிப்பு

உங்கள் தினசரி பாவனைக்கேற்ற நம்பிக்கையும் உறுதியும் வாய்ந்த

சிறந்த இரும்பு அலுவாரிகள், கேற்றுக்கள், கிறில்வகைகள், கதவுப்பூட்டுகள், பிணையல்கள், கார் கரியர்கள், தண்ணீர்ப்பு வண்டிகள், கதவு திருங்குவகைகள், நெசவு தறிகள், வீட்டுக்குத் தேவையான நிலை, கதவு வகைகள், யன்னல்கள், மாட்டு வண்டிகள், மற்றும் கந்தோர், பாடசாலைத் தளபாடங்கள், உழவுயந்திர அலகுகள், சிறந்த உருக்கினால் செய்யப்பட்ட விவசாய வீட்டுப்பாவனைகளுக்குத் தேவையான சகல உபகரணங்களும் இன்னும் இரும்புக்கம்பிகள், வலைகள், கூரைத்தகடு முதலியனவும் மேற்படி சங்கத்தில் நியாயமான விலைகளில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஓடர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலையே ஆதரியுங்கள்.

சனிக்கிழமை தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டிருக்கும்

உங்கள் பணத்தை உங்கள் கூட்டுறவு மாகாண வங்கியில் சேமியுங்கள்

வட்டி வீதங்கள்

12 மாதங்களுக்குரிய	நிலையான வைப்பிற்கு	4 %
5 வருடங்களுக்கும் அதற்குமேலுமுரிய	,, ,,	5 %
10 வருடங்கட்கும் அதற்குமேலுமுரிய	,, ,,	5½ %

சேமவைப்பிற்கு 3¾% வட்டி கொடுக்கப்படும். இவ்வைப்பிலிருந்து நாளாந்தம் பணத்தை எடுப்பதற்கு வசதியுண்டு.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சேமிப்பிற்கு 4½% வட்டி வழங்கப்படுகிறது. பத்துவருடச்சேமிப்புப் பத்திரங்களுக்கும், மாதாந்த தொடர் சேமிப்பிற்கும் 6% வட்டி வழங்கப்படும். இவைபற்றிய விபரங்கள் தேவைப்படின் உங்கள் அண்மையிலுள்ள கிளைவங்கியில் அறியவும்.

தூபனங்களுக்கு மிகக்குறைந்த இருப்பு ரூபா 5000 ஆக இருக்கும் மாதங்களுக்கு 4% வட்டி.

சங்கங்களின் பிணைவைப்பிற்கு 3½% வட்டி

நுகை அடைவுபிடித்தல் வங்கியின் எல்லாக்கிளைகளிலும் நடைபெறுகின்றது. எடுத்த கடனை பகுதிபகுதியாகவும் திருப்பிச் செலுத்தலாம்.

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு மாகாண வங்கி கிளைகள்

யாழ்ப்பாணம்

பரந்தன்

சுன்னாகம்

பருத்தித்துறை (நெல்லியடி)

சாவகச்சேரி

சங்காளை

ஊர்காவற்றுறை

வலி-கிழக்கு (ஆவரங்கால்)

தலைமைக் காரியாலயம்:— 59, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ். உணவு விநியோக வகுப்புத் தொழிலாளர் ஐக்கிய தொழிற் சங்கம்
10, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, யாழ்ப்பாணம்

வடபகுதியில் பதியப்பெற்ற முதல் கூட்டுறவுத்
தொழிற் சங்கம் இதுவே

- * கப்பல் இறக்குமதி வேலைகள்
- * அரசாங்க உணவு நிலையங்களுக்குப் பொருட்களை
ஏற்றி இறக்குதல்
- * பாடசாலைகளுக்கு “கெயர்” விசுக்கோத்துக்கள்
விநியோகித்தல்

கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு

எதிர்பாருங்கள் !

பண்டத்தரிப்பு மின்தறி நெசவாழையில்
உற்பத்தி செய்யப்படும்

- * சேலைகள்
- * பாவாடைத் துணிகள்
- * வேட்டிகள்
- * சால்வைகள்
- * சேட்டிங் துணிகள்
- * சூட்டிங் துணிகள்

- குறைந்த விலை
- சிறந்த தரம்
- நீண்ட உறுதி
- கண்கவர் நிறங்கள்
- ஆவலைத்தாண்டும் டிசைன்கள்

விரைவில் எதிர்பாருங்கள் !!

பண்டத்தரிப்பு கோவிற்பற்று ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்
பண்டத்தரிப்பு

கூட்டுறவு வங்கி இயல்

D. செல்லக்கண்டு, B. A. (Econ.), A.I.B., A. M. B. I. M.

பகுதி நேர விரிவுரையாளர்

கூட்டுறவு வங்கி இயல் என்னும் பதத்திற்கு கூட்டுறவுக் கொள்கைகளைத் தழுவிய வங்கி இயல் என்பது அர்த்தம். சாதாரணமாக வங்கி இயல் என்றால் அதனுடைய தொழிற்பாடு பொதுவாக ஓரளவிற்கு எல்லோருக்கும் விளங்கும். வங்கி இயலின் விசேட தன்மை: (1) வைப்பாகப் பணத்தைப் பெறுவது. (2) பணம் தேவைப்பட்டோருக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுவது. இந்த இரண்டு தொழில்களும் தான் வங்கி இயலுக்கு அடிப்படையாக உள்ளன. இவற்றை ஒட்டி காலம்மாற, மக்களின் தேவைமாற, நோக்கம்மாற வங்கித் தொழில் பல திக்குகளிலும் பல திறப்பட வளர்ந்து வந்தது. இன்றும் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது.

ஆகவே, கூட்டுறவு வங்கி இயல் என்பது மேற் கூறப்பட்ட முக்கிய தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது, அத்துடன் கூட்டுறவுக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதுமாகவுமே இருக்க வேண்டும். கூட்டுறவுக் கொள்கைகள் என்பன பரஸ்பர பொருளாதார விருத்தி அடைதலும், தனிப்பட்டு இயங்க இயலாதவர்கள் தாமாகவே ஒன்று சேர்ந்து சமத்துவ அடிப்படையில் முயற்சி செய்தலுமே ஆகும். இப்படிப்பட்ட ஓர் ஆக்கம் அல்லது குழு ஒரு கூட்டுறவு தாபனமாக விளங்கலாம். இப்படிப் பற்பல குழுக்கள் தோன்றி பலதிறப்பட்ட தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு தாபனங்கள் ஆகலாம். இன்றைய நாகரிக உலகில் மனிதனுடைய தேவைகள் பற்பல. ஆகவே பற்பல நோக்கங்களையுடைய பல கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் தோன்றி உள்ளன. எல்லா நோக்கங்களையும் ஒன்றாக ஆக்கம் செய்யத்தக்க சங்கங்களும் தொடங்கியுள்ளன. இப்படிப்பட்ட எல்லா நோக்கங்களையும் பெறுவதற்கு அடிப்படையில் உள்ளது நாணய தேவை.

கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் இப்படிப்பட்ட நாணய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்குக் கூட்டுறவுக் கொள்கையை அடிப்படையாகவுள்ள நாணய வசதி செய்து கொடுக்கும் தாபனங்களே கூட்டுறவு வங்கி என்ற பெயரை உருவாக்கின. ஆகவே இந்த கூட்டுறவு வங்கிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சிறுஷ்டியே ஆகும். கூட்டுறவு வங்கி இயலைப்பற்றி நாம் ஓரளவுக்கு ஆராய வேண்டுமானால் தனியார் வங்கியைப் பற்றியும் ஆராய வேண்டி நேருகிறது. கூட்டுறவு வங்கி ஒரு கூட்டுறவுத் தாபனம். இவ்வங்கியின் அங்கத்தவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கே கூடிய பங்கு உண்டாக்கப்பட்டது. கூட்டுறவு வங்கி உண்டாக்கப்பட்டதன் முழு நோக்கம் அங்கத்துவ சங்கங்களின் நாணய வசதியை செய்து கொடுப்பதற்கே. ஆகவே சேவை நோக்கமே இவ்வங்கியின் கொள்கையாக அமைந்துள்ளது. தனியார் வங்கி கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் ஆகும். இலாபத்தை அடிநோக்கமாகக் கொண்டு தனியாரால் இவ்வங்கி உண்டாக்கப்பட்டது. தமது சேவைகள் மூலம் கூடிய லாபத்தை அடையும் நோக்கமே அவர்களது அடிப்படை. கூட்டுறவு வங்கியில் இருப்பது போல உரித்

தாளியும் பயன் அடைபவனும் ஒருவனல்ல. கூட்டுத் தாபனங்களாகிய வங்கியில் உரித்தாளி வேறு பயனைப் பெறுபவன் வேறு ஒருவன் ஆகும். உரித்தாளியின் நோக்கம் லாபம். பயன் பெறுபவனது நோக்கம் நாணய வசதி.

இவ்வகையில் கூட்டுறவு வங்கிகள் தோன்றுவதற்கு முழுக்காரணமாக இருந்தது பொது மக்களின் பொருளாதார நிலை. பொருளாதார அபிவிருத்தி உடையவனுக்கே சாதாரண வங்கி அவன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்வந்துள்ளது. இவ்வகையில் முதன் முதல் தாபிக்கப்பட்ட வங்கிகள் அந்நியநாட்டு வர்த்தக வங்கிகளின் கிளைகளாகும். தாய் வங்கியின் கொள்கையையே (நோக்கங்களையே) கிளை வங்கிகள் அமல் நடாத்தின. பிரதானமாக பிரிட்டிஷ் வங்கிக் கிளையே தாபிக்கப்பட்டமையினால் ஆதியில் அவைகளின் கொள்கையான தொழில்படு முதல் கடனை உதவுதலையே இக்கிளை வங்கிகள் தங்கள் நோக்கமாக கொண்டுள்ளது. தொழில்படு கடன் யாருக்குத் தேவைப்படுமென்றால்; ஏற்கனவே பொருளாதாரத்தில் முன்னேறியவர்கள் தங்கள் வியாபார கச்சவடத்தில் தற்காலிக நாணய தேவைகளையே இவ்வங்கியினால் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இக்கிளை இப்படிப்பட்ட கடனுக்குத் தகுந்த நஷ்டம் இல்லாத பிணைகளையே பெற்று இவ்வங்கிகள் நாணய வசதி செய்ய முன்வந்தன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இவ்வகையின் சாதாரண மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான நாணய வசதிகளை இவ்வங்கிகளிடமிருந்து பெறமுடியாது. மேலும் இப்படிப்பட்ட குறைந்த வாழ்க்கை நிலையுடைய மக்களுக்கு கூட்டுறவு இயக்கம் தூண்டுகோலாக உள்ளது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள் இவ்வியக்கமூலம் தாம் பெறத்தக்க கடன் தமது தேவைக்கு குறைவாகவும், தேவையான நேரத்தில் பெறமுடியாத தன்மையையும் கண்டார்கள். ஆகவே கூட்டுறவுக் கொள்கையை அடிப்படையாக உள்ள வங்கித்தொழிலைச் செய்யத்தக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இவ்வகையில் உள்ள மாகாணங்களில் தாபித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு வங்கிகள் முதன் முதல் தாபிக்கப்பட்டவற்றுள் ஒன்று யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு வங்கியாகும். ஏற்கனவே கூட்டுறவு வங்கி மேற்கு, மற்றும் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இயங்கி வந்தன. ஆகவே, இவ்வகையில் தாபிக்கப்பட்ட வங்கி இவ்வித வங்கிகளின் அனுபவங்களை கொண்டு அமைக்கப்பட்டன.

பொதுவாக வங்கி இயலின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை ஆதாரமாக உள்ளது நம்பிக்கை. அதாவது ஒரு வங்கி தனது தொழிலைச் செய்வதற்கு தனது முதலைக் கொண்டு மாத்திரம் செய்யமுடியாது. ஆகவே பொதுமக்களின் வைப்புப்பணங்களைப் பெறவேண்டியிருக்கின்றது. வங்கியினுடைய ஒரு முக்கிய குணதீர்ச்சியம் பணத்தைப் பன்மடங்கு பெருக்கும் தன்மையாகும். இப்படிப்பட்ட பெருக்கும் தன்மையினால் குறைந்தபணத்தைக் கொண்டு கூடிய கொடுக்கல்

வாங்கல் செய்யத்தக்க நிலையில் வங்கிகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவு பணம் கையில் வந்து சேருகிறதோ அவ்வளவுக்குப்பண ஆக்க ஆற்றல் அமையும். பொது மக்கள் வங்கியில் பணத்தை வைப்பாகப் போழிவதற்கு அவ்வங்கி அல்லது அவ்வங்கியின் தொழில் முறையில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். தாம் போட்ட பணம் பழுதின்றி இருக்கும். தாம் கேட்ட நேரம் திரும்பவும் பெறலாம். அதற்கேற்றவாறு வங்கி தனது தொழிலை அமைத்திருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கை மக்களிடத்தில் பரவவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கு வங்கி தனது செயலாற்றலை நடாத்திக் காட்ட வேண்டும். ஆகவே எந்த வங்கியும் தனது தொழிலை மேம்பட விரிவடைய செய்யவேண்டுமானால் அடிப்படையில் மக்களின் வைப்புப் பணம் வந்து சேரவேண்டும். சேர்ந்த பணத்தை நல்லமுறையில் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகள் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. கூட்டுறவு வங்கி நானிய உதவியை ஓர் அங்கத்துவ சங்கத்துக்குச் செய்யுமுன் பல கோணங்களிலிருந்து தான் செய்யும் நானிய வசதியை ஆராயவேண்டி இருக்கும்.

நாம் ஏற்கனவே கூறிய ஒரு வங்கியில் சரிவர நடப்பதற்கு மக்களுடைய நம்பிக்கையும் பிரதானமாகும். ஆகவே வர்த்தக வங்கியையலாகவும் சரி, கூட்டுறவு வங்கி இயலாசவும் சரி இந்த நம்பிக்கைக்குப் பொத்திரமாகும் முறையில் நடந்தே தீரவேண்டும். தாம் செய்யும் கொடுக்கல் வாங்கல்களைச் சரியான முறையிலே செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு வங்கியின் பெருநோக்கம் பொருளாதாரம் குன்றியோர்க்கு நானியவசதி செய்து கொடுத்து அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதேயாகும். வர்த்தக வங்கியில் கூட இதே நோக்கம் பிரதிபலிக்கலாம். இருந்தும் இந்த நோக்கத்தைப் பெறுவதற்கு கையாளும் முறைகள் முரண்பட்டவை நாம் அனுபவத்தில் காண்பது என்னவென்றால் பொதுவாக வர்த்தக வங்கியிலே அவர்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு நானிய வசதிக்கும் தகுந்த பிணைகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகவே அவர்களின் முழு நோக்கம் பிணை. அதைத் தொடர்ந்தே நானிய வசதி செய்யப்பெறும் நபருடைய நோக்கம், ஆற்றல் முதலியன தொடர்கின்றன. கூட்டுறவு வங்கியில் முதல் கவனிப்பது நானிய வசதியைப் பெறும் தாபனத்தினுடைய தேவை, நோக்கம், ஆற்றல். ஆனால் பொறுப்பு பிணை என்ற நோக்கம் தோன்றுவதில்லை. அடிப்படை நோக்கத்தை மறைவாக வைத்துக் கொண்டு பொதுவாக வர்த்தக வங்கியில் நானிய வசதியைப் பெறும் நபருடைய தொழிலின் நன்மை தன்மையை ஆராய்ச்சி செய்து அப்படிப்பட்ட நோக்கத்துக்கு தாம் உதவும் நானியவசதி ஒருவித ஆபத்தும் இல்லாமல் திரும்பிவரும் என்ற முழு நம்பிக்கை பெற்ற பொழுதிலும் அழகான முறையில் தமக்கு தேவையான பொறுப்புக்களைக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்வார்கள். பொறுப்புக்களை முறையாகவாங்காத இடத்து நானிய வசதியைப் பெறுபவர்கள் ஆபத்து காலத்தில் முறையாக பிணையைக் கொடுப்பதற்கு வளம் உள்ளவர்களா என்று பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே வர்த்தக வங்கியில் பொருளாதாரம் உள்ளவர்களுக்கு மேலும் பொருளாதாரத்தை வளர்க்க நானிய வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. கூட்டுறவு வங்கியில்

இன்னுமொரு பெரிய தத்துவத்தைக் காண்கிறோம். அதாவது மனிதனை மனிதனாகக் கணிக்கும் தன்மை. அவனுடைய வளத்துக்காக அவனைப் பெரியவனாகவோ அவனுடைய வளத்துக்காக அவனைப் பெரியவனாகவோ அல்லது அவனுடைய எளிமைக்காக அவனைச் சிறியவனாகவோ மதிப்பதில்லை. எவன் ஒருவன் உண்மை, உழைப்பு முதலிய ஆயுதங்கள் உடையவனாக இருக்கின்றானோ அவனுக்கு கூட்டுறவு உலகம் மதிப்புக் கொடுக்கும். அதே பிரகாரம் கூட்டுறவு வங்கியும் கொடுக்கும். அதே பிரகாரம் கூட்டுறவு வங்கியும் அப்படிப்பட்டவனுக்கு நானிய வசதியைச் செய்து கொடுக்கும். ஆகவே கூட்டுறவு வங்கியில் என்று நானிய வசதி செய்வதற்குத் தகுந்தவர் என்று கணிப்பதற்குப் பாவிக்கும் முறைகள் நானியம் பெறுபவர் தாம் பெறும் நானியத்தைச் சரியான முறையில் உபயோகித்து, அதனால் தானும் பயன் அடைந்து எடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கட்டுவாரா? என்ன நோக்கத்திற்குப் பெற்றாரோ அந்த நோக்கத்துக்குப் பாவிப்பாரா? அவர் உண்மை நெறியில் ஒழுங்குவாரா என்பதே வங்கி செய்யும் பரிசீலனை. இதே தத்துவத்தை அடிப்படையில் கொண்டுதான் கூட்டுறவு வங்கியில் ஆட்சி மன்றமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வர்த்தக வங்கியில் ஒரு சில பொருளாதார விருத்தி அடைந்த நபர்கள் தம் நன்மைக்காக இலாபம் காரணமாக தங்கள் பங்குத்தொகையின் பெறுமானத்தைக் கொண்டு அவ்வங்கி இயலின் போக்கை நிர்ணயிக்கிறார்கள். கூட்டுறவு வங்கி இயலிலோ கூட்டுறவுக் கொள்கையையும் அடிப்படைத் தத்துவத்தையும் தழுவி ஆனால் பங்குப் பெறுமானத்தை யொட்டி பங்காளருக்கு ஆட்சி செய்யும் உரிமையையும் கொடுக்காமல் ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு என்ற நியதிப்படியே நடந்து வருகின்றது. பங்காளரும் பலன் பெறுபவரும் ஒரே ஆளாக இருப்பதினால் அங்கே முதலாளித்துவத்திற்கு இடம் அற்றுப் போகிறது.

கூட்டுறவு வங்கி இயலிலும் வர்த்தக வங்கி இயலிலும் சில பொதுவங்கி இயலுக்குள்ள ஒருமைப்பாடு காணப்படுகிறது. அதாவது வர்த்தக வங்கிகளும், பொதுமக்களிடம் வைப்புப் பணத்தைப் பெறுகின்றன. கூட்டுறவு வங்கியும் அவ்வாறே செய்கிறது. அதே போல வர்த்தக வங்கி தான் கொடுத்த கடன் திரும்பி வருமோ என்று நிச்சயித்துதான் கொடுக்கிறது. அவ்வண்ணமே கூட்டுறவு வங்கியும் செய்கிறது. அதேவேளையில் இதே தொழிலில் சில வித்தியாசங்களையும் காணலாம். வர்த்தக வங்கிகள் வைப்பாகப் பெற்ற பணத்தை தான் கருதியானவர்கள் எனக்கண்ட எவருக்கும் கடனாக கொடுக்கலாம். ஆனால் கூட்டுறவு வங்கிகள் அங்கத்தவருக்கே கடன்வசதி செய்து கொடுக்கும். வர்த்தக வங்கிகள் கொடுக்கும் கடன்கள் ஆபத்துக்குள்ளானால் அவை பெறும் பொறுப்புக்களை கொண்டு அந்த ஆபத்தை ஏறக்குறைய சமாளிக்கத்தக்க நிலையில் உள்ளன. கூட்டுறவு வங்கி இயலில் இப்படிப்பட்ட கடனால் வரும் ஆபத்துக்களை பொறுப்பு இல்லாமல் கொடுப்பதனால் சமாளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கி இயலில் பெரும்பாலும் உற்பத்திக் கடன்களையே கொடுத்து வருகின்றது. இந்த உற்பத்திக் கடன் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கும், கமத்தொழில் அபிவிருத்திக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றது. இதோடு சம்பந்தப்பட்ட ஆபத்துக்கள் இயற்கையால் ஏற்படும் ஆபத்துக்களையும் இருக்கலாம், மற்றும் கடன்பெறுவதால் சிருஷ்டிக்கப்படும் ஆபத்தாகவும் இருக்கலாம். ஆகவே, மனி

தன் பிழைகளினால் ஏற்படும் ஆபத்துக்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு முடியாமல் இருக்கின்றது. மனிதனுடைய இயல்பு தாம் பெற்ற கடனுக்குப் பொறுப்புக் கொடுத்திருந்தால் பெற்றகடனை எவ்விதத்திலும் திருப்பிக் கட்டுவதற்கு முயற்சிப்பது பொறுப்புக் கொடுக்காதவகையில் அவன் உண்மையும், உழைப்பும் இல்லாதவனாகிப் பெற்றகடனைக் கொடுப்பதற்குப் பின் வாங்குவது சகஜம். கூட்டுறவு வங்கி முறையில் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு கடனும் கடனை எடுப்பவனது உத்தரவாதத்திலும், பொறுப்பு நிற்பவரின் உத்தரவாதத்திலும் தங்கி இருக்கின்றது. உத்தரவாதங்கள் முறைப்படி எடுக்கப்படுமேயானால் எடுத்த உத்தரவாதங்களையும் முறைப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரமுடியுமேயானால் மனிதனால் உண்டாக்கப்படும் ஆபத்துக்களைப் பெரும்பாலும் கூட்டுறவு வங்கிகள் சமாளிக்க முடியும். மற்றைய ஆபத்து இயற்கையினால் வரக்கூடிய மனிதனின் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஆபத்துக்களாகும். இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்களை மனிதத்தன்மை முறையிலே கடன் தவணையை நீடித்து அறவாக்கக்கூடிய முறை ஒன்று அப்படிப்பட்ட முறை கூட்டுறவு வங்கி இயலில் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. இது ஒரு மிகவும் சிறந்த மனிதாபிமானம் உள்ள முறை. இதனிடையே இயற்கையினால் வரத்தக்க ஆபத்துக்களைச் சமாளிப்பதற்கு வீமா போன்ற முறைகளையும் கூட்டுறவு வங்கிகள் கையாள்கின்றன வர்த்தக வங்கி இயலில் கொடுக்கும் கடன்கள் தவணை தப்புமேயானால் பொதுவாக வங்கிகள் பெறும் பொறுப்புக்களைக்கொண்டு கடன்களை சொல்பட்ட தவணையில் பணமாக்குவார்கள். அங்கே மனிதாபிமானத்துக்கு இடம் கொடுப்பது மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. இன்றைய உலகில் வர்த்தக வங்கி இயலும் உலக மாற்றங்களுக்கு தகுந்த வாறு தனது நோக்கம், நடைமுறை முதலியவற்றையும் மாற்றிக்கொண்டேவருகிறது. ஒருகாலத்தில் ஒரு வித அரசியல் தாக்கமும் இல்லாது தனியாளரால் தனது இலாபத்தைக் கருதி ஆபத்து இல்லாதமுறையில் நடத்தி வந்த வங்கிகள் இன்று மக்களின் சிந்தனைக்கும், மாறிவரும் அரசாங்கத்தின் தாக்குதலுக்கும் உட்பட்டு அந்தத் தாக்குதலின் போக்கிலே தம் நோக்கத்தையும் போக்கிட்டு தனியாளர்களுடைய இலாபத்தைக் காப்பாற்றும் முறையில் நடந்து வருகின்றன.

கூட்டுறவு வங்கிகள் கூட்டுறவுக் கொள்கையாகிய சுயதலையைப் பெருக்குவதற்கு ஊன்றுகோல்களாக இருக்கின்றன. அங்கத்துவ சங்கங்கள் தமது தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கு தாங்கள் பங்காளர்களாக தங்கள் வங்கிமூலம் நாணய வசதியைப் பெறத்தக்கதாக இருக்கின்றது. தங்களுக்குத் தேவையற்ற மிச்சப் பணத்தை தங்கள் வங்கியில் போடுவதால் சகஅங்கத்தவர்களுக்கு அப்பணம் உதவத்தக்கதாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கியை நடத்துபவர்களும், அதன் பயனை அனுபவிப்பவர்களும் ஒரே ஆட்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தங்கள் நன்மையை தாங்களே கவனித்தக்க முறையில் இருக்கிறது. நன்மையைச் செய்பவனும் பெறுபவனும் வேருணவரல்லர். தம் நோயைத் தாமே அறிந்து அதற்கு வைத்தியம் செய்யத்தக்க முறையில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கொள்கையாக ஜனநாயக முறையை கூட்டுறவு வங்கி மூலமே நாம் காணத்தக்கதாக இருக்கின்றது. கூட்டுறவு வங்கி அமைப்பின் ஆட்சியிலே அதன் நடைமுறையிலே நாம்

காண்பது ஜனநாயக தத்துவம். அங்கத்துவ சங்கங்களிடையே இருந்து கூட்டுறவு வங்கியை இயக்கும் இயக்குநர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். இப்படித் தெரிவு செய்யப்பட்ட இயக்குநர்கள் சரியாக நடந்து கொள்ளாவிட்டால் அவ்விடத்திற்கு வேறு ஒருவரைத் தெரிவதற்கு அவரைத் தெரிந்தனுப்பும் சங்கங்களுக்கு உரிமை உண்டு. இந்த ஜனநாயக முறையை சரியான முறையில் நடத்துவதால் கூட்டுறவுத் தலைவர்களையும் அதன் பயனால் கிராமத் தலைவர்களையும் உருவாக்கத் தக்கமுறையில் இருக்கின்றது.

அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளுக்கு இன்றைக்கு தேவையானது கூடிய அளவு நாணய வசதி. நாணய வசதி மூலம்தான் மூலதனங்களைப் பெருக்கலாம். மூலதனத்தைப் பெருக்குவதால் தான் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தலாம். ஆனால் சாதாரண வங்கிகள் மூலம் "தவமுடியாத நாணய வசதிகள் இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி அடையும் நாடுகளில் மிகவும் உண்டு. காரணங்கள், தேவையான பிணைகள் (அதாவது நாணய வசதி தேவைப்பட்டோரின் பொருளாதாரக் குறைவு) நாணய வசதி தேவைப்படும் தொழில்கள் பொதுவாக அபிவிருத்தி அடையும் நாடுகளில் கிருஷிக் தொழில்களாகவே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தொழில்கள் கூடிய ஆபத்துக்குள்ளாக இருக்கின்றன. சாதாரண வங்கிகள் ஆபத்து குறைந்த கடன்களையே கொடுக்க முன்வரும். இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாடுகளுக்குப் போதுமான நாணய வசதி செய்து தருவதற்கும், மேலும் கிராமிய நாணயவசதி செய்வதற்கும் தேவைகளை அறிந்து அத்தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் கூட்டுறவு வங்கிகளின் நடைமுறையே சரியானதாக இருக்கும். ஆகவே அபிவிருத்தி அடையும் நாடுகளில் ஏராளமான கூட்டுறவு வங்கிகளை அமைப்பதே அந்நாட்டின் நாணய வசதியைப் பூர்த்திசெய்ய முடியும். உண்மையில் கூட்டுறவு வங்கியின் நடைமுறைதான் ஒவ்வொரு கிராமியப் பகுதியிலும் உள்ள மக்களின் தேவையை அறியவோ அப்படியான தேவையைப் பூர்த்திசெய்யத் தகுந்ததாக இருக்கின்றது. கூட்டுறவு வங்கியின் தொழிற்பாடு சரியானமுறையில் அமையுமேயானால் தேவையற்ற வங்கி போட்டிசுளுக்கோ அதன் காரணமாக தேவையற்ற உற்பத்தி காரணிகளின் அழிவும் சம்பவிக்காது. கூட்டுறவு வங்கிகள் நாணயவசதி செய்யும்பொழுது அது சரியானமுறையில் உபயோகிக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிவதற்கு கூட்டுப்பாட்டோடு கூடிய நாணயவசதியை செய்கின்றது. அதாவது, தேவையான காலங்களில் தேவையான அளவிற்கே நாணய வசதியைச் செய்து கொடுக்கின்றது. ஏனைய வங்கி உலகத்திலே தாம் கொடுத்த நாணய வசதி திரும்பவும் தமக்கு வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தகுந்த பிணைகளைப் பெற்றே செய்கிறார்கள். பிணைகொடுத்தவன் தன் பிணையை மீட்பதற்குக் கடனைக் கட்டித் தீர்த்தே ஆகவேண்டும். ஆகவே, பிணை இல்லாதவன் சாதாரண வங்கியில் இடம்பெறும். கூட்டுறவு வங்கிகளை நாம் அவற்றின் நாணய பலத்தைக்கொண்டு கணிக்கக் கூடாது. ஆனால் அவைகள் எம்மாந்திரம் உற்பத்தி ஆக்கத்துக்கு உதவியாக இருந்தன என்பதையே கொண்டு கணிக்க வேண்டும். மேலும் கூட்டுறவு வங்கிகளால் கொடுக்கப்படும் கடன், உற்பத்திக் கடன்களாகவும் உற்பத்திப் பொருள்களை விநியோகம் செய்வதற்கு தொழில்படு கடனாகவும் அமைவதால் பணவீக்கம் ஒருநாட்டில் நிலவுவதற்கு இடம்பராது

The Place of Manual Work in the Curriculum

by
K. Paramothayan

There can be no doubt that manual work in well-planned projects should have a place in a liberal curriculum. M. C. Jack writing on the morality of work observed: "In contemporary society there are four things lacking .. and it is within the power and within the duty of schools to provide them. The first is a respect for good work; the second is a willingness for hard work; the third is efficiency; and the fourth is ideal service to be rendered to Society in and through a man's daily work well done".

In a society where material gains are the mainspring of action and the measuring rod of values, people invariably act as rivals rather than as partners. A. E. Housman blurted out the truth—

"I, a stranger, and afraid,
In a world I never made!"

It was William Wordsworth who found the answer to this dilemma.

"Dust as we are, the immortal spirit
grows

Like harmony in music ;
there is a dark

Inscrutable workmanship
that reconciles

Discordant elements, makes
them cling together

In one society "

The Jaffna Cooperative Training School broke new and sacred ground when they observed the 4th of March, 1968 as Work Experience Day. As Principal of the School it is not for me to evaluate the success—I leave it to the observers. But I cannot but mention some of the lessons learnt, for on them and them alone will depend all our future plans, aspirations and accomplishments.

Nearly 15 lachams of compound was cleared of stones, glass pieces and shrubs. In some places the ground was levelled. Most of the rubbish was buried in the premises and the rest, mostly branches of trees and tins, were deposited outside for the Municipality to clear. The two upstairs blocks were swept, dusted and washed. The hall was dusted and swept. All the furniture, doors and windows, even the ceiling, received the treatment they deserved.

Immeasurable

Even by the most frugal calculation it would have taken 25 labourers working a whole day to accomplish the task. It means it would have cost the school at least Rs. 125/-. But the real cost was in the region of Rs. 30/- —to provide refreshments to 65 workers—pupils, lecturers and office staff, who worked ungrudgingly for a solid 3 hours. The educational value of the undertaking is, however, immeasurable.

Now to turn to some of the lessons learnt—of all human instincts gregariousness is the most innate. But very often society as it is organised creates conditions of competition that tend to undermine the fraternal impulse. It is yet within the power of man to break through all barriers and establish a social and economic order befitting the genius of the human race. I sometimes wonder whether Omar Khayyam had this in mind when he said through Edward Fitzgerald:

"Ah Love! could thou and
I with Fate conspire
To grasp this sorry Scheme
of Things entire,

Trainees and Staff at Work

Refresher Courses

Mr. R. Rajaratnam,
President, N. D. C. F.
inaugurating the Refresher
Course for Managers and
Adm. Secretaries on
16-5-68

Mr. R. B. Rajaguru,
Deputy Commissioner,
inaugurating the Refresher
Course for Trained Em-
ployees and Auditors on
17-10-69

Would not we shatter it to
bits—and then
Re mould it nearer to the
Heart's Desire!"

Be that as it may it should be realised that no individual should be the selfish beneficiary of any inheritance bestowed upon him, but that every one, whatever be his station in life, should be an instrument in establishing a new order of things, for all to live as a happy community bereft of man-made barriers. For, as Dostoevski says, "Each of us is responsible for everything to everyone else."

In the second place, man is a teachable animal. It is through his experience as a member of a whole group that man finds self-fulfilment. Dewey emphasises this when he says, "Education is of experience, by experience and for experience."

Also a good project brings teachers and pupils into a new companionship of shared service and experience. It fosters a sense of social service and it provides an exciting contrast to the dull and dragging routine of the average student and teacher.

Freedom Plus Direction

For a project to be really successful it should be so designed as to enable participants to see some visible and tangible results of their labour. A certain amount of freedom with planned direction is highly desirable. There cannot be any real enjoyment of freedom, until pupils have learnt also to accept the responsibilities of freedom and the more freedom and responsibility are given to students in school the more likely they are to develop and maintain a satisfactory community life when they grow into adulthood.

Success of a project depends almost entirely on the willingness of participants to accept change under a common leadership. The only way to test the realism of a plan is to test it against the attitudes of those whom the plan affects—(No wonder the pupils of the Co-operative Training School have already begun to use the Dust Bins more piously than they did before). *Reforms cannot be imposed; they must be wanted.* As Miss Ritsert observes, "The teacher has a great responsibility, not only for seeing that the child acquires knowledge, but more important still, that he or she acquires a right attitude of mind to life, and that attitude to life may be summed up in the thought that he is here not only, or chiefly, to *get* but to *give*."

The Indian University Education Commission headed by Dr. S. Radhakrishnan said of rural education—"What are lacking are not natural resources or human energy but a clear mental picture of what is desirable and possible, and the character, skill, experience and culture necessary to realise such possibilities. These qualities it is the main business of rural education to provide."

I have no doubt that the Jaffna Cooperative Training School, having tasted the first fruits of shramadana will go forward in search of fresh orchards. We are happy to record that the observance of one day as Work Experience Day by every batch of trainees is now a regular feature in the curriculum. For the present I have to sincerely thank all the students, lecturers and others who extended to me their unstinted cooperation. A real and solid foundation has been laid—the edifice is yet to be. But the whole school rejoices that a start has been made, for as Pedro Orata asserts, "The only way to start is to start".

இலங்கையிற் பணவீக்கம்

W. B. செல்வநாயகம், M. Sc. (Econ.) Lond.

கூடந்த இரண்டு வருடங்களாக அரசாங்கம், கூட்டுத்தாபனம், மற்றும் தனியார் துறைகளிலே சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட்டுவெண்டுமென்ற ஓர் உத்வேகத்தைக் காணமுடிகின்றது. அரசாங்கத் துறையினைச் சேர்ந்தவர்கள் சம்பளத்தில் நாற்பது ரூபாய் அதிகரிக்கப்பட்டுவெண்டுமென்று கோரினர். இலங்கை வர்த்தக ஊழியர் சங்கம் (C.M.U.) தமது வேதனத்தில் முப்பது ரூபாய் அதிகரிப்பினைக் கோரினர். இவைகளில் கூட்டுத் தாபனமே கடைசியாக நடவடிக்கையில் இறங்கியதாகும். இக்கோரிக்கைகளை ஆராய்ந்து ஒரு திட்டமான முடிவுக்கு வரும் நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் ஒரு விசேட ஆணைக் குழுவினை, வேதனங்களைப் பற்றியும் அத்துறையில் வேலை நிலைமையைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் வண்ணம் நியமித்தது. அதே சமயம் அரசாங்கம் சம்பளக்கமிசன் வெளியிட்ட இடைக்கால அறிக்கையினையும் செயற்படுத்தத் தீர்மானித்தது. இச்சம்பளக் கமிசன் 1968ம் ஆண்டின் அரசாங்க ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து உடனடியாக நியமிக்கப்பட்டதாகும். நாட்டின் கைத்தொழில் அமைதியின்மை, ரூபா நாணயத்தின் கொள்வனவு செய்யும் சக்தியின் திடீர் வீழ்ச்சியினைத் தொடர்ந்து வெளிப்பட்டது. இவ்விளைகளின் அதிகரிப்பானது மேலே குறிப்பிட்ட வகுப்பினரை ஒத்த ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்தை உழைப்பவரை மிகவும் கொடுமையான வகையிற் பாதித்தது.

பல்வேறுவிதமான உரிமையற்ற வரைவிலக்கணங்கள் "பண வீக்கம்" என்ற பதத்திற்குப் பலதடவையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சாதாரண மக்களின் பரிபாஷையில் அது அதிகரிக்கும் விலைகளின் ஒரு தோற்றமாகும். இரண்டு வகையான பண வீக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று வருமானம் அல்லது அதிகரித்த கேள்வியினால் ஏற்படும் பண வீக்கம். இரண்டாவது கூலி அல்லது அதிகரித்த செலவினால் ஏற்படும் பண வீக்கம். கேள்வி அல்லது வருமானப் பணவீக்கத்தின் பிரதான தன்மை என்னவெனில் அதிகரிக்கும் வருமானங்களின் விளைவால் ஏற்படக்கூடிய ஒரு, பொருட்கள் சேவைகளின் கேள்வியின் அதிகரிப்பாகும். வேதன அல்லது செலவு அதிகரிப்பினால் ஏற்படும் பணவீக்கமானது உற்பத்திச் செலவினில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு பொருட்களின் விலையினை அதிகரித்துச் செல்வதாகும். இலங்கையிலே இருக்கும் பணவீக்கம் கேள்வியில் ஏற்படும் தாக்கம், உற்பத்திச் செலவிலே ஏற்படும் மாற்றம் என்னும் இரண்டு காரணிகளினாலும் ஏற்படுவதாகும்.

இலங்கையில் பணவீக்கத்திற்கான போக்கு இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் தோன்றியது. இந்தப் போக்குத் தனியே இலங்கைக்கு மட்டும் உரித்தான ஒரு விசேட தோற்றமாகாது. இக்காலப் பகுதியில் ஏறக்குறைய எல்லா நாடுகளுமே இத்தகையதோர் அனுபவத்துக்குள்ளாயின. இலங்கையில் பணவீக்கப் போக்கானது பிரித்தானிய அரசாங்கத்தினது பெருந்தொகையான இராணுவச் செலவுகளால் இயக்கி விடப்பட்டிருந்தது. இந்த இராணுவச் செலவுகள் பெருந்தொகையான இராணுவ ஊழியர்கள், கேள்விக்குத் தகைக்காரர், உணவு உற்பத்தியாளர் போன்றவரின் வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது. இவ்வாறு அதிகரித்த வருமானத்தினால் ஏற்பட்ட கூடுதலான கேள்வியைச் சமாளிக்கக்கூடிய வகையிலே பொருட்களின் நிரம்பல் அதிகரித்திருக்குமானால் ஒரு விலைப்பழு ஏற்பட்டிருக்காது. ஆனால் பற்றாக்குறையான உள்நாட்டு உற்பத்தியினாலும், சிறிதளவேயான இறக்குமதியாலும் இத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்படாததினால், தொடர்ந்து விலைகள் அதிகரித்தன. இந்த யுத்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட பொருட்களின் அருமைத்தன்மையாலும், அளவுக்கு அதிகமான கேள்வியினாலும் பணவீக்கப் பழுவானது நிலையாகவே இருந்து விட்டது.

சில பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்வதிலேயே பொருளாதாரம் தங்கி இருக்கும் நாடுகளில் இத்தகைய பணவீக்கம் இயல்பான ஒரு பான்மை என உறுதிப்படுத்தவேண்டியுள்ளது. இலங்கை பகிரங்க சந்தையில் விலை தழிப்பல் ஏற்படக்கூடிய சில மூலாதாரப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதனைச் சிறப்பாகக் கொண்டநடாடாகும். ஏற்றுமதிச் சந்தையில் எமது பொருட்களுக்கு நல்ல விலையைப் பெற்றவிடத்து ஒரு சாதகமான சென்மதி நிலுவையை உடையவர்களாக ஆவோம். இச்சாதகமான சென்மதி நிலுவை கூட ஒரு பணவீக்கமாகின்றது. எவ்வாறெனில், இது மக்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்கச்செய்யும். அதேவேளையில் கிடைக்கக்கூடிய நுகர்வுப் பொருட்கள் அதிகரிக்காதவிடத்து இந்நிலை ஏற்படும். இவ்வாறானதோர் நிலை 1950-51 ஆண்டுகளிலே நடைபெற்ற கொரிய யுத்தத்தின்போது ஏற்பட்டது. இந்த யுத்தத்தின்போது ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் விலைகள், குறிப்பாக நற்பரின் விலை அதிகரித்தது. இதன்பயனாக பணவீக்க நிலைமை பொருளாதாரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரந்திருந்ததைக் காணமுடிகிறது.

1950ம் ஆண்டைப் பின்பற்றிய வருடங்களில் பண வீக்க நிலையையானது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்த அரசாங்கங்களின் பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டங்களிலே பரந்து காணப்படுகின்றது. பற்றாக்குறைப் பண ஆக்கம் பொருளாதார அபிவிருத்திக் காலத்தின் ஒரு பிரதான சின்னமாகும். இலங்கையிலே இப்பற்றாக்குறைப் பண ஆக்கமுறையில் இரண்டு தகாத தன்மைகளைக் காணமுடிகின்றது. முதலாவதாக இந்தப் பற்றாக்குறைப்பண ஆக்கமானது, எவ்வளவிற்கு முதல் விருத்தியை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றதென்பதனை நோக்கவேண்டும். எனினும், பற்றாக்குறையானது நடைமுறைச் செலவினைக் கண்காணிக்கவும், குறிப்பாக சமூகசேவைகளின் செலவினை அதிகரிக்கவுமே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவதாக இந்தப் பற்றாக்குறையானது பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மூலங்களினால் ஈடுசெய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்கம் பண நிலுவைகளையும் வங்கி முறையில் இருந்து பணம் பெறுவதையும் பயன்படுத்தி இருக்கின்றது. இத்தகைய முறை பணநிரம்பலை அதிகரித்துவிட அது பணவீக்கத்தில் முடிவது வெளிப்படையாக. 1948 ம் வருடம் 60 மில்லியன் ரூபாவாக இருந்த இந்தப்பற்றாக்குறையானது 1958-ம் வருடம் 400 மில்லியன் ரூபாவாகவும் 1968 ல் அது 868 மில்லியன் ரூபாவாகவும் அதிகரித்தமையினை நோக்கும்போது இந்தப் பற்றாக்குறைப்பண ஆக்கமானது எவ்வளவு தூரத்திற்குச் சென்றது என்பதனை ஊகிக்க முடிகின்றது. எவ்வளவு தூரத்திற்கு இந்தப் பற்றாக்குறையின் அதிகரிப்பு அதன் தாக்கத்தினை விலைகளிலே ஏற்படுத்தியுள்ளது.

1960-ம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்த காலப்பகுதியில் அரசாங்கப் பிஸ்கால் முறையானது பொருளாதாரத்தினை மிகையான கேள்வியிலேயே வைத்திருந்தது. மொத்தக் கேள்வியிலே ஏற்பட்ட தொடர்ச்சியான பாதிப்பானது 1961 ம் ஆண்டில் இறக்குமதி வரிகளைப் புகுத்தியதன் மூலம் அதிகரித்தது. நாட்டின் வெளிநாட்டுச் செலாவணியில் ஏற்பட்ட சிக்கலான சூழ்நிலையிலேயே இது ஏற்பட்டது. சென்மதி நிலுவையிலே ஏற்படும் பற்றாக்குறையை நீண்டகாலத்திற்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணியில் இருந்து பெறுவதன் மூலம் ஈடுசெய்ய முடியாது. இறக்குமதித் தடைகளாலும், வேண்டிய உள்நாட்டு உற்பத்தியின்மையாலும் விலைகளிலே உயர்ச்சியைக் காண முடிகின்றது. அளவுக்கதிகமான கொள்வனவு சக்தியும் அதனைத் தொடர்ந்து பற்றாக்குறையும் இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட விலையுயர்ச்சிக்கு மூலகாரணமாகும்.

குறிப்பிட்ட ஆதாரங்கள் அல்லது கொள்கையில்லாத தன்மையினால் எந்த அளவுக்கு இலங்கையில் பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று கூறமுடியா திருக்கின்றது. பணவீக்கத்தினை மொத்த அல்லது சில்லறை விலைகளின் சுட்டெண்ணினால் அளவிட முடியும். ஆனால் இலங்கையில் இந்த இரண்டு வழிகளும் சாத்தியப்படக்கூடியன அல்ல, எனினும் இலங்கையில் வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண் என ஒன்று இருக்கின்றது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் என்பது பெரும்பாலும் உதவி பெற்றதும்,

குறிப்பிட்ட விலையை உடையதுமான பொருட்களினதாகும். மேலும் இது மத்திய அல்லது உயர்தர வேதனம் பெறும் குழுக்கள் பாவிக்கும் பொருட்களின் விலையை உள்ளடக்கவில்லை. எனினும் மேற்காட்டிய சுட்டெண் விலைகள், 1950 ம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்த வருடங்களில், வருடம் 7 வீதத்தினால் அதிகரித்தன. 1960-ம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்த ஆரம்ப வருடங்களில் சராசரி 2 சத வீதத்தினால் அதிகரித்திருக்கிறது.

பண நிரம்பற் புள்ளி விபரங்களைக் கொண்டு ஓர் உண்மையான சூழ்நிலையைக் காட்ட முடிகின்றது. பண நிரம்பலுக்கும் விலைகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றதெனக் கூறமுடியும். குறிப்பாக இலங்கையைப் போன்றதோர்குறை விருத்தி நாட்டிலே இப்பண்பினைக் காணலாம். இங்கு நுகர்வோர் பொருள்களுக்கு அருமைத்தன்மையும் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் நெகிழ்ச்சி இன்மையும் இருக்கின்றது. 1947 ல் மொத்த நாணயச் சுற்றோட்டம் 411 மில்லியன் ரூபாவாக இருந்தது. 1957 ல் அது 475 மில்லியன் ரூபாவாகவும், தொடர்ந்த பத்தாண்டுக் காலப்பகுதியிலே இதனைவிட இரண்டு மடங்காகவும் இருந்தது. 1947 ல் மொத்தக்கேள்வி வைப்புக்கள் 468 மில்லியன் ரூபாவாக இருந்து 1957-ல் 804 மில்லியன் ரூபாவாகவும், 1967 ல் இதிலும் இரண்டு மடங்காக 1500 மில்லியன் ரூபாவாகவும் அதிகரித்தது. பண நிரம்பலைக் கூட ஒரு சுட்டெண்ணைக் கொள்ள முடியும். வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண் குறிப்பிடுவதனைவிடப் பண வீக்கம் அதிகமானதாக இலங்கையிற் காணப்படுகின்றது.

மிகவும் அண்மைக் காலத்திலே தேசிய வருமானத்தை நடைமுறை விலைகளுடனும் நிலையான விலைகளுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராயுமிடத்து ஒரு பணவீக்கப் பான்மையினை அது வெளிப்படுத்துவதனைக் காண முடிகின்றது. 1967 ர்கும் 1968 ம் ஆண்டிற்குமான மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் புள்ளி விபரத்தை நோக்கும் போது மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் சத வீத மாற்றமானது 1967 ல் முந்திய வருடத்தை விட நடைமுறை விலைகள் 6.8 சதவீதத்தாலும் நிலையான விலைகள் 4.4 சதவீதத்தாலும் மாற்றமடைந்தன. 1968-ம் ஆண்டிற்கான மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் விகிதாசார மாற்றம் முந்திய வருடத்தை விட நடைமுறை விலைகளில் 19.3 வீதத்தாலும், நிலையான விலைகளில் 8.3 வீதத்தாலும் மாற்றமடைந்தது. இந்தப் புள்ளி விபரங்கள் 1968 ல் விலைகளிலே பெரிய மாற்றம் இருந்ததனைக் காட்டுகின்றன. 1967 ல் விலை அதிகரிப்பு 2.4 வீதமாக இருந்த விடத்து 1968 ல் அது 11 சதவீதமாக மாறியது. இலங்கை, நாணயத்தின் பெறுமதியினை நவம்பர் 1967 ல் குறைத்ததும் 1968 ல் வெளிநாட்டு நாணய மாற்று உரிமைப்பத்திர முறை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தமையும் இதனை வெளிப்படுத்துகின்றது.

வாழ்க்கைச் செலவிலே இப்பெறுமதியிற்குத்தினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தினை அறிய எந்தவிதமான மதிப்பீடும் இதுவரை செய்யப்படவில்லை. எனினும்

உள்நாட்டு உற்பத்தி, மற்றும் வெளிநாட்டு இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகமாகி உள்ளன என்பதனை மறுக்க முடியாது. அத்தோடு ஸ்ரேலிங் பிரதேசமல்லாத பிரதேசங்களில் இருந்து இறக்குமதியாகியிருக்கும் பொருட்களின் விலை 25 சதவீதமாகவும் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் இருந்து இறக்குமதியாகும் பொருட்களின் விலை 15 சதவீதமாகவும் அதிகரித்துள்ளது. பெருந்தொகையான கைத்தொழிற் பொருட்களிற்கூட அவை வெளிநாட்டு மூலப் பொருட்களில் தங்கியிருக்குமிடத்து, 20 வீதமான அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. காரணம் மூலப் பொருட்களும், உற்பத்திச் செலவும் அதிகரித்தமையே யாகும். வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்ததற்கிணங்க கதேசப் பொருட்களினதும் கைத்தொழிற் பொருட்களினதும் விலைகளும் அதிகரித்துள்ளன. வெளிநாட்டு மாற்றுஉரிமைப்பத்திரமுறை கூட ஒருவகையில் இந்த விலைஏற்றத்திற்கு முக்கிய காரணமாகின்றது. 15 வீதமான இலங்கையில் இறக்குமதியாகும் கைத்தொழில் மூலப்பொருட்களும், உதிரிப்பாகங்களும் சாதாரண விலையைவிட 40 வீதமான அதிகரிப்பினை உடையன

வாக இருக்கின்றன. அண்மையில் இந்த வீதம் 15 வீதத்தால் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அர்த்தம் என்னவெனில் விலைகள் அதிகரித்துள்ளன என்பதே. எதிர்காலத்திலே இந்த வீதம் இன்னமும் அதிகரிக்கும் சாத்தியமுமுண்டு.

முடிவாக இலங்கையிலே நிலவும் பணவீக்கத்திற்கான அடிப்படைக்காரணம் வருடாவருடம் ஏற்படும் இப்பற்றாக்குறையும், அதன் அதிகரிப்பும், உள்நாட்டு உற்பத்திகளின் நெகிழ்ச்சி இல்லாத தன்மையுமாகும். அண்மையில் ஏற்பட்ட மாற்றுவிதமானது முன்னரே சிக்கலாயிருக்கிற நிலையை இன்னும் கேடாக்கியுள்ளது. இவ்விடத்தில் பணவீக்கத்திற்கான மாற்றத்திடத்தைக் கூறமுடியாது. எனினும், முதல் ஆக்கம் அல்லது அபிவிருத்திக்கு அதிகரித்துவரும் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையினைத் திருப்பி விடாத விடத்து, பொருளாதாரத்தின் எல்லாத்துறைகளிலும் இந்தப் பணவீக்கத்தாக்கம் இருந்தவண்ணமே இருக்கும்.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு

மலிவான விலையில் திறமான பொருட்கள் கிடைக்குமிடம்:-

இணுவில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

- ★ புடவைப் பகுதி
- ★ விளைபொருட் பகுதி
- ★ பண்டசாலைப் பகுதி [(3) மூன்று கிளைகள்]
- ★ பேக்கரிப் பகுதி
- ★ கைத்தறிப் பகுதி
- ★ கிருமி நாசினிப் பகுதி
- ★ அடைவு கடை

★ இதோ உங்களுக்கோர் நற்செய்தி

எங்கள் கிராம வங்கியில் (Rural Bank) சேர்ந்து பணத்தைச் சேமித்து திரும்ப உங்களுக்கு தேவையான நேரங்களில் வட்டியுடன் பெற்று நன்மை அடையுங்கள்

இணுவில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

Inuvil M. P. C. S. Ltd

The Jaffna Co-operative Textile Societies' Union Limited

[Regd. No. 1096 of 28-4-42]

Dealers in:

YARN AND HANDLOOM TEXTILES

10/1, Clock Tower Road, Jaffna.

PHONE: 326

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்காக இயங்குவரும்
ஒரே ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம்

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய நெசவு சங்கங்களின் சமாசமே

இச்சமாசத்தில் எல்லாவித

நூல் வகைகளும்

நெசவு உபகரணங்களும்

பலவித கைத்தறித் துணிகளும்

வேட்டி

சால்வை

துவாய்

சேலை

படுக்கை விரிப்பு

சாரம் ஆதயனவும்

குறைந்த விலையில் சிறந்த ரகத்தில் சில்லறையாகவும்

மொத்தமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

5000க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் கைத்தறி மூலம்
வேலைசெய்து ஊதியம் பெற்று வருகிறார்கள்.
மேன்மேலும் நெசவுத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்து
இன்னும் கூடிய ஏழைத் தொழிலாளருக்கு
வேலைவாய்ப்புக் கொடுத்து உதவும் போக்கமாக
எமது கைத்தறித் துணிகளை ஆதரியங்கள்.

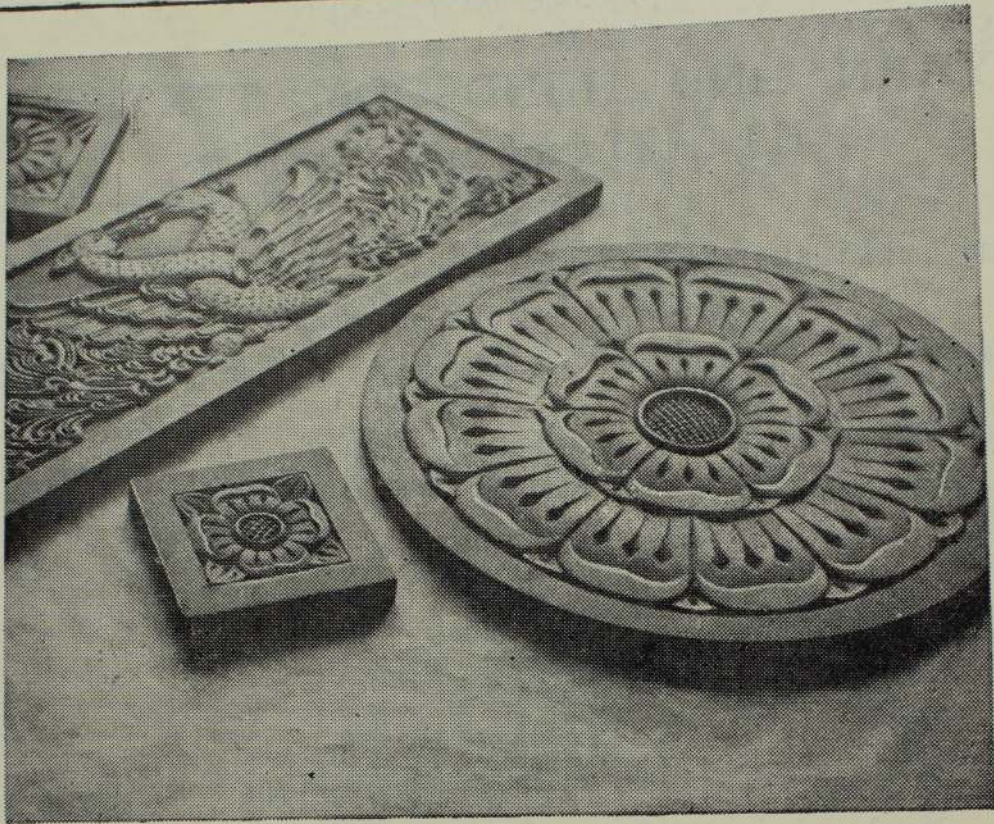
யாழ்ப்பாண ஐக்கிய நெசவு சங்கங்களின் சமாசம்

(வரைவுள்ளது)

10/1, மணிக்கூண்டு வீதி,

தொலைபேசி: 326

யாழ்ப்பாணம்

we specialise in precision casting

Fascinating business, precision casting. Precision casting comes naturally to us, as we know the art of combining craftsmanship with creativity. When precision and craftsmanship are concerned, work speaks more eloquently than words. So we let the picture above speak for us.

SAMUEL SONS & CO LTD

371, Old Moor Street, Colombo 12. Telephone: 32341

AMS 10/68

கைத்தொழில் அமைவுக் காரணிகள்

LOCATION FACTORS

எஸ். பத்மநாதன், பி. ஏ. ஆனர்ஸ், (இலங்கை)

மூலப் பொருள்வளம், அசைவுச் செலவுச் சிக்கலம், வலுவளத்தின் நிறைவு, சந்தைகளின் செறிவு, தொழிலாளர் திறமை, கூடிய முதல், நிரந்தரமுயற்சி என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே கைத்தொழில்கள் அமைவு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எல்லாக் கைத்தொழில்களிலும், எல்லா அடிப்படைக்காரணிகளும் சிறப்பான நிலையில் அமைந்துவிடுவதில்லை. தொழில்களின் தன்மை, பருமன், ஆகிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு தொழில்களிலும் சில அடிப்படை நிலைமைகள் கூடிய முக்கியம் பெற்றுக் காணப்படும். கைத்தொழில் அமைவினை எக்காரணி முதன்மையாக நிர்ணயிக்கின்றது என்பதுபற்றி ஆராயப்பெற்ற தியூனன் (Thunen) வெபர் (Weber) லொச் (Loch) பலாண்டர் (Palander) கூபர் (Hoover) போன்ற அறிஞர்கட இதுபற்றிச் சரியான, தெளிவான முடிவுக்குவரவில்லை. எனவே தனிப்பட்ட காரணிகளினால் மட்டும் தொழில்கள் அமைந்து விடுவதில்லையென்றும், பெரும்பான்மைக் காரணிகளின் துணையுடன்தான் அவை உருவாகின்றன எனவும் கொண்டு தொழில்கள் அமையும்பற்றை நோக்கலாம்.

கைத்தொழில் அமைவில் அதன் காரணிகள் வரலாற்று ரீதியில் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளமையின் ஓரளவு வரலாற்று ரீதியிலும் நோக்கவேண்டியுள்ளது. கைத்தொழில் அபிவிருத்தி பெற்றுள்ள ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இக்கைத்தொழில் அமைவுபற்றி பல அறிஞர்கள் வரலாற்று ரீதியில் ஆராய்ச்சி செய்து, அதுபற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர்களது கருத்துப்படி 18ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மனிதனது உடலும், மரவகைகளும் தான் முக்கியவலுப் பொருட்களாக இருந்தன. கைத்தொழிற் புரட்சியின் ஆரம்ப நாட்களில் நிலக்கரியே கைத்தொழில்களின் அமைவினைப் பாதித்தது. 1850ல் நூர்வியும், 1859ல் நிலநெய்யும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் கைத்தொழிற் பரம்பலில் புது மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1890ல் உபயோகமான மின்வலு தொழில் அமைவின் இன்றோர் வளர்ச்சிப்படியில் தள்ளியது. இறுதியில் அணுக்கண்டுபிடிப்பு எல்லா வலுக்களையும்விட தொழில் அமைவில் புது சகாப்தத்தையே ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கைத்தொழில் அமைவினை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரணியாக மூலப் பொருட்கள் விளங்கியுள்ளன. மூலப்பொருட்களின் தேவையடிப்படையில் இயங்குவனவான எல்லாத் தொழில்களும் மூலப்பொருட்கள் வளமான பகுதியிலேயே அமைகின்றன என்ற கருத்து நிலவிவந்தது. இரும்புருக்கு இரும்புவயல் சார்ந்தும், பஞ்சாலைகள் பகுத்திப்பிரதேசம் சார்ந்தும், சணல் ஆலைகள், சணல் உற்பத்திப் பகுதி சார்ந்தும் அமையவேண்டும் என்ற நியதியிருந்தது. வரலாற்றுக் காலத்தில் மூலப்பொருட்களினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலையங்கள் புனியியற் சட்டத்துவம் பெற்று நிலைபெற்றிருக்க, நவீன காலத்தில் இவற்றி

ன்றும் வேறுபட்டு மூலப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்து அதன் மூலம் தொழில் அமைக்கும் முறை ஏற்பட்டுள்ளது. இன்றைய நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி நவீன இடமாற்ற தொழில்களின் வளர்ச்சிப் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளதினால் மூலப்பொருட்களை வேண்டிய இடத்துக்கு நகர்த்த முடிகின்றது. சுப்பிரியர் பகுதியிலிருந்து கிழக்கு மாகாணங்கள் இரும்பு பெற்று இரும்புருக்கு செய்தல் ஐ. அமெரிக்காவிலும், ஐக்கிய அமெரிக்க பருத்தியை இறக்குமதி செய்து பஞ்சாலைகள் நிறுவுதல் ஐக்கியராட்சியத்திலும் சர்வசாதாரணமாகிவிட்ட நிலையில் மூலப்பொருட்கள் தொழில்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன என்று முற்று முழுதாக நிறுவுதல் முடியாத காரியமாகும்.

மூலப் பொருட்களை தொழில் நிலையத்திற்கும், உற்பத்திப் பொருட்களை சந்தைக்கும் அனுப்புவதல் மூலம் பெறும் சிக்கனத்தன்மையாகிய அசைவுச் செலவுச் சிக்கனமுறைதான் இன்றைய நவீன தொழில்களை கட்டுப்படுத்துகின்றன என சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். வெபர் (Weber) என்ற அறிஞர் இந்த அசைவுச் செலவுக் முக்கியம் கொடுத்தே தனது நூலை வெளியிட்டுள்ளார். ஜே. ஈ. மார்ட்டின் (Martin) என்பவர் உற்பத்திச் செலவில் இடமாற்றச் செலவு 30% அளவுள்ளது என்று கூறியதிலிருந்து அசைவுச் செலவு கொண்டுள்ள முக்கியத்துவத்தினை உணரலாம். குறைந்த செலவு செய்து கூடிய லாபம் பெறும் நோக்கமே கைத்தொழில்திபர்கட்குண்டு. எனவே கூடியளவுக்கு கொண்டு செல்லும் செலவில் சிக்கனம் ஏற்படுத்தாவிட்டால் லாபம் பெறமுடியாது. எனவேதான் இன்றைய நிலையில் அசைவுச் செலவில் பல சிக்கன வழிகளைக் கையாண்டு வருகின்றனர்.

கைத்தொழில் அமைவிற்கு மூலப்பொருட்களோ, அன்றி கொண்டு செல்லும் செலவோ காரணமல்ல, முக்கியமும்ல்ல. சந்தைகள்தான் முக்கியமும், காரணமுமானது என பல அறிஞர்கள் கூறிவருகின்றனர். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சந்தைகள் மூலம் பொருட்களைப் பெறவும், உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை செய்யவும் உகந்த இடமாக சந்தையுள்ளதால் அங்கு தொழில்கள் அமைகின்றன. இன்றைய போக்குவரத்து விரந்தி பல சந்தைகளை உருவாக்கியுள்ளது. மக்கட்பெருக்கம் சந்தைகளை இன்னும் வளர்க்கின்றது. இன்று ஐக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ள பதனிடும் தொழில்கள், நாகிக் உடுபடைவைத் தொழில்கள், பத்திரிகைத் தொழில்கள் போன்றவைல்லாம் சந்தையடிப்படையில் உருவானவையாகும். இதேபோல வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி மூலம் விரிவடையும் சந்தைகள் துறைமுகங்கள் சார்ந்துள்ளதால் அங்கும் பல தொழில்கள் அமைகின்றன. பெற்றோலிய சுத்திகரிப்பு இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

மேற்கூறிய முக்காரணிகளினூற்றான் தொழில்கள் அமைய முடியும் என்றால் அது தவறாகும். இன்றுள்ள

என். வைத்திலிங்கம் அன் கம்பனி

(மட்டுப்படுத்தப்பட்டது)

கொழும்பு

யாழ்ப்பாணம்

பிரபல இரும்பு வியாபாரிகளும், உற்பத்தியாளர்களும்

எங்களால் தயாரிக்கப்படும் உயர்தர "தோன்" மார்க் முட்கம்பி, இரும்பு, பித்தளை சங்குப்புரி ஆணிகள், "றிவர் பிராண்ட்" பீலித்தகரங்கள் முதலியனவும், சகல கட்டிடங்களுக்கும் வேண்டிய எல்லாவிதப் பொருட்களும், ரோட்டுத்தார், வெடிமருந்து, தோட்டா முதலியனவும் எம்மிடம் மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் குறைந்த விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கொழும்புத்தாபனம்

450, பழையசோனகதெரு

கொழும்பு-12

தொலைபேசி இல: 33143-33144

கிளை:

138, மூன்றாம் குறுக்குத்தெரு

கொழும்பு-11

தொலைபேசி இல: 27488

யாழ்ப்பாணத்தாபனம்

138, காங்கேசன் துறைவீதி

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி இல: 530

தொழில் ஸ்தாபனம்

169, மின்சாரநிலைய வீதி

யாழ்ப்பாணம்

வவுனியா, மன்னார் மாவட்ட விவசாயமக்களுக்கு
ஓர் வேண்டுகோள்

தங்கள்

மோட்டார் உழவு யந்திர - உப - பாகங்களுக்கும்
விவசாயத்திற்குத் தேவையான மருந்துச் சாமான்களுக்கும்
இரும்புச் சாமான்களுக்கும்
மற்றும் பைசிக்கிள் உபஉறுப்புகளுக்கும்!
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ள
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

ராஜா மோட்டோ ஸ்ரோர்ஸ்

1-ம் குறுக்குத்தெரு,

கண்டி வீதி,

வவுனியா.

கிளை:

மன்னார் வீதி,

உயிலங்குளம்.

KOPAY CENTRAL MULTI-PURPOSE CO-OP. SOCIETY LTD.
கோப்பாய் மத்திய பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

பதிவு இல. J. 738 / 17-7-58

கோப்பாய்

- ★ கைத்தறிப்புடவை உற்பத்தியாளர்
- ★ உரப்பசளை மொத்த, சில்லறை விற்பனையாளர்
- ★ உணவுப்பொருள்
- ★ விவசாயக்கருவி
- ★ கிருமிநாசினி விற்பனையாளர்

சேமிக்க வேண்டுமா?

அதிகவட்டி வேண்டுமா?

இன்றே உங்கள் பணத்தை
அளவெட்டி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின்

கிராம வங்கியில்

சேமியுங்கள்

நிலையான வைப்பு:- 3, 6, 12 மாதங்களுக்கு நிலையாக வைக்கும் வைப்புகளுக்கு வட்டி முறையே 4%, 5%, 6% ஆகும்.

மேற்படி வட்டி விகிதங்களை எமது வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக வழங்கி வருகின்றோம்.

அளவெட்டி ப. நோ. கூ. சங்கம் (மட்டுப்படுத்தப்படாது)

Alaveddy Multipurpose Co-op. Society Ltd.

கை. ப. த. பத்திரம்
உயர் பிரிவு
4-1-69 – 30-9-69

இருப்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலம்)

1. பொ. பிறேமகாந்தா
2. இ. யோகராணி
3. இ. மு. நாகலிங்கம்
4. இ. இராசசுந்தரம்
5. ச. ஹண்டி-பேரின்பநாயகம்
6. அதிபர்
7. ஆர். சி. எஸ் குக்
8. பொ. கந்தையா
9. ச. ச. சுவாமிநாதன்
10. தே. க. ஜெயபாலன்
11. த. இந்திராணி
12. வி. குணபதி

நிற்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலம்)

1. மு. அப்துல்ஹசாக்
2. சு. பஞ்சரத்தினம்
3. க. கனேசபிள்ளை
4. வீ. புஷ்பராசா
5. த. சண்முகநாதன்
6. சி. இவந்தன்
7. செ. செல்வநாயகம்
8. கா. சி. சுப்பிரமணியம்
9. ச. சி. சுப்பிரமணியம்
10. இ. இராசேந்திரம்
11. செ. சண்முகசுந்தரம்
12. பெ. நடராசா

THE LAIDLAW REPORT — 1969

We had prefaced our memorandum to the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon with the enunciation of the character and role of the Cooperative Movement in the modern setting by Dr. M. Bonow, President of the International Cooperative Alliance, which we would do well to repeat:

“Cooperation is at one and the same time a commercial enterprise and a democratically controlled popular movement. It has therefore to meet a double requirement. Firstly, it must represent the highest economic efficiency in a competitive economic setting. But secondly, it must also maintain its character of a democratically controlled self-help movement for and by and through the people itself..... The policies pursued in various national movements to achieve this may differ, but the aim of all the practical measures to achieve co-ordination and integration (should be) exactly the same: to make the cooperative form of enterprise an efficient instrument to protect the economic and social interests of our members and to influence the economic development in society as a whole in the interest of the broad masses of citizens ...”

It is indeed gratifying to note that the Laidlaw Commission Report has in a large measure taken cognizance of the above enunciation which is undoubtedly a universally accepted cooperative doctrine.

The Commission has rightly drawn our attention to the fact that there is no evidence in the whole history of cooperation in the country that there has ever been any comprehensive, long-range and sustained planning of cooperative development. That the present Report, exhaustive and unequivocal as it is, fills that gap in the country's cooperative history goes without saying.

Having closely reviewed the shortcomings and strength of the movement in Ceylon, the Commissioners aver: “*We are not at all pessimistic about the cooperative movement in Ceylon, even though we see serious faults in it. Fundamentally there is nothing wrong with it that cannot be put right.*” That, we should say, is going to be the main impact of the Report and its strength as well.

We unreservedly and categorically pointed out in our memorandum to the Commission that in a developing country like Ceylon, there should be planning for national development, and one of our major recommendations was that the cooperative sector should be incorporated in the national plan, so that it can play a more vital role in the economic and social life of the nation.

In recommending a National Cooperative Development Council the Commission too has started from the assumption that the whole cooperative system must be a major component of national economic development. To quote their very words:

“In a developing country with chronic problems of poverty, shortfall in food production, unemployment and underemployment, lack of opportunity for youth, and low industrial productivity coupled with great wastage of manpower, cooperatives must either gear themselves to massive economic development or recede into the background”.

It is encouraging too that the Commission finds in the cooperative movement of Ceylon some of the ingredients of healthy development, in that it carries a goodly part of the economic load of the nation, it serves urban as well as rural people; in that cooperative business in Ceylon is Ceylonese business—as the Report rightly points out, “There is no better way, apart from the public sector, of building Ceylonese ownership of business in Ceylon than making it cooperative”.

The Report while analysing the strong points of the cooperative movement in Ceylon does not fail to see the weaker side as well. It enumerates as some of the points of strength of the movement the few societies of top quality, the tradition of belief in the value of education, the high rate of literacy for a developing country, the social traditions that create a climate for a cooperative way of life. But at the same time it also sees through fanatical dedication on the part of some cooperators, one-man shows flourishing for a while, societies built on artificial foundations of mere oratory (‘full of sound and fury but signifying nothing’) and government directives followed by mechanistic compliance of departmental officers.

We are deliberately refraining from making any close observation on any of the recommendations embodied in the report until the public and the cooperators in particular have had the chance of reading through the voluminous report in its entirety and until the full implications have been analysed and felt. That however does not prevent us from congratulating the Chairman of the Royal Commission, Dr. Alexander Fraser Laidlaw and the other Commissioners including the Secretary, on the great and arduous task which they have completed. The nation as a whole should be grateful to them for the dedication, simplicity, sincerity and honest concern for national well-being which they have brought to bear in the execution of this onerous task. That indeed is a lesson not only to the cooperators in the country but to the entire nation as well.

For the present let us hope that they have laid the foundation, as they themselves do not hesitate to claim, for a participatory democracy based on Productivity, Efficiency, and Social Justice. Let us also hope that there will be no smashing of window-panes in a rush for fresh air. Let us hope too that we shall earn our toil and inheritance anew.

Commentary in ‘Cooperator’,
October 1, 1969

இலங்கையின் கிராமிய பொருளாதார நிலை

இந்திராணி தம்பு, B. A. (Cey.)
உயர் பிரிவு

இலங்கை பின்தங்கிய நாடுகளுள் ஒன்று. அதாவது பொருளாதார விருத்தியில் குறைவான விருத்தியைக் கொண்டுள்ள நாடு. இத்தகைய நாடுகளின் பொதுவான இயல்புக்கேற்ப இலங்கையும் மொத்தக் குடித்தொகையில் 81.3% கிராம வாசிகளைக் கொண்டுள்ளதாக 1963 ம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டு அறிக்கையில் வெளியிட்டுள்ளனர். இத்தகைய பெருந்தொகை மக்களின் பொருளாதாரநிலை இலங்கையின் பொருளாதார நிலையை நிர்ணயிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் கிராமிய ஆய்வு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

கிராம வாசிகளின் முக்கிய தொழில் விவசாயம், சிறு குடிசைக் கைத்தொழில், கடல் சார் கிராமங்களில் மீன்பிடித் தொழில் எனினும் 72% மக்கள் விவசாயிகளாகவே உள்ளனர். கிராம வாசிகளின் முக்கிய பிரச்சினை விவசாயத்திற்கு போதிய நிலமின்மை. அதைத் தொடர்ந்து வருமானக் குறைவு, குறைந்த வாழ்க்கைத் தரம், முதல் இன்மை, இவற்றை வென்று விட்ட சனத்தொகைப் பெருக்கம், இதனால் வேலையின்மையும், அரைகுறை வேலைவாய்ப்பும், கிராம வாசியைச் சமூல் வாரியாகப்பிடித்துள்ளது. இதற்கு சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாட்டுக் காரணிகளை விட அன்னிய ஆட்சியே முக்கிய காரணியெனலாம். (1796-1948) 150 வருடங்களாகப் பெரும் ஏகாதிபத்திய நாட்டின் முடியேற்ற நாடாக இலங்கை திகழ்ந்ததால் அவைதல் நாட்டு நலன் கருதி வேண்டிய மூலப்பொருட்களைப் பெறுவதற்காக பெருந்தோட்டப்பயிரில் கவனம் செலுத்தினர், அதனால் கிராமிய விவசாயிகள் ஆதரிப்பார் அற்றுக் கீழ்நிலை அடைந்தனர். இதன் பிரதிபலிப்பே இன்றும் இலங்கையில் உள்நாட்டு விவசாயத்தைவிட பெருந்தோட்டப்பயிர் 2½ மடங்கு திறமை உடையதாகக் காணப்படுகிறது.

சுதந்திரம் அடைந்ததும் கிராமிய அபிவிருத்தியில் கவனமெடுத்து புனர் அமைப்புத்திட்டங்களை உருவாக்கினர். அதனால் போக்குவரத்து சுகாதார வசதிகளும், சில அடிப்படைத் தேவைகளும் கிடைத்தன. பொருளாதார விருத்தி ஏற்படும்போது சனத்தொகையும் பெருகுவது இயல்பு. இவ்வடிப்படையில் இலங்கையில் நிலத்தால் தாங்கமுடியாத அளவிற்குச் சனத்தொகை பெருகியது. இவை கிராம வாசியின் பொருளாதார நிலையை மேலும் பாதித்தது. எடுத்துக் காட்டாக கோப்பாயில் 1931 ம் ஆண்டு 580 குடும்பங்களும், 1958ம் ஆண்டு 10889 குடும்பங்களும் இருந்தன. இன்று இதன்பெருக்க விகிதம் குறைவு எனினும் குடும்பங்களின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றது.

கிராமங்களில் காணப்படும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய சில முறைகளைக் கையாண்ட போதிலும் அவை பூரண வெற்றியீட்டாமையால் கிராமங்கள் விருத்தி அடையாது காணப்படுகின்றன. இதற்கான வழிகள் (1) விளைநிலத்தை அதிகரித்தல், (2) விளைவு விகிதத்தை

அதிகரித்தல், (3) விளைவுக் காலங்களை அதிகரித்தல், (4) கிராம எல்லைகளைப் பெருப்பித்தல், (5) பிறஇடங்களில் குடியேற்றுதல், (6) கைத்தொழில் அபிவிருத்தி செய்தல் ஆகியவற்றால் கிராமிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு வழிகாணலாம்.

இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பான 16.3 மில்லியன் ஏக்கரில் 3.7 மில்லியன் ஏக்கர் நிலமே உள்ளூர் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது மொத்த நிலப்பரப்பில் 20% எனலாம். இதை 72% ஏக்கருட்பட்ட விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயிகள் பயன்படுத்துவதனால் நிலப்பற்றுக்குறை பெரும் பிரச்சினையாகும். யாழ்ப்பாணம், தென்மாகாணம், தென்மேற்கு மாகாணங்களில் தனிமனிதனுக்குரிய விளைநிலம் 3 ஏக்கருக்கும் குறைவாகவே உள்ளது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களில் 85% தினர் ஏக்கருக்கு குறைந்த நிலமும், 16% தினர் சிக்கனக் காணியும் 1% தினர் மட்டும் 10 ஏக்கருக்கு கூடிய நிலத்தைக் கொண்டுள்ளனர். சொந்தக் காணிகளை சிறு துண்டு, அதனால் 42% மேற்பட்டோர் குத்தகை நிலங்களில் கூலிக்கு வேலைசெய்யும் விவசாயிகளாகக் காணப்படுகின்றனர். நிலங்களை அதிகரிப்பதற்கு கிராமங்களைப் பெருப்பித்தல் என்பது வன்னிப்பகுதியில் ஓர் அளவு சாத்தியமெனினும் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் இதற்கு இடமில்லை. அதனால் நிலப்பயன்பாட்டு அடிப்படையில் ஆய்வுகள் நடாத்தி பயன்படக்கூடிய கிராமங்களையும், கல்நிலங்களையும், வெற்றுத் தரைகளையும், பயிர்ச் செய்கையின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும்.

அடுத்து கிராமியப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசாங்கம் மேற்கொண்ட வழி குடியேற்றத் திட்டங்களாகும். பல நீண்டகால பயன்தரு திட்டங்களை ஆரம்பித்து இடவசதி அற்ற—குடியேற விரும்பிய மக்களைத் தெரிந்தெடுத்து குடியேற்றினர். ஆனால் சரியான முறையில் குடும்பங்களைத் தெரிந்தெடுக்காமையால் அவை எதிர்பார்த்த பயன் அளிக்கவில்லை. குடியேற்றத் திட்டங்களில் முதல் படைத்தவர்களும், மத்தியவகுப்பினரும், நிலங்களைப் பெற்று ஏழை விவசாயிகளைக் கொண்டு குத்தகைக்குச் செய்வித்தனர். ஏழைவிவசாயி முழுப்பயனையும் தானே அனுபவிக்கமுடியவில்லை. இத்தகைய தன்மை கிழக்கு மாகாணத்தில் காணமுடிகின்றது. இதைவிட பல இடங்களில் இருந்தும் குடும்பங்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் குடியேற்றியமையால் போட்டியும், பூசலும் காணப்பட்டன. இவ்விடத்தில் குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கு குடும்பங்களைத் தெரியும் பொறுப்பைக் கூட்டுறவு இயக்கத்திடம் ஒப்படைத்தால்; சரியான முறையில் குடும்பங்களைத் தெரிந்து ஒவ்வொரு கிராம மக்களையும் ஒரு திட்டத்தில் குடியேற்றினால் கிராமவாசிகள் ஒற்றுமையாக பொருளாதார விருத்திக்கு உழைப்பார்கள். "பாமர்" என்ற அறிஞர் சரியான குடும்பங்களைத் தெரிந்து எடுக்காமை தான் குடியேற்றத்திட்டங்கள் பூரண வெற்றி அடையாமைக்குக் காரணம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதில் இருந்து குடியேற்றத்திட்டம் சரியான முறையில்

கூட்டமிட்டு குடும்பங்களைத் தெரிந்து நடாத்தப்பட வேண்டுமென்பது வெளிப்படல்.

அடுத்து விளைவு விகிதத்தைக் கூட்டுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விவசாயியை ஊக்குவிக்குமுகமாக வருவாயை உச்சமாக்கியது. இவ்விலை உலக சந்தைவிலையிலும் இருமடங்குகள் மேலானது. இவ்வாறு திட்டங்களை உருவாக்கினாலும் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை கூட்டுறவு இயக்கத்தையே சாரும். அடுத்து விவசாயத்தை நவீனமயமாக்க இயந்திரக்கலப்பைகள், நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள், செயற்கை உரம், களைகொல்லிகள், கிருமிகொல்லிகள் போன்றவற்றை மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் கிராமிய விவசாயிக்கு கூட்டுறவு இயக்கம் அறிமுகம் செய்து வைத்தும் பரீட்சை நிலங்களில் மாத்திரப்பயிர் (Demonstration - Plots) செய்து காட்டியும் மக்களைக் கவர்ந்தது. இதனால் கிராமங்களில் கடந்த ஆண்டுகளை விட வருவாய் கூடியுள்ளது.

அடுத்து, கிராமிய விவசாயத்திற்கு தடையாக இருந்த காரணி முதலின்மை. விவசாயி தனியாரிடம் தமது எதிர்வரும் பயிரை அடைவுவைத்து கடன் பெற்றனர். அதனால் அப்பயிரை அவர்களுக்கே விற்க வேண்டி ஏற்பட்டது. இதனால் விவசாயியின் முயற்சிக்கு ஏற்ற பயன் இல்லை. 1951ம் ஆண்டு 88% தினர் தனிப்பட்டவர்களிடமும், 6% மட்டுமே கூட்டுறவு இயக்கத்தாடாக கடன் பெற்றனர். இக்கடன் தொகை வளர்ந்து 1957 ம் ஆண்டுகளில் உச்சநிலை அடைந்தது. உதாரணமாக 1951 ம் ஆண்டு 31% 1% குடும்பத்திற்கு உரிய சராசரி கடன் தொகை 267/- வும் 1957 ல் 54% குடும்பங்களில் சராசரி கடன் 750/- வாசும் காணப்பட்டது. பின்னர் 1964-67 ம் ஆண்டுகளில் கூட்டுறவு இயக்கமூலம் சுயமாக விவசாயி கடன் பெற முடிந்ததும் இன்று ஊக்கமுள்ள விவசாயிகள் நீர் இறைக்கும் இயந்திரம், இயந்திரக்கலப்பைகள் முதலியவற்றைச் சொந்தமாகக் கொண்டு பெரும் நிலங்களில் விவசாயம் செய்பவர்களாக மாறியுள்ளனர். இவர்களில் சிலர் வருடம் 10-15 ஆயிரம் ரூபாவளையிலும் சேமிக்கிறார்கள் இவ்வாறு இவர்களை மாற்றிய பெருமை கூட்டுறவு இயக்கத்தையே சாரும். அநேகர் இப்பாதையைப் பின்பற்றாமையே முன்னேற்றமடையாதிருக்கக் காரணமாக உள்ளது.

அடுத்து, விளைவு விகிதத்தை அதிகரிக்க உகந்த வழி குறுகிய காலத்துள் விளையும் பயிரைப் பயிரிடுதல், சுழல் முறைப்பயிர்ச் செய்கையை கையாளுதல். இத்துறையில் விவசாயிகள் பாரம்பரிய முறைகளை விடுத்து ஓர் அளவு நவீனமுறைகளைக் கையாளுகின்றனர்.

அடுத்து, கிராமவாசி சொந்த முதலைத் திரட்டுவதற்கு சேமிப்புத்திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். இத்துறையிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் பலநோக்குச் சங்கங்கள், விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைச்சங்கங்கள் வாயிலாக கட்டாய சேமிப்புத்திட்டங்களை உருவாக்கி கிராமவாசியைச் சேமிக்க ஊக்குவித்துள்ளது. இவ்வகையில் கிராமிய வங்கிகள் மட்டும் 51-6 இலட்சம் வரையில் கிராம மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டியுள்ளன. மேற்கூறிய எல்லாவகையிலும் கிராமிய விவசாயம் ஊக்குவிக்கப்பட்டதனால் 1968 ம் ஆண்டு 153 மில்லியன் ரூபா வரையில் உள்ளூர் விவசாயத்

தால் கிடைத்துள்ளதெனில் அது விரைவாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது என்பது வெளிப்படல்.

அடுத்து கடல்சார் கிராமங்களை நோக்கி முக்கிய தொழில் மீன்பிடியாகும். அவர்களது வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வளவு தான் முனைந்தபோதும் அவர்களைச் சரியான வழியில் திருப்புவது கடினமாக உள்ளது. கூட்டுறவு முறையில் நவீன இயந்திரப்படகுகளையும், குளிர்சாதன முறைகளையும், தாரித போக்குவரத்துச் சாதனங்களையும் பயன்படுத்தி முழுநேர மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபடுவார்களானால் இயற்கை அளித்த கடற்செல்வத்தைப் பயன்படுத்தி வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முடியும். இவர்கள் கடற்றொழிலுடன் கரைகளில் விவசாயம் செய்து உபவருமானம் பெற்று கிராமிய பொருளாதார நிலைக்குச் சுபீட்சம் காணமுடியும். அடுத்து கிராமிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண முக்கிய வழி சிறுகைத்தொழில் எனலாம். இத்துறையில் பரம்பரையாக ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து முழுநேர வேலையாகவும், ஓய்வு நேரவேலையாகவும் செய்ய கூட்டுறவு இயக்கம் வழிவகுத்துள்ளது. இவ்வகையில் நெசவுவேலை, மரவேலை, இரும்பு வேலை, பின்னல்வேலை, தும்புவேலை, மட்டாண்ட வேலை போன்ற பல தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. இதன் வாயிலாக பெண்களும் முழுநேர வேலையும், ஓய்வு நேரவேலையும் செய்து வருவாய் பெறமுடிகின்றது. குடிசைக் கைத்தொழிலுடன் சிறு இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுப் பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்ய கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்குமானால் கிராம வாசிக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க முடியும். இதற்கு அரசாங்கம் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு போதிய இறக்குமதிச் சலுகைகள் வழங்கி தலையீட்டின்றிச் சுயமாக இயங்க விடவேண்டும்.

மற்றும் பாற்பண்ணைத் தொழில், வீட்டுத்தோட்டங்கள், கோழிப்பண்ணைகள் மூலம் கிராமவாசிகள் உபவருமானம் பெறலாம். கிராம வாசிகள் சாதமத வேறுபாடு இன்றி விவசாயம், கைத்தொழில், கடற்றொழிலில் ஈடுபடுவார்களானால் கூடிய வருமானத்தைப் பெற்று வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முடியும். அரசாங்கத்தில் சுயதேவையைப் பூர்த்தியாக்கும் கொள்கையாலும், நவீனமயத்தாலும், ஒரு கிராமவாசி மூன்று குடும்பங்களுக்கான உணவை உற்பத்தி செய்கிறான். இதனால் மறைமுகமாக விவசாயத்தில் இருந்து ஒரு பகுதியினர் நீக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க கைத்தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டியுள்ளது. "பாமர்" கூறியது போல "இலங்கையில் நிலம் ஒரு பரம்பரைக்கே போதியதாக இருப்பதால்" (30 வருடங்களுள்) கிராமங்கள் கைத்தொழில் மயமாக்கல் அத்தியாவசியம். கிராமங்கள் கைத்தொழில் மயமாகும்போது அவை நகர்ப்பண்பு அடையும். அதனால் நகரங்களை நோக்கிச் செல்லும் மக்களைத் தடைசெய்து நகரங்களைப் பாதுகாக்க முடியும். இதற்கு அரசாங்கம், மகாவலித்திட்டம் போன்ற பெரும் திட்டங்களை உருவாக்குமானால் விரைவாக நகர்ப்பண்பு அடைய முடியும். எடுத்துக்காட்டாக 1969 ம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தில் மகாவலி கங்கைத்திட்டம் 510 கிராமங்களுக்கு அவ்வருடம் மின்சக்தி வழங்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இத்தகைய திட்டங்கள் கிராமங்களை நகர்ப்பண்பாக்க வழிவகுக்கும்.

நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் பெரும்பகுதி ஏழைமக்களுக்காக மறுபங்கீடு செய்யப்பட்டாலும் அதைச் சரியான முறையில் திட்டமிடாது செலவு செய்தமையால் ஏழை, பணக்காரன் என்ற பேதமின்றி எல்லோரும் சமபயன் பெறுகின்றனர். அதற்கு நீதியான முறையில் தேவைக்கு ஏற்ப பயன் பெறக் கூடிய முறையில் திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும்.

1958 ல் நெற்காணி மசோதாவுடன் உருவாக்கப் பட்ட 11248 கிராமிய அபிவிருத்திச் சபைகளும், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஆலோசனை கூறும் சபைகளாக இருக்கின்றன. கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமானால் இச்சபைகள் கூட்டுறவுடன் இணையவேண்டும். இவை ஆலோசனைச் சபையாக மட்டுமின்றி, திட்டமிடும் சபையாக மாறி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வேண்டிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் புள்ளிவிபரங்களைச் சேமித்து நிலப்பயன் பாட்டு, சமூகப் பழக்கவழக்கம், மக்கள் தெரிவு, முதலிய அடிப்படையில் உருவாக்கி தேசிய திட்டமிடும் சபையில் உபசபையாக இவை இயங்கினால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் உகந்த திட்டங்கள் உருவாகி கிராமங்கள் வளர்ச்சி அடையமுடியும். உலக நாடுகளில் அரசாங்கம், தனியார்துறை, கூட்டுறவு ஆகியவற்றுடாகப் பொருளாதாரம் இயங்குகின்றது. ஒவ்வொன்றின் ஈடுபாடும் நாட்டுக்கு நாடு அதன் தன்மைக்கு ஏற்ப வேறுபடும். இலங்கையில் 3/4 பங்குமக்கள் ஏழை விவசாயிகளாக இருப்பதால் அவர்கள் பங்கு கொள்ளக்கூடிய கூட்டுறவு இயக்கமூலம் பொருளாதாரம் இயங்குமானால், அதுவே உண்மையான இலங்

கைக்கு உகந்த முறையாக விருத்தி அடையமுடியும், இவ்வடிப்படையில் தான் தேசிய கூட்டுறவு அபிவிருத்திச் சபையை அமைத்து அதனுடாக தேசிய திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென கூட்டுறவு ஆணைக்குழு சிபார்சு செய்துள்ளது. இதனால் கிராமிய அபிவிருத்திச் சபைகள் உபதிட்டமிடும் சபைகளாக இருந்து திட்டங்களை உருவாக்கினால் அவை தேசிய அடிப்படையில் உருப்பெற்று நடைபெறமுடியும். இவ்விடத்தில் "இலங்கையில் கிராமிய ஆய்வு நடைபெறவில்லை" என்ற பாமரின் கூற்றை மாற்றி அமைத்து கிராம அபிவிருத்தி செய்யமுடியும்.

கிராமிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இதுவரை காலமும் கூட்டுறவு இயக்கமே தூண்டுகோலாக இருந்திருக்கின்றது. அதாவது, கிராமவாசிக்கு வேண்டிய முதலை வளர்ச்சி உற்பத்திக்கு ஆலோசனை கூறி, நவீனமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தி, பொருட்களைச் சேமித்து தரப்படுத்தி பதப்படுத்தி, விற்பனை செய்தும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருட்களைப் பங்கீடு செய்தும் வந்துள்ளது. அதனால் கிராமமக்கள் மேலும் பொருளாதார அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால் கூட்டுறவு இயக்கமே துணைபுரியுமென்பதில் ஐயமில்லை. இலங்கையை ஒத்த இந்தியாவில் "கூட்டுறவு இயக்கம் தோல்வி அடையுமானால் இந்தியக் கிராமங்களின் எதிர்காலமும் தோல்வி அடையும்" எனக் கல்வேட் கூறியிருப்பது கிராமிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்குக் கூட்டுறவுக் கொள்கை அத்தியாவசியம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

உயர்ந்த ரகம்!

நிதான விலை!!

VICKNESWARA TEXTILES

House for Fashion Dealers of Quality Textiles and Dress Materials
VARIOUS DESIGNS AND OILMAN GOODS
Power House Road, JAFFNA

விக்னேஸ்வரா புடவை மாளிகை

எங்களிடம்

கூப்பன் புடவைகளும், கைத்தறி நெசவுத் துணிகளும்,

இன்னும் பலரகமான ஜவுளித்தினுக்களும்,

சாய்ப்புச்சாமான்களும்

விலை சகாயமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

POWER HOUSE ROAD, JAFFNA.

மின்சாரநிலைய வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

**FOR YOUR REQUIREMENTS
OF AGROCHEMICALS**

CALL ON US

WE ENSURE QUALITY

AND PROVIDE

FREE TECHNICAL ADVICE

**SOUTH YALPANAM M. P. C. S. UNION LIMITED
KILINCHCHI.**

Telephone: 248

Telegram: YARLUNION

வலி - மேற்கு பலநோக்குக்
கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் (வரைவுள்ளது)
VALIKAMAM WEST MULTIPURPOSE CO-OPERATIVE
SOCIETIES' UNION LTD.

சமாசத்தின் விசைத்தறி நெசவாடையில் நெய்யப்பெறும்

செயற்கைப் பட்டுச் சேலைகள்

வேட்டிகள், சால்வைகள், சட்டைத்துணிகள்

சிறந்த தரம்

மலிந்த விலை

விற்பனையாளருக்கு விரும்பத்தக்க விற்பனை கழிவு கொடுக்கப்பெறும்.

மக்களின் தேவைக்கான எப்பொருள்சளும் எமது சமாசத்தில்
நியாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உங்களது தேவையை பூர்த்தி செய்ய விரும்புவோர்
உடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

தொலைபேசி:- 525 மானிப்பாய்

தந்தி:- வலிக்கோ

சங்காலை

SUSUL INDUSTRIES

MANUFACTURER'S OF READY-MADE GARMENTS

47, BEACH ROAD, JAFFNA.

நவ நாகரீக சிறுவர் ஆடைகள்,
மற்றும் கண்கவர்
றெடிமேட் உடுப்புகளுக்கு

சுசுல் இன்டஸ்றீஸ்

ஸ்தாபனத்திற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்: சுசுல் இன்டஸ்றீஸ்
47, பீச் ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

இணையற்ற புகையின்பம் தருவது

“ ர தி பீ டி க ள் ”

காரம், மணம், குணம்
நிறைந்தது

ர பீ ர
தி டி தி

உற்பத்தியாளர்கள்:

யாழ்ப்பாண மலையாளம் புறகயிலை ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம்

தொலைபேசி இல. 543

உடுப்பிட்டி கி. ச. பகுதி
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம்
(வரைவுள்ளது)
பதிவு இல. JE 157

Uduppidy V. C. Area Multipurpose Co-operative Societies Union Ltd.
VALVETTITURAI

உங்கள் தேவையை
உடுப்பிட்டி கி. ச. பகுதி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சமாசத்துடன்
தொடர்புகொண்டு நூ்த்தீசெய்யவும்

- ★ உணவுப் பொருட்களா?
- ★ ஜவுளி வகைகளா?
- ★ கட்டிடப் பொருட்களா?
- ★ பசளை வகைகளா?
- ★ எரி பொருட்களா?

இன்றே ஒருமுறை விஜயம் செய்யுபுங்கள்.

Milk White Soap Works

JAFFNA

Telegrams: MILKWHITE

Telephone: 7233

கூட்டுறவே நாட்டின் உயர்வு

மில்க்வைற் சோப் ஒன்றே கடந்த 42 ஆண்டுகளாக
மக்கள் நல் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது.

மில்க் வைற் தயாரிப்புகளை வாங்கி மேலும்
ஆதரவு தரும் வண்ணம் வேண்டுகிறோம்.

- ★ மில்க் வைற் நீல சோப்
- ★ மில்க் வைற் பார் சோப்
- ★ மில்க் வைற் சலவைப் பவுடர்

மில்க் வைற் சோப் தொழிற்சாலை, யாழ்ப்பாணம்

கூ. ப. த. பத்திரம்
சாதாரண பிரிவு
3-1-69 — 30-4-69

இருப்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலம்)

1. ந. ஈஸ்வரி 2. பே. தயாளமலர் 3. வை.கனகம்மா 4. வே. சிவமணி 5. இ.இராசசுந்தரம்
5. இ. மு. நாகலிங்கம் 7. அதிபர் 8. பொ. திருநாவுக்கரசு 9. பொ. கந்தையா 10. ம. ஜெகநாதன்
11. மு. புஸ்பவதி 12. இ. மகேஸ்வரி 13. அ. வள்ளியம்மை 14. பொ. பூபதி 15. செ. வசந்தமலர்

நிற்பவர்கள்:- (முதலாம் வரிசை) (இடமிருந்து வலம்)

1. ஆ. சந்திரபோஸ் 2. சி. இரத்தினம் 3. ஐ சிங்கராசா 4. வி. திருஞானம் 5. சி.சிவசுப்பிரமணியம்
6. க. பத்மசாமி 7. கு. ஜெயராசசிங்கம் 8. சி. கணபதிப்பிள்ளை 9. நா. முத்துக்கிருஷ்ணன்
10. மு. நல்லையா 11. சி. முத்துகிருஷ்ணன் 12. ந. கனகரத்தினம் 13. சு. ஸ்ரீகாந்தன்
14. சி. மார்க்கண்டையர் 15. வை இளங்கோ 16. த. கணபதிப்பிள்ளை 17. ந. கோபாலகிருஷ்ணன்
18. த. பத்மநாதன் 19. செ. விசுவலிங்கம் 20. மு. யோகராசா

நிற்பவர்கள்:- (இரண்டாம் வரிசை) (இடமிருந்து வலம்)

1. யா. இராமநாதன் 2. சி. வினாயகமூர்த்தி 3. ச. யோகேஸ்வரன் 4. வீ. சிவஞானசுந்தரம்
5. பொ. தேவராசா 6. செ சிவலிங்கம் 7. க. நவரெத்தினம் 8. சி. கந்தையா 9. பொ. தங்கராசா
10. சி. செல்வரத்தினம் 11. வா. சடாச்சரம் 12. வீ. இரத்தினம் 13. பொ. வடிவேலு
14. சி. இராசேந்திரம் 15. அ. தியாகலிங்கம் 16. ச. குமாரசாமி 17. சு. சந்திரகோபாலு
18. செ. காசிப்பிள்ளை

ஊ. ப. த. பத்திரம்
சாதாரண பிரிவு
1-7-69 — 31-10-69

இருப்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலம்)

1. அ. குலபூசணம் 2. சோ. கமலாதேவி 3. ஆ. இராஜகுலேந்திரன் 4. செ. சிவதொண்டன்
5. பொ. சுந்தையா 6. பொ. செல்வரெத்தினம் 7. அதிபர் 8. ந. கனகசேகரம் 9. செல்வரசு குக்
10. இ. இராசசுந்தரம் 11. ஆ. மகேஸ்வரா 12. சு. ச. சுவாமிநாதன் 13. க. சரோசாதேவி

நிப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலம்)

1. கெ. இராசநாயகம் 2. ந. முத்துலிங்கம் 3. த. சிறீஸ்கந்தராசா 4. மு. இராசேந்திரன்
5. கி. புண்ணியமூர்த்தி 6. செ. மகேந்திரவர்ணன் 7. தி. குகானந்தன் 8. சி. தம்பையா
9. தா. ஆனந்தன் 10. வே. சுந்தரலிங்கம் 11. கு. இராயப்பு 12. தி. நடராசமூர்த்தி
13. அ. ஜெயபாலன் 14. மு. மகேஸ்வரன்

கூட்டுறவுக் கல்வி

வசந்தமலர் செல்லத்துரை,
சாதாரண பிரிவு,

ஐயறிவுடைய மாக்களையும், ஆறறிவுடைய மாக்களையும் நோக்கும்போது மாக்களைவிட ஓரறிவால் மேம்பட்ட மாந்தரிடையேதான் எத்தனை விந்தை! வண்டிச் சக்கரம் போலல்லவா செல்வமும், வறுமையும் சுழன்று சுழன்று வருகின்றது. ஏன் இந்த நிரந்தரமற்ற வாழ்க்கை? ஏன் வறுமை தாண்டவம் ஆடவேண்டும்?

இந்தக் கேள்விகளை அடியோடகற்றி நம் நாட்டை வளங்கொடுக்கும் நாடாக மாற்ற நாம் ஒவ்வொருவரும் பொதுக்கல்வியுடன் கூட்டுறவுக் கல்வியையும் கற்க வேண்டும். பொதுக் கல்வியால் அறிவை வளர்க்கலாம்! அரசாங்கத்தின் பணத்திற்கு அடிமையாகலாம்! ஆனால் கூட்டுறவுக் கல்வியால் சகோதரத்துவம் உள்ள வர்களாக வாழலாம்; சுதந்திர புருடர்களாகத் திகழலாம். இதனால் பொதுக் கல்வியைக் கற்கவேண்டாம் என்று கூறவில்லை. ஒவ்வொருவரும் பொதுக்கல்வியுடன் கூட்டுறவுக் கல்வியையும் கற்கவேண்டும். இதனால் அவர்கள் அரசாங்கத்திடம் வேலையில்லாவிட்டாலும் உலகம் போற்றிப் புகழும் உழவுத்தொழில், நெசவுத்தொழில், மீன்பிடித்தொழில் போன்ற தொழில்களைச் செய்து பெறும் ஊதியத்தைக் கொண்டு சுதந்திர புருடர்களாக வாழலாம்.

ஒவ்வொருவரும் அரசாங்கத்தின் அடிமைகளாய் அலுவலகத்திலே ஆசனத்தில் அமர்ந்து பேரவைப் பிடித்து பெரும் பணம் சம்பாதித்தால் எதை உன்பது? எப்படி வாழ்வது? எவ்வாறு சுதந்திரமாகத் திகழ்வது? அட்டையில் அமிர்தம் என்று எழுதிவிட்டு பசித்தால் பசிதீருமா? எதற்காக இந்த தர்மசங்கடம்?

இந்நிலை மாற கூட்டுறவு என்னும் தினகரனை உதிக்கச் செய்தல்வேண்டும். எப்படி உதிக்கச் செய்வது? அதற்கு ஒரே ஒரு வழி கூட்டுறவுக் கல்விதான். "ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு" என்ற மணிமொழியைக் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் கூட்டுறவுக் கல்வியைப் பெற்று தொழிலைச் செய்தல் வேண்டும். இதனால் உணவுப் பொருள்களுக்கும் உபஉணவுப் பொருள்களுக்கும் ஒருபோதும் பற்றாக்குறை ஏற்படாது.

உதாரணமாக, உலகம் போற்றிப் புகழும் உழவுத் தொழிலை எடுத்தால் பட்டப்பகலிலே கொழுத்தும் வெய்யிலிலே நெற்றி வியர்வை சிந்த பண்பற்ற நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்யும் ஒரு கூட்டுறவுக் கல்வி பெருத ஒரு பாட்டாளியைப் பார்க்கதால் இளகாத மனமும் இளகாமன்றே. ஏன் அவன் தனித்து அப்படிக்கொளத்தும் வெய்யிலில் புழுப்போன்று துடிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கேள்வி எழுந்தால் அதற்கு கூட்டுறவுக் கல்வி இன்மை என்பதே பதில் என்று துணிந்து கூறலாம். அதாவது, கூட்டுறவினால் ஏற்படும் நன்மையை அவன் அறியவில்லை.

ஐ. அ. நா, ஸ்பெயின், போன்ற நாடுகள் நாகரீகப் பாதையில் முன்னோடியாய் விளங்குவதற்குக் காரணம் தான் என்னே. அங்குள்ள பாடசாலைகளில் பொதுக் கல்வியுடன் கூட்டுறவுக் கல்வியையும் பிணைத்துக் கற்பிப்பதே காரணமாகும். கூட்டுறவுக் கல்வியே நாட்டின் முன்னேற்றத்தின் ஆணிவேர். கூட்டுறவுக்கல்வி பெற்ற தொழிலாளியே நாட்டைச் செப்பளிக்கும் சிற்பி.

இப்பொழுது இயந்திர மூலம் பெரும் நிலப் பரப்பு கள் உழுது பண்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. விஞ்ஞானமும் கூட்டுறவுமே காரணம் என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. ஒருவர் தனித்து மேற் சொல்லப் பட்ட முறையில் தொழில் செய்யுமா முடியாத காரியமாகும், எனவே, எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நன்றாக உழைத்து முழு ஊதியத்தையும் பெறச் செய்வதற்கு கூட்டுறவுக் கல்வி கட்டாயமாக அளிக்கப்பட வேண்டும். கூட்டுறவுக்கல்வி கட்டாயமாகச் சேர்ந்து உழைப்பதால் என்ன அனுகூலம் அடையலாம் என்பதை உணர்த்த முடியும். கூட்டுறவுக் கல்வியை ஆண்களே கற்கவேண்டும். அவர்களே சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பெண்களிடமிருந்து முற்றாக அகற்றப்பட வேண்டும்.

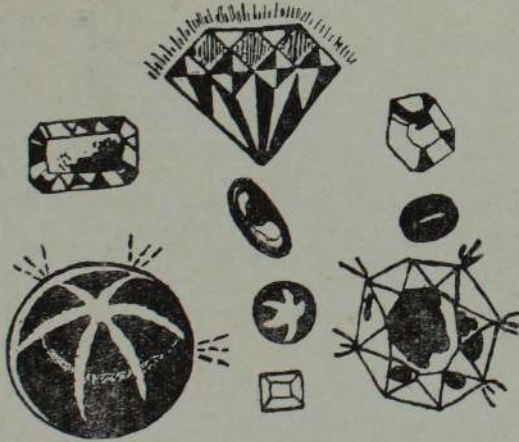
பொதுக்கல்வியைக் கற்றோர் சிலர் ஏழை எளிய வர்களே தொழில்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு தமது பொன்னான வாழ்நாளை மண்ணாகக் கழிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு கூட்டுறவுக் கல்வி அளிக்கப்படுமாயின் அவர்களின் எண்ணக் கோட்டைகள் தரைமட்டமாக்கப்படும். கூட்டுறவுக் கல்வியைக் கற்று தொழில்களைச் செய்தால் அஞ்சியும், கெஞ்சியும் வாழும் வாழ்க்கை ஒழியும். கஞ்சி குடித்துக் கந்தை கட்டும் வறுமை மாறும். பாரதியாரின் "தனிமனிதனுக்கு உணவில்லையெனில் செகத்தினை அழித்திடுவோம்" என்ற வீர முழக்கம் மக்களிடையே திகழும்.

அரசாங்கம் பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை கூட்டுறவுக் கல்வியை ஒரு கட்டாயப்பாடமாகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதே எனது அவா. தொழிலாளருக்கும் வருங்கால தொழிலாளரான இன்றைய மாணவ சமுதாயத்திற்கும் பொதுக்கல்வியுடன் கூட்டுறவுக் கல்வியும் கற்பிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு என்ற சொல்லை வேம்பென நினைக்கும் பாமரமக்களை அது தித்திக்கும் தேன்கரும்பென நினைக்கச் செய்தல் வேண்டும். எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் கூட்டுறவு என்ற பாடம் கற்பிப்பதன் மூலம்தான் கூட்டுறவின் மகத்துவத்தை உணர்த்த முடியும். எனவே நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் கூட்டுறவுக் கல்வியைக் கண்ணம் கருத்துமாகக் கற்று மனிதரிடையே பிணைந்திருக்கும் அடிமைத்தனையை அடியோடு தகர்த்தெறிந்து சுதந்திர புருடர்களாகத் திகழச் செய்தல் வேண்டும்.

இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் இரத்தினக்கல் தொழிலும்

எஸ். பஞ்சரத்தினம், உயர் பிரிவு

சரித்திர காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் இலங்கை முத்து (Pearl) இரத்தினங்கள் (Gems) கொழிக்கும் செல்வப் பூமியாக விளங்கி வந்துள்ளது. இரத்தினதீபம் என அழைக்கப்பட்ட சமுநாட்டிலிருந்து உரோமர்களும், கிரேக்கர்களும், சீனர்களும், அரேபியர்களும் முத்துக்களையும், இரத்தினங்களையும் அள்ளி அள்ளிச் சென்றனர் என்பது இங்கு வந்த பிறநாட்டுத் தேச ஆராய்ச்சியாளரின் குறிப்புக்களிலிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது. இலங்கையில் ஐரோப்பியர்கள் காலேடுத்து வைப்பதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பதாகவே இங்கு அழகான தாதுப் பொருட்கள் தேடப்பட்டு வந்திருக்கின்றன வென்ற உண்மைக்கு இரத்தின புரி, திருவன்வலை (இரத்தினப்பரல்) என்ற இடங்களின் பெயர்கள் சான்று பகர்கின்றன.

மேல்நாட்டவர் இத்தீவை செல்வத்தீவாகவே கருதி வந்திருக்கின்றனர். "மார்க்கே போலோவின் பிரயாணங்கள்" என்ற புத்தகத்தில் இலங்கை அரசனுக்குச் சொந்தமாகவிருந்த மாணிக்கத்தைப் பற்றிய வர்ணனையானது "ஒரு சாண் நீளமானதும், களங்கமற்றதும், வர்ணிக்க முடியாத பளபளப்பையுடையதுமாகும்" என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கற்பாலது. இத்தகைய சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற இந்நாட்டில் இன்னும் இரத்தினங்களுக்குக் குறைவில்லை. சப்பரசமுவை மாகாணத்தில் இன்றும் இரத்தினங்கள் தோண்டியெடுக்கப்படுகின்றன.

ஐரோப்பியர் வருகையின் பின் இலங்கையில் பெருந்தோட்டப்பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பமானது. குறிப்பாக ஆங்கிலேயரின் வருகையின்பின்புதான் சதயிலை இலங்கையில் வியாபாரப்பயிராக பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கை வகித்தது. இதோடு றப்பர், தெங்குப் பொருட்கள், வாசனைத்திரவியங்கள் என்பனவும் பக்க பலமாக விளங்கின. இவையே அன்றும் இன்றும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிப்பனவாக விளங்கின. ஆனால் என்றும் இவைதான் இலங்கையின் பொருளாதாரத்துக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் என கூற முடியாது. எனவே இந்நிலையில் இலங்கை தனது பொருளாதாரத்தை விருத்தியுறச் செய்வதற்கு வெவ்வேறு உற்பத்தித் துறைகளை நாடி அவற்றை அபிவிருத்தியுறச் செய்து புத்துயிர் ஊட்ட வேண்டி இருக்கிறது. இந்த வகையில் இரத்தினக்கல் தொழில் புதிய தொகு துறையாகும். இதைப் பற்றி நாம் பலகோணங்களில் இருந்து பார்க்குமிடத்து பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏதுவான தாதுப்பொருள்கள் இலங்கையில் கிடைத்த போதும் அவை சரியாகப் பயன்படுத்தப் படவில்லை என்பது பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது. பெறுமதியும்,மானமும், மதிப்பும் மிக்க தாதுப்பொருள்களான இரத்தினக் கற்களைப் பற்றி பொருளாதார ரீதியில் ஆராயும் பொழுது முதலில் இவை உலகிலும், இலங்கையிலும் எங்கெங்கு கிடைக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும், எத்தகைய தரம் வாய்ந்தவை என்பதைப்பற்றியும் பார்ப்பது பொருத்தமானதும், அவசியமானதுமாகும்.

இலங்கை, இந்தியா, பர்மா, கனடா, கயானா, பிரேசில், ஸியர்ராலியோன், லாப்ரடோர், வெலோதா, நைஜீரியா, தென்னாபிரிக்கா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, நியூசிலாந்து, யூரல்மலைத்தொடர், டாஸ் மானியா, ஆஸ்திரேலியாவில் குறிப்பாக அனுகி, நியு சவுத் வேல்ஸ் முதலிய உலக நாடுகள் பலவற்றில் பூமிக்குள் எத்தனையோ அபூர்வமான வண்ணக்கதிர் வீசும் விலையுயர்ந்த கற்கள் புதைந்திருக்கின்றன. நிலத்தின் ஆழத்தில் பதிந்தோ, ஆற்றுப்படுக்கையிலும் சமுத்திரக்கரை ஓரத்திலும் கிடந்தோ, மலைப்பாறைகளுக்கு இடையில் சிக்கியோ இந்தக் கற்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து இந்தியா வரையிலும் ஸியர்ராலியோனிலிருந்து இலங்கை வரையிலும், எத்தனையோ நிறங்களிலும், தரங்களிலும், பரிமாணங்களிலும் எல்லாவிதமான உயர்ந்த கற்களும் தென்படுகின்றன.

இந்தப் புதையல் மிக அதிகமாக அகப்படுவது இலங்கையில் தான். சப்பிரகமுவை மாகாணத்தில் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் முக்கியமாக தெல்கொடை, பத்தலை, பெல்மதுளை, ஒக்கம்பிட்டி முதலிய இடங்களிலும் கண்டி மாவட்டத்திலும், அம்பலாங்கொடைக்கருகாமையிலும், குருவிற்ற ஆசிய இடங்களிலுள்ள பூர்வகால கேம்பிரியன்பரல் மண்வலையத்திலும் களிமண் பிரதேசத்திலும் இவை நியாயமான அளவு காணப்படுகின்றன. சிதைவடைந்த "பெக்மடைட்" படிவங்களிலிருந்தும் இரத்தினக்கல் அறுத்தெடுக்கப்படுகின்றன.

கணக்கில்லாத எத்தனையோவகைக் கற்கள் இங்கே கிடைக்கின்றன. எனவே, அவற்றின் பெயர்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்டுக் கொண்டே போவதை விட வைரம் (Diamond), மரகதம் (Emerald), ஸ்படிகம் (Opal) மங்கல் பைநீலம் (Turquoise), இவற்றைத் தவிர மற்ற எல்லாக் கற்களும் இலங்கையில் கிடைக்கின்றன என்று சுலபமாகச் சொல்லி விடலாம். எனினும், பல நிறங்களிலுள்ள பரிங்குரத்தினம் (spinel) "பிரபை" எனப்படும் வெண்மையான பிரகாசத்தை வெளிவிடும் சிவப்பு மாணிக்கக்கல் (Ruby), முத்து (Pearl) நீலக்கல் (Sapphire), சமுத்திர வானக்கல் (Aqua marine) இரத்தினமாகக் செதுக்கத்தக்க கனிமக்கல் (Zircon) புஷ்பராகம் (Tourmaline), வைரீரியம் எனப்படும் கஃர ஸ்படிகம் என்ற பூனைக்கண்கல் (Cat's-Eye) தன்மீது படும் ஒளிக்கேற்றபடி பச்சையிலிருந்து சிவப்பு வரை மாறும் அலெக்ஸாந்திரா ஓண் மாணிக்கம் (Alexandrite), ரல்வா என்று சொல்லப்படும் கோமேதகம் (Garnet), செவ்வந்தி என்றழைக்கப்படும் பத்மராகம் (Amethyst), குருந்தம் (Corundum), பச்சைப் படியங்கள் (Beryl) சந்திரகாந்தக்கல் (Moonstone) இன்னும் இப்படி எவ்வளவோ அடுக்கிக் கொண்டு போனாலும் இலங்கையில் கிடைக்கும் கற்களின் பட்டியல் பூர்த்தி பெறாது. இங்கு கிடைக்கும் கனிமக்கல் (Zircon) இலங்கை வைரம் என்று அழைக்கப்படுவதுண்டு. இக்கல்லின் சிறப்பு, இது வைரத்துக்கு மிக நெருங்கிய தோற்றம் அளிப்பதுதான். வைரத்தைப் போல் இதில் எவ்வளவு உறுதி இல்லாவிட்டாலும், இதைச் செதுக்கி சாணை பிடித்தால் வைரத்தைப் போலவே பிரகாசமாக இருக்கிறது. இயற்கையிலே பழுப்பும் மஞ்சளும் கலந்து கிடைக்கும் இதைச் சூடுபடுத்தி வெண்மையாகவோ, நிறமற்றதாகவோ மாற்றலாம். வெறும் உஷ்ணத்தினாலேயே இது மஞ்சள், செம்மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு, ஷெர்ரி மதுவைப் போன்ற பழுப்பு (Sherry Brown) இத்தனை நிறங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்யலாம்.

இத்தகைய பெருமையும், தரமும், மதிப்பும் வாய்ந்த இரத்தினங்களை இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மனி, முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளும், ஹொங்கொங், ஜப்பான், இந்தியா முதலிய ஆசிய நாடுகளும், ஐக்கிய அமெரிக்காவும் விரும்பி வாங்குகின்றன. உற்பத்திச் சம்பந்தமான புள்வி விபரங்களோ சேர்க்கப்படாத போதிலும் விலையுயர்ந்த இரத்தினக் கற்களும் விலைகுறைந்த இரத்தினக் கற்களுமாக 1963-ம் ஆண்டில் 157, 538 கரட் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இதன் பெறுமானம் 36 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாயாகும். இலங்கையின் இரத்தினக்கல் உற்பத்தியில் 90 வீதம் (பெறுமானத்தில்) ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அதாவது இலங்கையில் இருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும்

இரத்தினக் கற்களின் பெறுமதி 20 கோடி ரூபா என்றும், ஆனால் உத்தியோக பூர்வமாக இலங்கைக்கு கிடைப்பது 40 லட்சம் ரூபா மாத்திரமே என்று வர்த்தக அமைச்சின் அறிக்கையில் இருந்து அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

இதற்கு காரணம் இரத்தினக்கற்கள் இலகுவாக வெளிநாடுகளுக்குக் கடத்திச் செல்லப்படுவதுதான். எவ்வளவுதான் நிர்வாக ரீதியில் தடுப்பு முறைகளைக் கையாண்டாலும் இதனை நீக்கவே முடியாத இருக்கிறது. இந்த குறைபாடே இலங்கையின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்குப் பெரியதொரு தடையாகவும் அமைந்துள்ளது.

இலங்கையில் இரத்தினக்கல் தொழிலுக்கு உதவி செய்ய வர்த்தக அமைச்சு திட்டமிட்டிருக்கிற போதிலும், கூட்டுறவு இயக்கம் இத்தொழிலுக்கு எவ்வளவு தூண்டுதலாக அமையும் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இரத்தினக்கற்களுக்குப் பெருமகிராக்கி ஏற்படுத்த இப்பொழுது மக்கள் வங்கி முன்வந்துள்ளது என்பதை அறியும்பொழுது எந்தவித மேசடி களுக்கும், கடத்தல் முயற்சிகளுக்கும் இடம் இருக்காது என்பது பெருமளவுக்கு உண்மையுள்ளதாகும். அதாவது, உள்ளூர் இரத்தினக்கல் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து இரத்தினக்கலை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் மக்கள் வங்கி பெற்று வருடத்திற்கு இரு முறை பரிசீலக ஏலத்தில் விற்பனை செய்யவும், இதற்கு உலகெங்கும் இருந்து இரத்தினக்கல் வியாபாரிகள் மற்றும் தேவையானோரை ஏலம்கோர அழைக்கவும் மேற்படி வங்கி நடவடிக்கை எடுத்துள்ளமை வரவேற்கக்கூடிய தொன்றாகும்.

பொருளாதார விருத்தியில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கு இரத்தினக்கல் தொழில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருந்தபோதிலும் இத்தொழிலுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைப்பற்றி பொருளியல் ரீதியாக ஆராயும் கால் முதலில் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும், சங்கச் சட்ட விதிகளுக்கும் கண்ணில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு நடைபெறும் கள்ளக் கடத்தல் முயற்சி ஒரு பெரும் பிரச்சினையாகும். இதை தடுப்பதற்கு கடுமையான சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்துவதோடு அரசாங்க தாபனத்திற்கோ, கூட்டுறவு தாபனத்திற்கோ ஏற்றுமதியின் ஏகபோக உரிமையை வழங்குவதால் உற்பத்தியாளர்களும் பயனடைவார்கள், அரசாங்க வருமானமும் அதிகரிக்கும்.

அடுத்து யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டில் சங்கு, கடலட்டைத் தொழிலுக்கு என்ன முறையில் தனி யார் தலையீடு இருந்ததோ இவ்விதமே தென் மேற்கு இலங்கையிலும் இரத்தினக்கல் தொழிலுக்கு பணம் படைத்த முதலாளிகளில் ஆக்கிரமிப்பு இருந்து வருகிறது. சங்கு, கடல் அட்டை ஏற்றுமதியில் கூட்டுறவு இயக்கம் என்னவகையில் கைகொடுத்து பலரையும் திருப்தியுற் செய்ததோ அதே வகையில் இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதியிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் பூரண பங்கு கொள்ள வேண்டும்.

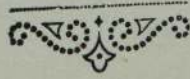
இலங்கை பாரம்பரியமாக இரத்தினக் கற்களுக்குப் பெயர்போனது எனினும், பழைய முறைகளைக் கையாண்டே இரத்தினக்கல் வெட்டி யெடுக்கப்படுகிறது. இப்படி எடுத்த கற்களை பட்டை தீட்டி ஒளிரச் செய்யும் முறை கூட மிகப் பழங் காலத்தைய முறையாகும். ஏன் இப்படியுள்ளது என்பார்க்குங்கால் இரத்தினக்கல் தொழிலாளர்களுக்கென்று நவீன உபகரணங்க

எனதுவும் இலங்கையிலே இல்லை. அதுவும் மல்லாமல், அது பவத்தை மாத்திரம் பெற்றிருப்பவர்களைக் கொண்டு தான் கற்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இவர்களுக்கு பெளதிக அறிவோ இரத்தினக்கல் இயல் அறிவோ அற்பமேனும் கிடையாது. இத்தகைய குறையை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கமாகவே 1968-ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கை தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரியில் இரத்தினவியல் (Gemology) என்ற புதியதொரு போதனையினம் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் இங்கேயும் தனவந்தர்களாகிய தனியார்களின் செல்வாக்கே தாண்டவமாடுகிறது என்பதை அறியும் பொழுது தேசிய உணர்வுக்கு இடம் அற்றுப் போவதோடு, பொருளாதார அபிவிருத்தியின் தடையும் காண்பதுடன் சமூகப் பிரச்சினையும் கிளப்பப்படுகிறது எனலாம்.

இரத்தினக்கல் தொழிலாளர்களுக்கு கல் வெட்டும் பயிற்சி வசதிகளெனதுவும் இல்லாது இருக்கிறது. இதை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கமாக அரசாங்கம்

இஸ்ரவேலில் இருந்து நிபுணர்களை வரவழைக்க எடுத்த முயற்சி தடைப்பட்டதும் இத்தொழிலுக்கு உள்ள ஒரு பிரச்சினையாகும். மேலும் ஆராய்ச்சி நிலையமோ (Research Institute) விற்பனை நிலையமோ இல்லாத நிலையில் அதிகாரம் பெறாமல் கற்களை இலங்கையிலிருந்து ஏற்று மதி செய்வதுதான் இரத்தினக்கல் தொழிலை எதிர்நோக்கியுள்ளமிகப் பெரிய பிரச்சினையாகும். இவற்றை கருதிகொண்டுதான் இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தை அமைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. இந்த முயற்சியினையும் முறியடிப்பதற்கு நாட்டில் நிலவுகின்ற ஒருசில தீய சக்திகள் தான் இத்தொழில் அபிவிருத்தியுறாமல் இருப்பதற்குரிய மிக முக்கிய காரணமாகும்.

எனவே இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு இரத்தினக்கல் தொழில் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளபோதிலும் இதை சரியான முறையில் பயன்படுத்தாமல் இருப்பது எமது நாட்டின் ஒரு பெரிய குறைபாடாகும்.

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக் கல்”.

திருநெல்வேலி ப. நோ. கூ. சங்கத்தின்
எழில் மிகு தோற்றம்

Puloly Multi-purpose Co-operative Societies' Union, Ltd.

(Regd. No. JE 1549-12-58)

Telephone No. 540

Puloly East, Point Pedro,

- A.**
1. All Consumer Goods.
 2. Textiles.
 3. Eastern Paper Mills Products.
 4. Bakery Products.
 5. Fertilisers & Agro-Chemicals.
 6. Lorry & Car Tyres.
 7. Poultry Food.
- B. Hardware Section Branch at Point Pedro Town.**
1. All Hardware Goods.
 2. Cement.
 3. Timber.
 4. Alcon Water Pumps.
 5. Paints including Robbialac Paint-a popular brand in the market today.

Space Donated by

Muthaliakulam M. P. C. S.

CHETTIKULAM

Reg. No. $\frac{213}{V-22-2-59}$

முதலியாகுளம் ப. நோ. கூ. சங்கம்

செட்டிகுளம்

பதிவு இல. $\frac{213}{V-22-2-59}$

கட்டைவேலி ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம் கரவெட்டி

சிக்கனமான செலவில்

- ★ உணவுகள்
- ★ உடைகள்
- ★ இரும்பு வகைகள்
- ★ விவசாய இரசாயனங்கள்
- ★ மின்சாரக் கருவிகள்

பிரவணத்தும் வேண்டியபோதே வாங்கலாம்.

- ★ அல்கன் சீனியர் யூனியர் பம்புகள்

என்பனவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்.

தொலைபேசி 34 நெல்லியடி, கரவெட்டி

தென்மராட்சி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் சாவகச்சேரி

Thenmaradchy Multi-Purpose Cooperative Societies Union Ltd.
CHAVAKACHCHERI

- ★ லங்கா சலுசலா வழங்கும் பங்கீட்டுப் புடைவைகள், மற்றும் புடைவைகள்
- ★ உப உணவுப் பொருட்கள்
- ★ அழகு சாதனப் பொருட்கள்
- ★ அலுமினிய, மட்கலப் பாத்திரங்கள்
- ★ கட்டிடப் பொருட்கள், இரும்பு வகைகள்
- ★ விவசாய ஆயுதங்கள், கிருமிநாசினிகள், பசளை வகைகள்
- ★ ரயர், ரியூப், காகிதாதி வகைகள்

ஆகிய பொருட்கள் குறைந்த விலையில்

மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் இங்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

“நூருணி” கூரை ஓடுகள், யானைமார்க் அஸ்பெஸ்ரஸ் பொருட்கள்,
“யூனியன்” பித்தளைப்பிணைச்சல்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏகவினியோகத்தர்கள்.

சேவையே எமது நோக்கம்!

தென்மராட்சி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம், 404, 408, கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.

தொலைபேசி; 896

கிராமிய இலக்கியம்

மு. அ. அம்துல் றசாக், உயர்பிரிவு

கவிஞர் இலக்கியம், கிராமிய இலக்கியம் என இருவகையான இலக்கியங்கள் இன்று எம்நாட்டில் உள்ளன. கவிஞர் இலக்கியங்கள் சுற்றறிந்தோரால் ஆக்கப்படுபவை. ஆனால் கிராமிய இலக்கியமோ எழுத்தறிவில்லாத மக்களால் இயற்றப்படுபவையாகும்.

பள்ளி மணமே நுகர்ந்தறியாத பாமர மக்களால் பாடப்படும் நாட்டுப்பாடல்கள் இலக்கண முறையாய் அமையாவிடினும், இசையுடையதாய் அமையும் போது, அவர்களை எழுத்தறியாத கவிஞர்கள் என்றழைப்பது சாலவும் பொருத்தமுடையதாகும். நாட்டுப் பாடல்கள் நாலடி கொண்டதாய் அமையும் போது இல்லாருமுடையாரும் அற்ற இன்ப சமுதாயத்தைக் கற்பனையிலே கண்ட கம்பனின் கவிதைகள் போல் விளங்குவதையும், இரண்டடி கொண்டதாய் அமையும் போது வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழி வகுத்த வள்ளுவனின் குறள் போல் அமைவதையும் காணக் கூடியதாகவுண்டு.

கிராமிய இலக்கியங்கள், கவிஞர் இலக்கியம் போன்று பிழைப்புக்காகவோ, புகழ்க்காகவோ பாடப்படவில்லை. உள்ளத்துணர்ச்சியால் உந்தப்படும் போதும், உழைப்பின் வேதனை தோன்றாமலிருக்கவும், ஓய்வு நேரத்தை உல்லாசமாகக் கழிக்கவும், துன்பத்தை இன்பமாக மாற்றவும், உள்ளத்தில் எழுகின்ற எண்ண அலைகளை கவிதை வடிவிலே படித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இதனால் கிராமிய இலக்கியம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. சொல்லின்பமும், சுவையின்பமும் கொண்ட நாட்டுப்பாடல்கள் கேட்போர் மனதை ஆட்கொள்ளும் முறையில் அமைந்திருப்பதை இங்கு நோக்குவோம்.

ஆதம் இளமைத் துடுக்கு மிக்க இளைஞன். நல்ல உழைப்பாளி. அவன் தனக்குரிய வீட்டையண்டியிருந்த காணியில் கமம் செய்திருந்தான். அறுவடைக்கு சில தினங்கள் மட்டுமே உண்டு. அதனிடையில் பறவைகளின் கொறிப்பிலிருந்து விளைவான பயிரைக் காக்க எண்ணிய ஆதம் தன் காணியில் காலையில் நின்றிருந்தான். சுபைதா அவன் முறைப் பெண். ஆதத்திற்கு அருகே இருந்த காணி அவளின் தகப்பனுக்குரியது. தகப்பன் பட்டணம் சென்றமையால் பயிரைக் காக்க எண்ணிய சுபைதா வயல் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தாள். இதனைக் கண்ட ஆதத்தின் இதயத்தில் இன்பம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. அவள் அவளின் வயலினுள் சென்றாள். ஆதம் தன் வயலிலிருந்த பறனில் ஏறி அவளையே நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது ஆதம்:

காவற் பறனிலே, கண் உறங்கும் வேளையிலே-
என் கண்ணுள்
மச்சி வந்து, கால் ஊண்டக் கனவு கண்டேன்.
என்று கவிபாடி அவளைக் கதைக்கவைக்க எத்தனித்தான். அவளோ வாய் பேசவில்லை. தொடர்ந்தான் ஆதம்:

மாமி மகளே, மகிழும் பூவாய் அழகி
பெருக்கப் பெருக்க என்னோடு பேசமனத்
தாபமென்ன?
இதனைக் கேட்ட சுபைதாவுக்கு மனதில் பாசமும், கவிதா சக்தியும் கரை புரண்டு ஓட ஆரம்பித்தது.

சுபைதா:
மச்சானே மாம்பழமே மாமி பெற்ற பாலகரே
ஏலம் கராம்பே உன்னை என்ன செல்லிக்
கூப்பிட்டும்.

ஆதம்:
ஓடிவரும் தண்ணீரில் உலவி வரும் மீனதுபோல்
நாடி வந்தேன் மச்சி உன் நல்லுறவு
வேண்டுமென்று.

சுபைதா:
ஓடி வருவார் உளையிலே வந்து நிற்பார்
என்னை நினைப்பார் என் வீட்டவர்
நாட்டமில்லை.

ஆதம்:
சுற்றி வர வேலி சுழன்று வர முள் வேலி
எங்கும் ஒரே வேலி நான் எங்காவே
வந்திரட்டும்.

சுபைதா:
காவல் அரமோ, கம்பி வேலி தான் அரமோ
வேலி அரமோ வேணுமென்ற கள்வனுக்கு.

ஆதம்:
ஓடோடி வந்து, உளையிலே வந்து நின்றேன்
நீ கண்டும் காணாமல் கதவடைத்த நியாய
மென்ன?

சுபைதா:
வா என்று சொல்வேன் வாசலிலே பாய்தருவேன்
வாப்பா அறிந்தால் மச்சான் வாளெடுத்து
வீசுவார்.

இப்படி இருவரும் பாடிக்கொண்டே இருக்க மதிய போசன நேரமாகிவிட்டது. ஆதம் பட்டணம் செல்லத் தயாரானான். "போகட்டுமா?" என்றான் ஆதம்.
"போகட்டா என்று என் பொன்வண்டே கேட்கிறீங்க."

"போங்க என்று சொல்லப் பொறுக்குதில்லை என் மனசு" என்று பாட்டில் பதில் இறுத்தாள் சுபைதா.

பட்டணத்திலிருந்து திரும்பிய ஆதம், இராப்போசனத்தை அருந்தி விட்டு படுக்கைக்குச் சென்றான். அவனால் படுக்க முடியவில்லை. சுபைதாவை நினைத்துச் சூழ்ந்ான். அவள் தன்னை அழைப்பது போன்று அவனுக்குத் தென்பட்டது. அவ்வளவுதான் உடனே அவள் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டாள். அவளின் வீட்டை அடைந்து தைரியத்துடன் அவளின் அறைக்கதவைத் தட்டினான். அந்தவேளை சுபைதாவை நித்திராதேவி நெருங்கவில்லை. அவள் பாய் இழைத்துக் கொண்டிருந்தாள். துணிகரமாகக் கதவிலே தட்டுவது யார் என்று கவிதை மூலம் கேட்டாள் சுபைதா.

தட தடனெ ஓடிவந்து
என் தலை வாசலைத் திறந்து
கதவிலே தெறிக்க நீர் யார்
பெடியா ஓர் முறைக்கு.

கவிதையைக் கேட்ட ஆதம் களிப்புற்றுப் பதிலி
றுத்தான் :

'ஊரான் மகன் என்று உன் வாயால் ஏசிடாதே
உன் மாமிமகன் நான்தான் மதிக்கலேயோ
கண்மணியே.'

கவிதை மூலம் அவன் யார் என்பதை அறிந்து
கொண்டாள். அவள் அவளின் வருங்காலக் கணவன்
அவளின் நிலையை உணர்ந்த சுபைதா கதவைத் திறக்
காமல் நேரத்தைக் கடத்த கவிதைகளைப் பாடத்
தொடங்கினாள் :

மாமி மகன் என்று மருங்காகப் பேசுகிறாய்
இச்சாமம் வந்து, எழுப்புவது யார் மகனோ ?'

ஆதம் :

'மாமி மகன் நான்தான் மச்சான் முறைகாறன்
சொந்த உரித்தான் என்று ஓடிவந்தேன்
கண்மணியே'

சுபைதா :

ஆருமறியாத அர்த்த இந்த ராத்திரியில்
என் நினைவு உனக்கு வந்து எழுப்புவதன்
நியாயமென்ன?

ஆதம் :

பாயை விரித்துப் படுக்க என்று நான் போனேன்
உன் நினைவுவந்து, ஓடிவந்தேன் கண்மணியே.

ஆதம் தொடர்ந்தான் :

ஆரோ எவரோ என்று ஆரம்பு பண்ணாதே
உங்க மாமிமகன் நான்தான், கதவு திற
கண்மணியே.

சுபைதா :

கதவு திறக்கச் சொல்லிக் கருத்துடனே
பேசுகிறாய்
இந்நேரம் வந்திங்கு எழுப்புவதன் நியாய
மென்ன ?

ஆதம் :

முந்திரியம் பழமும், மூணுவகை முட்டாகும்
கற்கண்டும் தானேன் கதவு திற கண்மணியே

சுபைதா :

கதவு திறக்க வொண்ணா கடும் பூட்டு என் கதவு
இந்நேரம் மச்சான் நீ, எங்கிருந்து வாராயோ !

ஆதர் :

உன்னை நினைத்து நான் ஓடோடி வந்து நிற்கேன்
என்னை நினைத்து நீ எப்போதும் வந்ததுண்டா ?

சுபைதா :

அந்தி விடிஞ்சி அனுதினமும் ஓடிவந்தால்
பூவிலொரு பிஞ்சு பிடித்த தென்றால் வம்பு வசை,

ஆதம் :

வம்பு வசைச் கென்ன பயம், மாமன் மகன்
நான் இருக்கேன்
வஞ்சகங்கள் இல்லை மச்சி, மாங்கலியம் தான்
தரிக்க.

சுபைதா :

மாமன் மகனே என் மாம்புள்ளிச் சேவல் நீ
வங்கிசத்திற்கோர் குறையும், வந்திடாமல்
காக்கவேணும்.

ஆதம் :

கண்டுக் கிளியே கதை பழகும் நங்கிணமே
ஏலங் கரம்பே நீ இருந்துபாரேன் என்
குணத்தை.

இதற்கு அவள் பதில் கூறவில்லை. தொடர்ந்தான் :

ஆதம் :

கூந்தல் அழகும், உந்தன் குறுஞ்சிரிப்பும்,
பல்லழகும்
நெற்றி இளம் பிறையும் நான் நித்திரையில்
கண்டேனே.

சுபைதா :

அச்சடியன் புத்தகத்தில், அரும்பு கட்டி
வச்சதுபோல்
உன் நெற்றிப் புருவம் என் நித்திரையில்
தோணுதுகான்.

ஆதம் :

மாதுளம் பூவே, மச்சான் மலையிலடை
நங்கிணமே
சிங்க மகா ராசாத்தி, நீ சிறையிருக்க
நியாயமுண்டா !

சுபைதா :

வானத்தில் வெள்ளி மங்காமல் பூத்ததுபோல்
சீனத்து வண்டே நான் சிறையிருக்கேன்
உன்னாலே.

இப்படியாக இருவரும் தங்களை மறந்த நிலையில்
பாடிக்கொண்டேயிருக்க, விடியும் நேரம் நெருங்கி
விட்டது என்பதை கோழிகள் கூவி சமிக்ஷக காட்
டின. அறையினுள் இருந்த சுபைதாவிடம், போகட்
டுமா என்று அனுமதி வேண்டினான் ஆதம். அதற்கு
சுபைதா :

'ஏறு பொழுதே, இலங்குமந்தச் சூரியனே
போ என்று சொல்லப் பொறுக்குதில்லை
என்மனசு.

என்று விடையளித்து விட்டு,

'கடலே குமுறாதே, காற்றே நீ வீசாதே
நிலவே மறையாதே என் நிலவண்டார்
போய்ச் சேருமட்டும்.'

என இயற்கையிடம் பாதுகாப்புத் தேடினார்
சுபைதா.

இவ்வாறாகக் கற்பனை வடிவிலே கவிதைகள் உரு
வாகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. நாளொரு வண்ண
மும், பொழுதொரு மேனியாக வளர்ந்து வரும்
நாட்டுப்பாடல்கள், தற்போது இலக்கிய ரசனை
கொண்டதாக ஆக்கப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக
வுண்டு. ஆதலால் இலக்கியம் என்ற அடிப்படையில்
சொல்லின்பமும், சுவையின்பமும் கொண்ட நாட்டுப்
பாடல்களும் மதிக்கப்படுவதுடன், அவைகளை வளர்க்
கவும் முயற்சிப்பது வேண்டப்பாலதாகும்.

கூ. ப. த. பத்திரம்
கனிஷ்ட பிரிவு
3-1-69 — 31-3-69

இருப்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலர்)

1. க. பாலசுந்தரம் 2. ம. சத்தியசீலன் 3. சி. நடராசா 4. ஆ. சகாதேவன்
5. வே. நடராசா 6. அதிபர் 7. இ. இராசசுந்தரம் 8. பொ. கந்தையா
9. சு. ச. சுவாமிநாதன்

நிற்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலர்)

1. ஆ. யேசுதாசன் 2. ச. கனகசபை 3. வை. நவரத்தினம் 4. க. காசிப்பிள்ளை
5. சி நடராசா 6 க. கணபதிப்பிள்ளை 7. க. நெற்சிங்கம் 8 பொ. நடராசா
9. சி. இராசேந்திரம் 10. சி. பொன்சியானுஸ் 11. த. சிவப்பிரகாசம்

சமூகம் கொடுக்காதோர்:-

1. அ. அமிர்தநாதன் 2. சா. கிறீதரன்

கூ. ப. த. பத்திரம்
கனிஷ்ட பிரிவு
1-7-69 — 30-9-69

இருப்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலம்)

1. வி. கோபாலகிருஷ்ணன்
2. இ. மு. நாகலிங்கம்
3. சு. பத்மநாதன்
4. ஆ. மகேஸ்வரா
5. சி. இலட்சுமணன்
6. அதிபர்
7. இ. இராசசுந்தரம்
8. பொ. கந்தையா
9. சு.ச. சுவாமிநாதன்
10. சி. சுபத்திரா

நிற்பவர்கள்:- (இடமிருந்து வலம்)

1. பொ. செல்வராசா
2. நா. தியாகராசா
3. க. தவப்பிரகாசம்
4. மு. தங்கவேலு
5. வ. பாலசிங்கம்
6. பொ. கேதாரநாதன்
7. சு. சண்முகநாத ஐயர்
8. செ. சற்குணனந்தன்
9. மு. மகேந்திரராசா
10. சி. இராசேந்திரம்
11. செ. துரைராசா
12. ச. ஆனந்தராசா
13. சு. கணேசலிங்கம்

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்

அ. பிரான்சிஸ், மு. நடராசா
இணைச்செயலாளர்கள்.

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களின் நலனுக்காகவும், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அபிவிருத்திக்காகவும், கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகவும் மேற்படி சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கிவருகின்றது. கல்லூரியின் புதிய அதிபர் திரு. க. பரமோதயன் அவர்கள் 1968 ம் ஆண்டு நியமனம் பெற்றதைத்தொடர்ந்து சங்கம் துரிதமாகச் செயற்படத் தொடங்கியது. எமது தலைவர் திரு. இ. மு. நாசலிங்கம் அவர்களினதும் அதிபரினதும் விடாமுயற்சியாலும், சலியாத ஒத்துழைப்பாலும் புத்துணர்ச்சி பெற்றுள்ளோம். இவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையால் அங்கத்தவர் மத்தியில் துணிவும், நம்பிக்கையும் பிறந்துள்ளன.

அண்மைக்காலத்தில் நாம் எடுத்துள்ள சில முக்கிய முயற்சிகளை இங்கு குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அமரர் திரு. மு. மதிபாலசிங்கம் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் எமது கோரிக்கைகளைக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள மந்திரி அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த முன்வந்துதவிய உபசபாநாயகரும் உடுப்பிட்டித் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான திரு. மு. சிவசிதம்பரம் அவர்களுக்கு நன்றிபாராட்டு கின்றோம்.

கூட்டுறவுத் திணைக்கள நியமனங்களில் கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரம் பெற்றவர்களுக்கு முதலிடம் வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும், கல்வித் தராதரத்திற் சலுகை அளிப்பதோடு பயிற்சி பெற்றுக் கூட்டுறவுச் சேவையிலுள்ளவர்களுக்கு வயதுச் சலுகை வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரைக் கோரினோம். எமது நலனில் என்று அக்கறையோடு உழைத்துவரும் வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் அவர்கள் இக்கோரிக்கைகளைச் சங்கத்தின் சார்பில் ஆணையாளருக்குச் சமர்ப்பித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தினார். இதன் மூலம் ஓரளவு பயன் அடைந்துள்ளோம், எதிர்காலத்தில் அதிக பயனை அளிக்குமென எதிர் பார்க்கின்றோம்.

கூட்டுறவு ஆணைக்குழுவிற்குச் சங்கத்தின் கோரிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து நேரில் சாட்சியம் அளித்துள்ளோம். எமது சங்கத்தின் வரலாற்றில் இது ஒரு முக்கிய சம்பவமாகும் சாட்சியக் குழுவிற்ரு திரு. S. H. பேரின்பநாயகம் அவர்கள் தலைமைதாங்கியுள்ளார்.

திருவாளர்கள் க. பரமோதயன் (அதிபர்), மு. சின்னத்தம்பி (இணைப்பாறிய கூ.உ.ஆ.), இ. மு. நாசலிங்கம் (தலைவர்), மு. நடராசா (செயலாளர்), ஆகியோர் குழுவில் அங்கம் வகித்துள்ளார்கள்.

ஆணைக் குழுவிற்ரு நாம் சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கையில் அடங்கிய முக்கிய நகவுரைகள் பின்வருமாறு:-

1. கூட்டுறவுப் பயிற்சித் தராதரம் பெற்றவர்களுக்கே கூட்டுறவுத் தர்பனங்களில் நியமனம் வழங்கப்படல் வேண்டும். பயிற்சி பெறாதவர்களுக்கு நியமனம் வழங்கும்போது, கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரின்முன் அனுமதி பெறல்வேண்டும்.

2. கூட்டுறவு உத்தியோகத்தர்களைக் கூட்டுறவுத் திணைக்களம் தெரிவுசெய்யும்போது கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரம் பெற்றவர்களுக்கே முதலிடம் வழங்கப்படவேண்டும்.

3. கூட்டுறவுச் சேவையில் உள்ளவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் தர்பனங்களிலும், கூட்டுறவுத் திணைக்களத்திலும் நியமனங்களுக்கான ஆக்கக்கூடிய வயதுக் கட்டுப்பாட்டு எல்லையைத் தளர்த்தல் வேண்டும்.

4. கூட்டுறவுச் சேவையில் உள்ளவர்களின் நியமனங்கள், தள்ளல், சம்பளம் விதித்தல் ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கவும், நிர்வகிக்கவும் தேசிய மட்டத்திலும், மாவட்ட ரீதியாகவும் கூட்டுறவுச் சேவைக்குழு அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இவற்றில் பணியாளர், சங்கம், அரசாங்கம் ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் இருந்து பிரதிநிதிகள் இடம்பெற வேண்டும்.

5. கூட்டுறவுக் கல்வியின் அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி பயிற்சி, வெளியீடு ஆகியவற்றிற்கு மொழி வாரி அடிப்படையில் சுயாதீனமான உயர் கூட்டுறவுக் கல்லூரிகள் நிறுவப்படவேண்டும்.

ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையை நோக்குமிடத்து எமது கருத்துக்களுக்கும் மதிப்பளிக்கப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அணிமையில் நாம் மேற்கொண்டுள்ள முக்கிய முயற்சிகளில் எமது கல்லூரிக்கு ஒரு சிறந்த நூலகத்தை அமைப்பதும் ஒன்றாகும். இந்நூல் நிலையம், அமரர் திரு. மு. மதிபாலசிங்கம் அவர்கள் கூட்டுறவு

இயக்கத்திற்கும், கூட்டுறவுக் கல்விக்கும், எமது கல்லூரிக்கும், மாணவர் சங்கத்திற்கும் ஆற்றிய தன்னலமற்ற சேவையை நினைவு கூரும் நோக்கமாக அன்னாரின் ஞாபகார்த்த நூல்நிலையமாக அமையவேண்டும் என்பதே எம்பேரவா. இதற்கென திரு. பொ. கணபதிப்பிள்ளை (தலைவர்; உடுப்பிட்டி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்) அவர்களின் தலைமையின்கீழ் கூட்டுறவுப் பெரியார்கள் பலர் அடங்கிய ஒரு குழு தெரிவு செய்யப்பட்டு அக்குழு "மதிபாலசிங்கம் நிலைவுக் கட்டிட நிதி" என்னும் பெயரில் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும், கூட்டுறவுத் தாபனங்களிடமிருந்தும் நிதி திரட்டி வருகின்றது. இதுவரை இந்நிதிக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாவரை நன்கொடையாகச் செலுத்த ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்ற அனைவரும் வேண்டிய ஒத்துழைப்பைத் தந்துதவுவார்களென நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம். இந்நூல்கள் அவரின் பாரியாரால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மேலே குறிப்பிட்ட நூலகத்தை அமைப்பதற்குக் கல்லூரியின் முன்றலிலுள்ள அரசினர் காணியில் அரை ஏக்கரை வழங்க அரசாங்கம் முன்வந்துள்ளமையைக் குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

நாம் எடுத்துள்ள பல முயற்சிகளும் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளவிருக்கும் பல முயற்சிகளும் வெற்றி பெற பழைய மாணவர் ஒவ்வொருவரும் எமது சங்கத்தில் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

எமது முயற்சிகளுக்கு ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பைத் தந்துகொண்டிருக்கும் பெரியார்களுக்கும், கல்லூரி விரிவுரையாளர்களுக்கும், வ. ஐ. மே. சபைக்கும், கூட்டுறவுத் திணைக்கள உத்தியோகத்தார்களுக்கும், எமது நிருவாகசபையின் சார்பில் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

Mr. David Rushton
of the
British Co-operative College
addressing the trainees on 30-8-69.

AT THE UNVEILING OF THE PORTRAIT OF THE LATE MR. M. MATHIBALASINGHAM, A. C. C. D.
BY THE C. C. D. AND R. C. S. ON 5-8-68

Mrs. Mathibalasingham hands over to the principal the entire collection of books of [the late Mr. Mathibalasingham.

The unveiled photograph

A section of the gathering

JAFFNA M. P. C. S. UNION LIMITED

Largest Wholesale Co-operative Establishment in the North

Dealers in

Textiles, Poultry Feed, Cement, Milk Foods, Groceries,
Oilmanstores, Ceramics, Hardware and
all goods distributed by:

THE CO-OPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

AUTHORISED DISTRIBUTORS FOR:
CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION
LANKA SALU SALA LTD.
CEYLON CERAMICS CORPORATION
CEYLON STEEL CORPORATION
EASTERN PAPER MILLS CORPORATION

ADDRESS: 74¹/₃. Hospital Road, Jaffna.

RETAIL SHOP AT: 15¹/₁, Power House Road, Jaffna.

வடமாகாணர் கடல் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம்.
25, முன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

1-11-69ல் இருந்து விற்பனையில்

7¹/₂ % கழிவு!

எம்மிடம்:—

- நைலோன் வலைகள்
- நைலோன் நூல்கள்
- குறுலோன் வலைகள்
- குறுலோன் நூல்கள்
- குறுலோன் கயிறுகள்
- தங்கூசிகள்
- தாண்டல்கள்
- மற்றும் கடல் தொழில் உபகரணங்கள்.

விற்பனைக்கு உண்டு

எற்றுமதியாளர்:— கடல் அட்டை, சங்கு, சுருப்பிலி, நெட்டி.

உருளைக்கிழங்கு உற்பத்திப் பெருக்கச் செய்கை

1. விதைப்புக்கு முன்னர் தொற்றுநோயை நீக்கல்
விதை கிழங்கைப் பீடிக்கும் தொற்று நோயை நீக்க, விதையை நாட்டும் முன்னர் "செரசான்" என்
னும் வித்து தொற்று நோய் நீக்கியில் பரிகரித்துப் பாவித்தல் நலம். ஒரு அவுன்ஸ் "செரசான்"
தொற்று நீக்கியை 5 கலன் நீரில் கலந்து 28 இருத்தல் உருளைக்கிழங்கைப் பரிகரிக்கலாம்.

2. பிற்கூற்று வெளிறல் நோய் (LATE BLIGHT)
இந்நோய் ஒருவகை பங்கசினால் உண்டாகின்றது. இதைக் கட்டுப்படுத்த "அன்றக்கோல்"
1½ இருத்தல் 50 60 கலன் நீரில் கலந்து இலைகளின் மேற்புறமும், கீழ்ப்புறமும் நன்கு
தோயும்வண்ணம் ஒரு ஏக்கருக்குத் தெளித்தல் வேண்டும்.

3. ஆனைப்பேன் (எப்பிலக்னோ வண்டு)
உருளைக்கிழங்குச் செடியில் இருந்து இப்புச்சியை அகற்ற
(1) பொலிடோல் E 605 — 1 அவுன்ஸ் 8 — 10 கலன் நீரில் கலந்து பாவிக்கவும் அல்லது
(2) பொலிடோல் M — 1 அவுன்ஸ் 8 — 10 கலன் நீரில் கலந்து பாவிக்கவும் அல்லது
(3) பொலித்தியோன் — 1 அவுன்ஸ் 4 கலன் நீரில் கலந்து பாவிக்கவும்.

கிழங்கைத் தாக்கும் அந்திப் பூச்சி: இதை அழிக்க லெபேசிட் 50% ஈ.சி, 1 அவுன்சை 5 கலன்
நீரில் கலந்து ஏக்கருக்கு 60 கலன் வீதம் தெளிக்கவேண்டும்.

எறும்புகள்: தோட்டத்தில் எறும்புகள் காணப்பட்டால் ஒரு அவுன்ஸ் லெபேசிட் 50% ஈ.சி. யை
4 கலன் நீரில் கலந்து பாவிக்கலாம். இந்தக் கரைசல் 400 அடிசாலுக்குப் போதுமானது.

கிடைக்குமிடம்: வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம்
111, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

EACH FOR ALL — ALL FOR EACH

INSERTED

IN APPRECIATION OF THE GOOD WORK RENDERED

BY THE

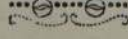
JAFFNA CO-OPERATIVE TRAINING SCHOOL

NUWARA-ELIYA CO-OPERATIVE DISTRICT UNION

Co-operative Office

NUWARA-ELIYA.

நன்கொடை

இச் சஞ்சிகையின் பிரசுரத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட பின்வரும் நன்கொடைகளை நன்றியறிதலுடன் சஞ்சிகைக் குழு பெற்றுக்கொண்டது.

உயர் பிரிவு மாணவர்கள் 1969	- ரூபா 160
மு. அ. அப்துல் றசாக் (உயர் பிரிவு)	- ரூபா 50
	<u>ரூபா 210/-</u>

ஆசிரியர்.

நவநாகரீக உடைகள்

குறைந்தவிலையில் சிறந்தமூறையில்

எல்லாவித உடைகளும் தயாரித்து
மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்
விநியோகம் செய்யும் நம்பிக்கையுள்ள
ஒரே ஸ்தாபனம்

கபிறி காமன்ஸ் இன்டஸ்றீஸ்

Gabry Garments Industries

119 காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஓடர்களும் ஏற்று குறித்த
தவணையில் தயாரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

சிறந்த கலைஞர்கள்
நிறைந்த நிறுவனம்

சித்ராலயா

புகைப்படக்கலைகம்

18, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 522

Space Donated By

ISLAND M. P. C. S. UNION
KAYTS

T' Phone: 515

யாழ்ப்பாண நகர கூட்டுறவு
லொறிய் போக்கு வரத்துச் சேவைச் சங்கம் விமர்சனம்

73, 1-ம் குறுக்கு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையடங்கிலும்
சாலைப் போக்கு வரத்தில்
எமது சங்க அங்கத்தினரின்
லொறிகள்
சேவை புரிகின்றன.
உங்களது எவ்வகையான
போருட்களையும்
எமது லொறிகள் மூலம்
நம்பகமாகவும்
நயமாகவும்
விரைவாகவும்
எடுத்துச் சென்று
உரிய இடங்களில்
கொடுப்பதற்கு
சங்கத்துடன்
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

படித்தீர்களா !

கூட்டுறவின் மகத்தான கருத்துக்களையும்
கூட்டுறவுலகின் செய்திகளையும்
செந்தமிழில் வாரி வழங்கும் திங்களிதழ்

ஐ க் கி ய தீ ப ம்

விலைசதம் : 25

வருடச் சந்தா : ரூ 3-00

★

அழகு கொஞ்சம் ஆங்கிலத்திலும், நெஞ்சை அள்ளும் தமிழிலும்
வெளியாகும் திங்களிருமுறை ஏடு

கூ ட் டு ற வு

விலை சதம் : 20

வருடச் சந்தா : 6-00

★

இவ்வேடுகள் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், பாடசாலைகள் எங்கும்
பொங்கும் அறிவு விருந்து படைத்து வருகின்றன
இவற்றில் உங்கள் விளம்பரங்களை வெளியிட்டு நற்பயனை நுகருங்கள்
கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் பத்திரங்களும்
எம்மிடம் விற்பனைக்கிருக்கின்றன.

★

வீ ர சி ங் க ம் ம ண் ட ப ம்

இயல், இசை, நாடக நிகழ்ச்சிகள், திருமண வைபவங்கள், உபசரணைகள்,
அரசியற் தொடர்பற்ற கூட்டங்கள் முதலியவைகளுக்கு
வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

சிறந்த ஆசனவசதிகளும் நவீன மேடை வசதிகளும் கொண்டது

“வீரசிங்கம் மண்டபம்”

வ. ஐ. மே. சபை,

காங்கேசன்துறை வீத

யாழ்ப்பாணம்.

1940 30 வருட சேவையில் 1970

வட இலங்கையில் புகழ்பெற்ற
புகைப்பட நிலையம்

பாரத் ஸ்டூடியோ

82/1, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம். போன் : 252

BHARAT STUDIO

PHOTOGRAPHERS

82/1, Kasturiam Road,
JAFFNA.

Phone : 252

REFINE & CO,

40, Grand Bazaar,
JAFFNA.

For

**GARMENTS
AND
TEXTILES**

Work Shop

**REFINE
DRESS MANUFACTORY**

No. 3, Jumamah Mosque Lane,
JAFFNA.

யாழ்ப்பாணம் ஜி. பி. எஸ்.

கூட்டுறவு வகுப்புத் தொழிலாளர் சங்கம்

40, பாங்ஷால் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

விநியோக நிலையத்திலிருந்து உணவுப் பொருள்களை ஏற்றி
சமாசங்களில் இறக்குதல்.

ஜி. பி. எஸ். விளைபொருள்களைப்

பொறுப்பேற்று ஏற்றுமதி செய்தல்

கப்பலிலிருந்து பொதிகளை இறக்குமதி செய்தல்

நாம் சகல பொருள்களையும் பொறுப்பேற்று ஏற்றுமதி செய்யும்
ஒப்பந்தத்தையும் எடுப்போம்.

JAFFNA CO-OPERATIVE TRAINING SCHOOL

PRINCIPAL

K. PARAMOTHAYAN, B.A.(Cey.); Dip.Ed.(Cey.); Dip.Ed.(Lond.)

VISITING LECTURERS

General Law & Government

S. HANDY-PERINBANAYAGAM, B.A.,(Lond.), Advocate

Cooperative Law

S. CANDIAH, B.A.(Lond.)

Cooperation

R. C. S. COOKE, Retired Senior Asst. Commissioner of Coop. Development

M. SINNATHAMBY, Retd. Asst. Commissioner of Coop. Development

Banking & Currency

D. SELLAKANDU, B.A.Econ. (Cey.), A.I.B. (Lond.), A.M.B.I.M.

Accountancy & Management

T. GANESH, M.A. (Madras), Intermediate of the Inst. of Chartered Accountants (Cey.)

Secretarial Practice

P. SELVARATNAM, Adm. Secy., N.D.C.F

FULL-TIME LECTURERS

P. KANDIAH, Inspector of Coop. Societies

R. RAJASUNDARAM, Inspector of Coop. Societies

R. M. NAGALINGAM, Inspector of Coop. Societies

A. MAHESWARA, Education Asst.

OFFICE STAFF

S. S. SWAMENATHAN, Clerk cum Librarian

S. RAJENDRAM, Office Asst.

S. THIRUNAVUKKARASU, Office Asst.

S. MANUELPILLAI, Watcher

JAFFNA CO-OPERATIVE TRAINING SCHOOL

CALENDAR — 1970

JANUARY:-	2- 1-70 — 31- 3-70	C. E. C. Junior Level Course
	2- 1-70 — 30- 4-70	C. E. C. Ordinary Level Course
	2- 1-70 — 28- 9-70	C. E. C. Higher Level Course
	27- 1-70	Special Lecture
FEBRUARY:-	11- 2-70	Special Lecture
	12- 2-70	Work Experience Day (J. L., O. L. & H. L.)
	22- 2-70 — 27- 2-70	H. L. Practical Training (1st Phase)
	25- 2-70 — 26- 2-70	J. L. Mid Term Exam.
MARCH:-	5- 3-70	Special Lecture
	9- 3-70 — 11- 3-70	O. L. Mid Term Exam.
	20- 3-70	Special Lecture
	23- 3-70 — 24- 3-70	J. L. Fitness Test
	23- 3-70 — 5- 4-70	H. L. Practical Training (2nd Phase)
APRIL:-	3- 4-70 — 6- 4-70	C. E. C. Junior Level Exam.
	19- 4-70	Special Lecture
	22- 4-70 — 24- 4-70	O. L. Fitness Test
MAY:	2- 5-70 — 6- 5-70	C. E. C. Ordinary Level Exam.
	14- 5-70 — 17- 5-70	H. L. Mid Term Exam.
	26- 5-70 — 27- 5-70	Refresher Course for Trained Employees
JUNE:-	1- 6-70 — 30- 6-70	H. L. Practical Training (3rd Phase)
JULY:-	1- 7-70 — 30- 9-70	C. E. C. Junior Level Course
	1- 7-70 — 31-10-70	C. E. C. Ordinary Level Course
	23- 7-70	Special Lecture
AUGUST:-	6- 8-70	Special Lecture
	17- 8-70 — 30- 8-70	H. L. Practical Training (4th Phase)
	21- 8-70	Work Experience Day (J. L. & O. L.)
	24- 8-70 — 26- 8-70	J. L. Mid Term Exam.
SEPTEMBER:-	5- 9-70	Special Lecture
	11- 9-70 — 14- 9-70	H. L. Fitness Test
	23- 9-70 — 24- 9-70	J. L. Fitness Test
OCTOBER:-	1-10-70 — 8-10-70	C. E. C. Higher Level Exam.
	4-10-70 — 7-10-70	C. E. C. Junior Level Exam.
	10-10-70	Saraswathi Pooja
	18-10-70 — 20-10-70	O. L. Fitness Test
NOVEMBER:-	2-11-70 — 6-11-70	C. E. C. Ordinary Level Exam.
	26-11-70 — 27-11-70	Seminar on Cooperative Education
DECEMBER:-	18-12-70 — 19-12-70	Refresher Course for Trained Employees.

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி

திரு க. பரமோதயன் B.A. (Cey.); Dip. in Ed.(Cey.); Dip. in Ed.(Lond) 1-1-68-ல் இக்கல்லூரியில் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். கல்லூரி பலதுறைகளில் வளர்ந்துவருவது மகிழ்ச்சிக்கூரியது.

பின்வருவோர் விரிவுரையாளர்களாகக் கடமையாற்றினர்:-

முழுநேரம்:	1.	திரு. R. M. நாககலிங்கம்
	2.	.. P கந்தையா
	3.	.. பி. ஜெகதீஸ்வரன்
பகுதிநேரம்:	1.	.. க. கந்தையா
	2.	.. R. C. S. குக்
	3.	.. M. சின்னத்தம்பி
	4.	.. S. H. பேரின்பநாயகம்
	5.	.. P. கோவிந்தசாமி
	6.	.. பொ. செல்வரத்தினம்
	7.	.. E. வேதாரணியம்
	8.	.. து. செல்லக்கண்டு
	9.	.. T. கணேசு

இவ்வருடம் (1-1-68 — 31-12-68) கூட்டுறவுக் கல்லூரி ஓர் உயர்தர வகுப்பையும், இரு சாதாரண வகுப்புகளையும், இரு கனிஷ்ட வகுப்புகளையும் நடாத்தியது.

உயர் பிரிவு சாதாரண பிரிவு கனிஷ்ட பிரிவு

பயிற்சி பெற்றோர்	8	63	32
பரீட்சை முடிபு: இரண்டாம்பிரிவு	2	10	
சித்தி		30	20
நூனசித்தி	5	23	8
சித்தியடையாதவர்	1		4

வைகாசி மாதம் 16, 17, 18ம் திகதிகளில் கல்லூரி முகாமையாளர்களுக்கும் பரிபாலனக் காரிய தரிசிகளுக்குமான ஒரு நினைவுறுத்தற் பயிற்சி நெறி நடைபெற்றது. மேற்பார்வைச் சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் கூட்டுறவுக் கொடியேற்றி நெறியைத் தொடக்கிவைத்தார். பின்வருவோர் அமர்வுக் காலங்களுக்குத் தலைமை தாங்கினர்:-

1. திரு V. கனகசபை, கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர்
2. .. P. குமாரசாமி,
3. .. T. கந்தசாமி,
4. .. R. B. இராஜகுரு, அதிபர், கூட்டுறவுக் கல்லூரி, பொல்கொல.
5. .. R. C. S. குக், உபதலைவர், வ. ஐ. மே. சபை.
6. .. க. பரமோதயன், அதிபர், கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி.

பின்வருவோர் பயிற்சி நெறிக்குரிய கருத்துரைப் பிரதிகளைச் சமர்ப்பித்தனர்:-

பெயர்	பாடம்
1. திரு. S. நாகலிங்கம், தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்	முதல் சேகரித்தல்
2. திரு. K. குணரத்தினம், தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்	நிருவாகம் என்பதன் பொருளும் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளிலிருந்து எடுத்த நிருவாகக் கோட்பாடுகளும்.
3. திரு. P. குமாரசாமி, கூ. ஆக்க உதவி ஆணையாளர்	கூட்டுப்படுத்தும் முறைகளும் உபாயங்களும்
4. திரு. S. பத்மநாதன், காரியதரிசி/முகாமையாளர், யாழ். ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம்.	பொருள் வழங்கல், விநியோகித்தல், பண்டாலைப்படுத்தல், வணிகப்படுத்தலிலுள்ள பிரச்சினைகள்.
5. திரு. P. கோவிந்தசாமி, வட்டாரப் பரிசோதகர்.	ஆள்பணி நிருவாகம்

மொத்தமாக 23 பணியாளர்கள் பயிற்சி நெறியிற் பங்குபற்றினர்.

பின்வருவோர் கல்விப் பொதுக்கூட்டங்களில் சொற்பொழிவாற்றினர்:-

பெயர்	நிலையங்கர்
1. பண்டிதர் இரா. சிவசுப்பிரமணியம்	தமிழ்மரபில் கூட்டுறவு
2. திரு. V. N. நவரத்தினம், பா. உ.	இஸ்ரவேலின் பொருளாதாரம்
3. திரு. J. M. சபாரத்தினம் (மேலதிக அரசாங்க அதிபர்)	இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டம்
4. திரு. V. S. பெண்ணையா. (இளைப்பாறிய கூ. ஆ. உ. ஆணையாளர்)	கூட்டுறவும் சமயமும்
5. திரு. கு. நேசையா	கூட்டுறவும் கல்வியும்
6. திரு. S. வன்னியசிங்கம்,	நாணய மதிப்பிழிவும், இலங்கையின் பொருளாதாரமும்
7. திரு. கு. நேசையா	டென்மார்க்கில் மக்கள் கல்லூரிகள்

இவ்வாண்டில் இரண்டு நாட்கள் வேலை அனுபவ நாட்களாக அனுசரிக்கப்பட்டன. இந்நாட்களில் பயிற்சியாளர்களும் ஆசிரியர்களும் சகல பணியாளர்களும் பலவிதமான வேலைகளில் ஈடுபட்டனர்.

திருவள்ளூர் விழாவை முன்னிட்டு 18-2-68-ல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பொதுக் கூட்டத்தில் திரு. S. புண்ணியலிங்கம் பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டார்.

சரசுவதி பூசை 1-10-68-ல் கல்லூரியில் கொண்டாடப்பட்டது. செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் வைபவத்திற் பங்குபற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

அமரர் மு. மதிபாலசிங்கத்தின் படத்தைக் கல்லூரிமண்டபத்தில் தொங்கவிடுவதற்காக பழைய மாணவர் சங்கத்தால் 5-8-68-ல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வைபவத்தில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. W. பத்திரானு, பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டு படத்தைத் திரைநீக்கம் செய்துவைத்தார். அத்தருணம் திருமதி மதிபாலசிங்கம் காலஞ்சென்ற கணவனின் 300-க்கு மேற்பட்ட நூல்களைக் கல்லூரிக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துவைத்தார்.

இராமநாதன் சங்கீதசபா காலஞ்சென்ற சேர். பொன். இராமநாதனின் 6 நூல்களைக் கல்லூரிக்கு அன்பளிப்பாக அனுப்பிவைத்தது.

காலஞ்சென்ற திரு மு. மதிபாலசிங்கம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக கல்லூரியில் ஒரு நூல் நிலையத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கமாக பழைய மாணவர் சங்கம் ஒரு கட்டிடநிதியைக் கார்த்திகை மாதம் தொடக்கிவைத்தது.

பின்வரும் பிரமுகர்கள் கல்லூரிக்கு வருகை தந்து ஆசிரியர்களுடனும் மாணவர்களுடனும் கலந்துரையாடினர்:-

1. பேராசிரியர் ஜேசன் T. சீயே, நன்யாங் பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர்.
2. திரு. W. பத்திரானு, கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்.
3. ,, W. W. J. மென்டிஸ், பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்.
4. ,, M. சிவசிதம்பரம், உப-சபாநாயகர்.
5. கலாநிதி W. டெற்றர், முன்ஸ்டர் பல்கலைக்கழகம், மேற்கு ஜேர்மனி.
6. கௌரவ யுவராஜ் உதயபான் சிங்ஜி, தலைவர், இந்தியக்கூட்டுறவுச் சம்மேளனம்.
7. திரு. K. S. பொன்னுத்துரை, சிரேஷ்ட கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர்.
8. ,, S. C. பெர்னாண்டோ, முன்னாள் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்.

கூட்டுறவுத் தினவிழா 1-7-68ல் கல்லூரியில் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. திரு. வி. கனகசபை, கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர், கூட்டுறவு கொடியேற்றி விழாவைத் தொடக்கி வைத்தார்.

249923

-- வ. ஐ. மே. சபையின் 32வது வருடாந்த அறிக்கை

ARCHIVES

ARCHIVES

JAFFNA COOPERATIVE COLLEGE

The establishment of 3 cooperative colleges to serve as centres of training, extension work and special educational services for the whole island, to be located at Polgolla, Jaffna and Galle. These 3 colleges will have equal status and will be administered and managed by the Cooperative Union of Ceylon as one system. The Jaffna Cooperative Training School will become the Jaffna Cooperative College. Training will be provided for officials and non-officials on the same basis at all 3 colleges. But certain courses will be mainly for government officers and others for employees. The medium of instruction at Polgolla will be Sinhalese with some courses in Tamil. At Jaffna it will be in Tamil with some courses in Sinhalese if necessary. At Galle it will be Sinhalese. All 3 colleges will have residential facilities. For general guidance and expertise in the operation of these Colleges there will be a National Board of Trustees appointed with certain defined powers in relation to syllabus, courses, staffing, budgeting and training policies. The Board will consist of 6 trustees, 2 appointed by the Cooperative Union, 2 by the Government, and 2 coopted from Universities or other educational institutions. The Director of Education and Training of the Cooperative Union will serve as its Secretary. The Commission considers it advisable to separate funds for training from the general funds of the Union. The 3 colleges will undertake extension work and the colleges at Polgolla and Jaffna will in addition provide correspondence courses in Cooperation.

The Laidlaw Report, 1969

தனிச் சிறப்புடைய தரமும்
குறைந்த செலவும் வாய்ந்த

அச்சப்பணி

நவீன இயந்திரமும்

வர்ண அச்சில் விசேட சிறப்பு

வடமாகாண

கூட்டுறவு அச்சக

நூற்பதிப்புச் சங்கம், யாழ்ப்பாணம்

நவீன முறையில்

இப்போது அமைக்கப்பட்டுள்ளன

நாளொன்றுக்கு ஐம்பதாயிரம் பிரதிகளுக்கு
அதிகமாக அச்சடிக்கத் தக்கவை

எமது அச்சகத்தை ஒவ்வொரு கூட்டுறவு
தாபனங்களும் தமதாகக் கருதவேண்டும்

நீங்கள் ஒருமுறை எம்மைக்கொண்டு
அச்சிடுவீர்களானால் மீண்டும் மீண்டும்
எம்மிடமே வருவீர்கள்

உங்கள் ஆதரவை

அன்புடன் எதிர்பார்க்கிறோம்

உங்கள் திருப்தியே எமது குறிக்கோள்

University of Jaffna

249923

Digitized by Neelam Foundation
www.neelam.org

